

Giới thiệu Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!

Thể loại: Tổng Tài, Hắc bang, Sủng, Ngược, Sắc, Sạch.

Nam chính: Mạc Tu Nghiêu.

Nữ chính: Trầm Tịch Dương.

Một đêm xuân qua đi, Trầm Tịch Dương chôn vùi quá khứ theo một người đàn ông lạ mặt ra nước ngoài.

Năm năm sau, cô dẫn theo bảo bối phần nộm đáng yêu quay về.

"Phòng vấn chút nha, bảo bối à, tại sao em có thể đáng yêu vậy chứ?"

Khuôn mặt ngàn năm không đổi của bảo bối chột vương nhẹ nụ cười, nói, "Ừm, cái này gọi là gen di truyền nha! Ai bảo em có cha mẹ nghịch thiên như thế? Đầu chỉ ngoài khuôn mặt người gặp người mê, hoa gặp hoa nở này, bảo bối còn có chỉ số thông minh cực đỉnh, tài sắc vẹn toàn nha!"

"....." Bảo bối à, em có thể bớt tự luyến được không? Hà Dĩnh Nhi cảm thụ sâu sắc, một đứa trẻ năm tuổi ngồi luận bàn với cô về gen di truyền...

"Dương tỷ, sao tỷ có thể sinh ra bảo bối yêu nghiệt này chứ?"

"Ừm, đơn giản lắm, em chỉ cần dành ra vài USD, đến bệnh viện Quốc gia, người ta sẽ đưa em vào một căn phòng chứa tinh trùng, cả một rừng luôn, tùy tiện chọn một con, thế là được. À còn có loại free cơ." Bà mẹ vô lương nào đó thần nhiên nói.

Bảo bối gào thét: T~T mami à, tại sao người không mua loại cao cấp tí, con chỉ đáng vài USD hay sao? May mà mami không túng đến nỗi chọn loại free a...

Hà Dĩnh Nhi ho khan khò khò, suýt sặc nước miếng mà chết đi. Chờ đã, sao cô thấy khuôn mặt của bảo bối có chút quen nhỉ? Thật giống...

Bộ truyện nằm cùng hệ liệt "Không phải em không lấy", "Mật Tinh- Tổng Tài giả ngọc cảm dụ đồ!" Mong mọi người ủng hộ mình <3

#UyenT

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Đem theo bảo bối trở về

Tại sân bay thành phố X, nước X.

Một cô gái xinh đẹp trong treo, cầm tay một đứa bé chừng năm tuổi, một lớn, một nhỏ dắt tay nhau đi, cái này cũng thật gây chú ý đi.

"Mami, con sẽ nhớ chú Hiên nhiều lắm..." Thanh âm non nớt mềm mại vang lên khiến tâm người ta yêu thích vô cùng.

Trầm Tịch Dương đôi mắt đen láy có chút tối lại, xoa đầu an ủi bảo bối,

"Chú Hiên sẽ sớm lấy vợ. Mẹ con mình không thể làm phiền người ta suốt. Bảo bối ngoan, có mẹ ở bên mà..."

Vừa nói cô vừa ngoái đầu nhìn qua ô cửa kính xa xăm, năm năm rồi- mà cô lại một lần nữa quay về nơi này. Trầm Tịch Dương nhận ra, cô đã đi biết bao vùng đất lạ trên thế giới này, có đại dương vô tận, có thảo nguyên mênh mông, có dãy núi ngàn năm băng tuyết, lại có những hoang mạc khô khốc không một bóng người....

Chỉ là trong tim cô vẫn luôn trống vắng...

Lại nhìn ánh mặt trời rực rỡ ngoài kia như đang len lỏi, luồn lách sâu vào trong tâm can của cô....

Trầm Tịch Dương lại tự hỏi: Từ bao giờ mặt trời ở thành phố X lại chói lóa đến thế?

"Mami nghĩ gì mà đơ người ra thế?" Bảo bối khẽ nhéo cánh tay của mẹ mình.

"Đang nghĩ làm thế nào đem xú tiểu từ nhà con gả quách cho cô bé nào đó!"

Bảo bối trợn mắt khó tin nhìn mami nhà mình, có chút chạnh lòng khi bị coi rẻ, bữu môi nói, "Con mới không thèm gả cho mấy đứa con nít ranh đó, ông đây đẹp trai thế này, hơn nữa IQ lại vô cùng cao, nếu có gả thì là mấy đứa con nít đó tranh nhau xếp một hàng dài trên phố, cầu gả cho ông đây!"

Đối với trình độ tự luyện của bảo bối nhà mình, Trầm Tích Dương dù đã quen nhưng cánh môi vẫn không nhin được mà co rút, khả năng tự luyện này ngày càng cao rồi!

"Trầm Huân Khanh!"

"Dạ? Mami gọi bảo bối?"

Trầm Tích Dương vẻ mặt ghét bỏ nói, "Tránh xa lão nương ra! Nương không quen mấy kẻ tự xưng!!!"

"Mami, bảo bối sẽ ngoan mà, mami đừng bỏ bảo bối...." Bảo bối đột nhiên cao giọng, thanh âm mang theo chút uỷ khuất, chút hờn tủi.

Trầm Tích Dương phát hiện, mọi người đều nhìn cô với ánh mắt chỉ hận không thể ăn tươi nuốt sống, chỉ hận không thể đem bảo bối khả ái đáng yêu kia đem về nhà sủng ái.

"Haha, bảo bối đừng giận, bảo bối thích gì mami đều cho mà..."

Trầm Tích Dương vừa nói, vừa cười hoa lệ, lại mau chóng kéo bảo bối đi khỏi nơi thị phi này!

"Cô gái đó, tôi thấy quen lắm...Đã từng thấy ở đâu rồi..."

Một ai đó đột nhiên nhăn mày nói, dường như đang cố lục lại kí ức. Một câu nói băng quơ khiến Trầm Tích Dương khẽ khựng lại, nhưng cô rất nhanh điều chỉnh lại cảm xúc, cầm tay bảo bối thẳng lưng rồi đi...

"Khanh đậu phụ! Được lắm! Dám hăm hại lão nương!" Ra tận cửa sân bay, Trầm Tích Dương véo mạnh vào tai bảo bối, hung hăng nói.

"Mami, oan cho bảo bối quá, đau....Cẩn thận làm tổn hại nhan sắc của con...."

"....."

"Bảo bối là hoa thơm, không phải cái đậu phụ thối mami nói!"

"....."

Được rồi! Trầm Tích Dương chịu thua! Bàn về khả năng tự dát vàng lên mặt mình, bảo bối nhà cô nhận thứ hai, tuyệt không có ai dám tranh vị trí thứ nhất!

Phía trước có một tốp người đã đứng chờ sẵn. Nhìn thấy Trầm Tích Dương, một người đàn ông trung tuổi khoác lên mình bộ vest lịch lãm tiến, tiến về phía cô, giơ tay ra chào hỏi,

"Xin chào Trầm tiểu thư. Tôi phụ trách tập đoàn Kính Thị tới đón cô."

Trầm Tích Dương gạt đầu, cười tươi bắt tay Lâm Thiên, so với năm năm trước, cô đã trầm ổn, thông dong hơn.

"Xin chào, ngài Lâm."

Tập đoàn Kính thị cùng với Mạc thị, ở châu Á này, có thể nói là một tay che trời. Kính thị có hẳn một mảng chuyên kinh doanh về thời trang, mà Trầm Tích Dương trong ba năm đã nhận được bằng tiến sĩ của đại học Kingston London.

Năm ngoái nhờ thiết kế ra bộ sưu tập "Hoán khứ bách hồi" mà nổi danh trong giới thời trang chỉ sau một đêm, một loạt tập đoàn săn đón.

Trầm Tích Dương vẫn luôn yêu thích phong cách hiện đại kết hợp với phong cách truyền thống của Trung Hoa cổ đại, vì thế cô nhận lời mời từ phía Kính thị, một tập đoàn nổi tiếng về thời trang hàng đầu Trung Hoa. Mà một năm trước Kính Thị mở thêm một chi nhánh tại thành phố X, rất cần người trẻ như cô.

Lâm Thiên thân thiện giới thiệu từng người trong đoàn cho cô làm quen. Ai nấy đều không nhin được bắn ánh mắt hiếu kì về phía bảo bối.

"Oaaaa, sao trên đời lại có đứa trẻ đáng yêu, khả ái nhường này cơ chứ?"

"Không biết cha mẹ yêu nghiệt nào có thể sinh ra đứa nhỏ này. Hic, nói đến là tủi thân, cũng muốn có bảo bối khả ái thế này, mà tiếc là gen di truyền nhà tôi không cho phép..."

Một cô gái rầu rĩ nói, giọng nói có chút hài hước làm mọi người không nhin được đều cười rộ lên.

"Cô ấy à? Có lấy Mạc tổng cũng không sinh được bảo bối phần nộm thế này đâu!"

Cô gái trẻ tên Hà Đình Nhi vội xua tay nói, "Ấy chết, đừng trêu đùa tôi vậy chứ! Mạc tổng là ai chứ? Lão ngũ kim cương của nước X này, một nhân vật nhỏ bé như tôi sao có thể mơ tưởng. Kính phó tổng nghe thấy chẳng phải là đòi cái mạng nhỏ này của tôi hay sao?"

Nhắc tới Kính phó tổng, không khí có chút đông lại, Kính phó tổng là ai chứ?

Nghe đồn vị này từ nhỏ bị thất lạc, khoảng năm năm trước mới được tìm lại, thiên kim Kính gia, em gái cưng của Tổng giám đốc Kính Thiên Minh nhà họ, tên là Kính Thiên Dương.

Sắp tới Kính Mạc liên hôn, vậy chẳng phải cô ấy sẽ là phu nhân của Mạc Tu Nghiêu sao?

^^ Hổ bắt đầu từ đây nha mọi người!3 đảm bảo sẽ mang đến cho mọi người nhiều bất ngờ! Tui còn đang phân vân không biết có nên cho ngược không đây -....-

Mình ca lại xuất hiện trong bộ này nè:3 ủng hộ tui nha!

#UyenToTo

28-12-2018

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Đến Trạch Cẩm viên

Điều trọng yếu là, vị tiểu thư Kính Thiên Dương này hiện đang quản lí chi nhánh của Kính thị tại nước X, ai dám đắc tội chứ?

Người ta không những có anh trai chống lưng, vị hôn phu cũng là nhân vật khủng bố bậc nhất nước X. Ai nấy đều tự hỏi không biết kiếp trước cô ta có phải người giải cứu thế giới không? Tại sao kiếp này may mắn như thế!

Còn một điều cấm kị nữa...Ai cũng không dám nghĩ tới....

"Trầm tiểu thư bao giờ có thể đi làm?" Lâm Thiên vội mở miệng nói, xua tan đi bầu không khí kì dị lúc nãy.

Trầm Tịch Dương nhiều năm không về nước, từ lâu cô cũng không tìm hiểu thông tin, tuy cảm thấy thái độ mọi người có chút lạ khi nhắc tới "Kính phó tổng" kia nhưng cũng không tiện hỏi nhiều, cô gật đầu nói,

"Ngay tuần sau tôi có thể đi làm được!"

"Hào! Tôi nay công ty vừa hay mở tiệc chào đón Kính tổng và phu nhân đến chi nhánh của chúng ta khảo sát. Đây là cơ hội tốt để cô có thể quen biết rộng hơn. Cô hãy đến nhé Trầm tiểu thư."

Trầm Tịch Dương tươi cười, "Nếu không có gì đột xuất tôi đương nhiên sẽ đến xem náo nhiệt rồi!"

Lâm Thiên có chút tán thưởng khí chất của cô gái này, không kiêu ngạo, không siểm nịnh, thản nhiên, tùy ý mà không mất đi sự kiêu ngạo, cao quý từ trong xương cốt. Những điều này tưởng như trái ngược, đối lập, vậy mà có sự kết hợp hết sức hoàn hảo ở cô gái này.

"Tôi cùng...ừm, Hà Đình Nhi đi, chúng ta đưa Trầm tiểu thư về căn hộ công ty sắp xếp cho cô ấy. Những người khác về công ty chuẩn bị cho tối nay đi!"

Đối với sự phân phó của Lâm Thiên- trưởng phòng nhân sự đương nhiên không có ai dám dị nghị to nhỏ gì. Chỉ là trong lòng một số người có chút không can tâm. Lại có người kém hiểu biết, chẳng qua chỉ được cái bằng tiến sĩ ở nước ngoài thôi sao? Hướng ngoại như thế có thể phù hợp với phong cách cổ truyền của Kính thị sao? Vậy mà công ty phá lệ đặc ân cho cô ta vào Trạch Cẩm viên sống!

Trạch Cẩm viên là đâu chứ? Chính là nơi nhân vật cấp cao của Kính thị ở đấy! Kính Phó tổng chẳng phải cũng ở căn hộ lớn nhất của Trạch Cẩm viên sao?

Đối với những ánh mắt không thiện ý kia, Trầm Tịch Dương không để tâm, cô xoay người cầm tay bảo bối đi theo Lâm Thiên.

Sau khi ngồi yên vị trên chiếc BMW, Lâm Thiên có chút xấu hổ nói, "Cô đừng để ý nhiều làm gì. Haizz...Công việc nào mà chả có cạnh tranh, mà cạnh

tranh thì đôi khi đi theo sự ghen ghét từ người khác."

"Có gì đâu mà ngài Lâm. Cảm ơn ngài đã quan tâm, tôi không để ý mấy chuyện này đâu!"

Bảo bối ngồi bên hũ mứt khinh thường ai đó dỗi lòng! Không để ý đâu! Nhưng để tâm đấy! Bà mẹ nào đó nếu có cơ hội sẽ cho mấy người kia bài học nho nhỏ ấy chứ!

Hà Đình Nhi nhìn bảo bối ngồi ngay sát bên mình, đặc biệt khi thấy đôi mắt long lanh, còn nhỏ mà lông mi đã dài như cánh bướm, theo từng động tác chớp mắt của bé mà khẽ đong đưa. Chết trái tim nhỏ bé của cô rồi!!!!

"Bảo bối à, cô thật muốn đem con bắt cóc về nhà, cả đời giữ bên mình đó!"

Bảo bối hôm nay mặc bộ đồ pikachu màu vàng, giống như con mèo nhỏ vậy, chu môi nói, "Con mới không xí gái! Cả đời con chỉ chung thủy với mami đại nhân thôi!"

Trầm Tịch Dương nghĩ thầm: đến lúc nào đó thằng nhóc nhà mi gặp được con bé dễ thương nào đó xem, chả vì sắc bỏ mẹ ấy chứ!

Hà Đình Nhi xấu hổ ho khan, không nói gì nữa. Cô tuy không thuộc dạng mỹ nhân nghiêng nước nghiêng thành như vị này, nhưng tốt xấu gì cũng có bộ dáng dễ nhìn, đáng yêu. Tuy tiện vút vào một đồng người cũng được xem là tiểu mỹ nhân đấy! Vậy mà xem..

Chừng nửa sau chiếc BMW đưa mọi người đến một khu đô thị, nhìn từ xa là những căn hộ được thiết kế công phu, mọc san sát nhau, có cấu trúc giống nhau- chỉ riêng căn hộ ở trung tâm là lớn nhất, xa hoa nhất.

Chỉ riêng cửa vào có năm, sáu người bảo vệ là nói lên an ninh ở đây tốt đến dường nào. Lâm Thiên đã quen với người bảo vệ từ trước, gạt đầu rồi phi xe thẳng vào trong.

"Haizz thật hâm mộ Trầm tiểu thư nha! Không biết bao giờ em mới có thể đặt chân vào đây nữa!"

Trầm Tịch Dương nhìn ra trong mắt cô gái trẻ này thật trong sạch, chỉ có vẻ hâm mộ, tuyệt không có tia ghen tị hay tính toán như mấy người vừa rồi!

"Mọi người gọi vậy có vẻ xa cách quá! Cứ gọi tôi là Tịch Dương được rồi!"

"Tịch Dương tỷ, có thể cho em thỉnh thoảng tới đây ăn chực được không?"

Đối với sự nhiệt tình từ cô gái này, Trầm Tịch Dương chỉ có thể dờ khóc dờ cười gật đầu. Cùng lúc đó chiếc xe dừng trước một căn hộ ở gần ven sông.

"Đến rồi, đến rồi!"

Mọi người đều bước xuống xe. Đồ đạc của cô và bảo bối đều đã được nhân viên chuyển đồ đem tới giúp, còn sắp xếp kĩ càng. Căn hộ có thể nói là khá lớn, hai tầng, bên dưới là phòng cách đầy đủ tiện nghi và phòng bếp. Tầng hai là hai phòng ngủ, trước nhà còn có một ban công nhỏ.

Trầm Tịch Dương vốn định giữ hai người ở lại dùng bữa trưa. Lâm Thiên còn rất nhiều công việc ở công ty nên từ chối khéo, còn Hà Đình Nhi lại bận chuẩn bị cho bữa tiệc buổi tối, nên dù không đành lòng cũng phải ra về.

Cuối cùng chỉ còn lại hai mẹ con Trầm Tịch Dương và bảo bối.

"Mami, trưa nay người muốn ăn gì đây?"

Đối với câu hỏi của bảo bối, Trầm Tịch Dương xoa cằm nghĩ ngợi, "Ăn mì xào cái đi!"

Bảo bối gật đầu, ngoan ngoãn vào bếp, từ trong nói vọng ra, "Mami à, người quên trong phòng bếp nhà chúng ta trống trơn sao?"

"Vậy đi! Chúng ta đến siêu thị gần đây mua đồ! May lão nương thông minh khi nãy đã để ý xung quanh..."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Bảo bối độc mồm độc miệng

Siêu thị dù lớn, nhưng lại không đông người cho lắm. Có lẽ nơi đây chỉ dành riêng cho người ở khu đô thị này!

Hai mẹ con một lớn một nhỏ chọn đồ rất nhanh. Tất nhiên Trầm Tịch Dương chỉ có một nhiệm vụ duy nhất- đẩy xe! Còn lại chính là một tay bảo bối kiểm đồ, lượm đồ.

Chỉ khi nào đồ vật ở cao quá, bà mẹ lười biếng nào đó mới chịu động tay động chân, lấy xuống, còn không quên ném cho bảo bối một ánh mắt khinh bỉ: ai bảo mi thấp quá làm chi?

Bảo bối đáng thương kêu gào: nó chỉ mới 5 tuổi thôi đấy! Còn chưa có dậy thì! Thì cao bằng "cái lông" à?

Trầm Tích Dương đang thở ngắn than dài thì đột nhiên trông thấy trước mắt một cô bé xinh xắn, đáng yêu kinh khủng! Bộ dáng này ước chừng tầm tuổi so với bảo bối. Cô bé khuôn mặt non nớt đặc biệt nghiêm túc, Trầm Tích Dương đoán không lầm chắc hẳn là lạc ba mẹ, con bé kiên cường đang cố không khóc đây mà.

"Tiểu hải tử....."

Trầm Tích Dương không để ý tên nhóc nhà mình, đẩy xe lại gần phía cô bé kia.

Cô bé ngẩng đầu, tròn xoe mắt nhìn cô xinh đẹp trước mắt. Xinh đẹp hơn mẹ bé rất nhiều a~ Lại còn rất dịu dàng nữa, không hiểu sao cô bé thấy rất thích cô xinh đẹp này, khẽ nói, "Cháu không phải tiểu hải tử gì cả."

Trầm Tích Hy muốn cười, con bé này thật giống thằng nhóc nhà cô, bày ra bộ dáng bà cụ non luôn! Nhưng cô vẫn hỏi, "Tại sao mình cháu đứng ở đây?"

"Mẹ kéo ba đi đâu ý! Bảo cháu đứng đây đợi một lúc."

Trầm Tích Dương trong lòng phi nhủ, không biết vợ chồng vô lương nào! Bỏ con bé một mình đứng đây! Bộ không biết nạn bắt cóc đang rất hoành hành à?

"Bộp....."

Một chai dầu ăn bị bảo bối thô lỗ ném vào xe kéo, Trầm Huân Khanh hung hăng nhìn mami nhà mình, lại quay sang lườm con nhóc đang nói chuyện với mẹ anh kia như đang ngầm đánh dấu chủ quyền của mình.

"Mami, đồ mua xong rồi! Chúng ta về nhà thôi!"

Trầm Tích Dương cốc mạnh vào đầu bảo bối, không khách sáo nói, "Thằng nhóc vô lương tâm này! Không biết cô bé ở đây một mình đáng thương sao? Nán lại chờ ba mẹ cô bé ở lại một chút thì mất sợi lông nào à?"

Đối với lời giáo huấn nghiêm khắc từ mami nhà mình, cậu bé ưỡn khuỷu vô cùng! Ai mới là con ruột của mami chứ? Không phải cái con nhóc chết tiệt kia!

Cô bé mặc váy hồng, ngang hông thắt một cái nơ con bướm to đùng, thật giống công chúa trong truyện cổ tích, khiến người ta không nhịn được mà muốn yêu thương.

"Tiểu công chúa, con tên là gì?"

"Con gọi là Tiểu Vân..." Cô bé thành thật đáp, ở nhà mọi người vẫn hay gọi cô bé như thế.

Đối với cô bé này, không hiểu sao Trầm Tích Dương thấy thân thiết vô cùng, từ trong túi cô lấy ra một chiếc cặp tóc, nói, "Chúng ta có cơ duyên gặp nhau. Cô rất quý con, cô có cái cặp tóc này, không biết con có thích không?"

Cô bé nhìn chiếc cặp cài tóc màu tím có hình bướm bướm kia, cô bé thấy thích. Đôi mắt cong cong như hình trăng non, cười nhìn Trầm Tích Dương, "Thứ này rất quý giá. Cô tặng cho con thật sao?"

"Ừm, tất nhiên rồi!"

Chợt cô bé lại lưỡng lự, "Nhưng papa dạy, không được nhận đồ từ người khác!"

"Không sao! Cái này cô không dùng nữa. Nếu con không nhận thì chẳng phải sẽ vứt đi hay sao?"

Con bướm trên chiếc cặp tóc kia thật đẹp, đôi cánh lấp lánh như muốn bay đi. Cô bé chưa từng thấy đồ đẹp như vậy! Dù rằng ba mẹ cô bé có rất nhiều tiền, chỉ sợ cũng không có cơ hội mua được.

"Tiểu Vân, con giữ cẩn thận nhé! Nó sẽ như tấm bùa hộ mệnh, bảo vệ bình an cho con." Trầm Tích Dương đặt vào lòng bàn tay cô bé, thủ thủ nói.

"Con cảm ơn cô xinh đẹp."

Chợt Trầm Tích Dương cảm nhận được có người đang lao tới, đôi mắt cô loé lên tia chế giễu rất nhanh rồi xoay người ôm Tiểu Vân né sang một bên.

Một cô gái tầm tuổi Trầm Tích Dương khuôn mặt vắn vẹo một phần vì giận dữ, một phần vì thẹn, cái tát của cô không những không trúng vào Trầm Tích Dương, ngược lại va trúng kệ đựng đồ.

"Ah....." Cô gái kêu lên, bàn tay đã sưng to một mảng.

Cô ta còn đang định bồi cho Trầm Tích Dương một cái nữa, chỉ là bảo bồi độc mồm độc miệng thốt lên, "Ồi, có con ruồi từ đâu xông ra muốn quẩn lấy mami vậy? Khu này an ninh tốt như thế, không hiểu sao ruồi lại lọt vào được nhỉ?"

Kính Thiên Dương lúc này mới chú ý cách đó không xa có một thằng nhóc chừng năm tuổi, bộ dáng thông dong vô cùng, hơn nữa còn đang đút tay túi quần nhìn cô ta bằng nửa con mắt. Đặc biệt bộ dáng của tên nhóc này- quen vô cùng, tựa như....

"Mày, mày là thằng nào?"

Bảo bồi ngoáy ngoáy lộ tai, nhún vai nói, "Bà à? Bà già quá nên mắt mờ, chân tay yếu hả? Đánh trượt thì thôi, mắt cũng không thấy bốn thiếu gia tuần tú, hảo soái đứng đây!"

"Mày!" Kính Thiên Dương tròn mắt khó tin, một thằng nhóc vài ba tuổi đầu thật không ngờ miệng lưỡi sắc bén đến thế! Cô ta dậm chân không thèm đếm xỉa tới bảo bồi, quay sang lườm Trầm Tích Dương.

"Mày dám bắt cóc con gái tao hả? Mày biết tao là ai không?"

Trầm Tích Dương trong lòng thờ dài, chỉ đi siêu thị thôi mà cũng gặp thành phần nào tàn đến vậy! Mà khoan đã? Cô ta nói là mẹ của tiểu công chúa đáng yêu này ư?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Cha quá hung mãnh

Trầm Tích Dương bày ra biểu tình: tiểu công chúa này mà là con của cô á? Có quý mới tin!

Bảo bồi dù không ưa gì con nhóc kia nhưng xét trên phương diện sinh học, thật chẳng có khả năng- trừ phi cha của cô bé này phải thật xuất sắc! Gen siêu trội đề át hết gen của bà cô kia!

"Mày! Mau bỏ tay ra khỏi con gái tao mau!"

"Bằng chứng?"

Kính Thiên Dương tức giận đến đỏ mắt, từ trong chiếc túi Hermes lấy điện thoại, ấn một số nào đó, "Anh, anh mau quay lại đi! Có người muốn bắt cóc con của chúng ta..."

Cô ta vốn định nói thêm mà người bên kia đã cúp điện thoại. Kính Thiên Dương hất cằm khiêu khích, đợi anh ấy đến xem, không tổng con ranh này vào tù, cô ta không mang họ Kính!

"Tiểu công chúa, khi này có đau không?" Trầm Tích Dương không để ý đến cô ta, tranh cãi với loại người này chẳng khác gì tự tổn hại trí thông minh của mình.

Cô bé Tiểu Vân lắc đầu nhìn Trầm Tích Dương, khẽ nói, "Con không sao. Đó là mẹ con. Con phải đi với mẹ rồi! Tạm biệt, cô xinh đẹp."

Vừa nói cô bé khẽ buông tay cô ra, dứt khoát đứng dậy, bóng lưng nhỏ mà kiên cường bước về phía Kính Thiên Dương. Trên môi Kính Thiên Dương nở một nụ cười đắc ý, kéo Tiểu Vân vào lòng, "Ngoan. Về nhà con thích gì mẹ đều mua cho!"

Không hiểu tại sao dưới bàn tay truyền đến cảm giác trống vắng. Nhìn cô bé mình mới quen chưa được mười phút chạy về phía cô gái kia, trái tim Trầm Tích Dương đau đớn, tựa ai đó bóp nghẹt. Nhất là khi nhìn thấy trong đôi mắt to tròn của con bé không có lấy một tia sáng, như con rối nghe theo lệnh người khác.

Không lẽ trong truyện này là có ân tình? Lại nhìn hai người kia một màn mẹ con tình thâm, Trầm Tích Dương lắc đầu chán nản, cô lại nghĩ nhiều rồi.

"Tiểu Vân, tạm biệt!" -cũng có thể là vĩnh biệt...

Nói đoạn Trầm Tích Dương gạt đầu nhìn bảo bồi ra hiệu, rồi đẩy xe kéo ra phía quầy thanh toán, cũng không có quay lưng lại.

Kính Thiên Dương từ đầu tới cuối không được người ta để vào trong mắt, đang định tiến đến ngăn cản Trầm Tích Dương thì tiểu công chúa giữ chặt lấy cô ta, "Mẹ, chúng ta về thôi..."

Hiếm khi nào con gái nói chuyện với cô nhiều như thế, Kính Thiên Dương đương nhiên vui vẻ, chỉ là đều xoay quanh con ranh không biết từ đâu đến kia! Nghĩ vậy trong lòng cô ta lại nảy lên một trận thù địch.

Trước mặt con gái phải tỏ ra rộng lượng chút! Còn con khôn kia- cô ta sẽ cho người trừng trị! Cục tức này, cô ta nuốt không trôi.

"Tiểu Vân, Tiểu Vân, con...."

Một người đàn ông như con gió thoảng đến, từ trong tay Kính Thiên Dương, đoạt lấy Tiểu Vân ôm vào lòng.

Kính Thiên Dương kiều ngạo nhìn người đàn ông cao lớn trước mắt, một khuôn mặt hoàn mỹ do trời đất điều khắc ra, lông mày rậm, đôi mày dài, đen sâu thẳm khiến cho người ta không nhìn thấy đáy. Giờ phút này vậy mà vì con gái cô mà dao động.

Mà trọng yếu anh ấy và cô ta sẽ sớm đính hôn...

Mạc Tu Nghiêu khẽ nhủ mày như đang suy nghĩ gì đó, tầm vài giây sau lập tức ôm Tiểu Vân vào lòng, bước chút có chút gấp rút theo hướng Trầm Tịch Dương vừa đi.

Kể từ lần đầu gặp gỡ, Kính Thiên Dương chưa từng thấy vẻ thất thố của anh ấy, nếu không phải anh ấy cưng chiều Tiểu Vân lên tận trời, cô còn nghĩ anh ấy vô cảm.

"Nghiêu, đợi em với." Kính Thiên Dương đè nén cảm giác bất an, lập tức đuổi theo.

Chừng vài phút sau.

"Mami, con đã bảo rồi mà! Mami nào cá vàng, có cái túi cũng để quên." Bảo bối lông mày nhíu chặt nói.

Trầm Tịch Dương chỉ cười trừ, cũng không lí giải khi này cô bị sao nữa! Chỉ là quay lại tiểu công chúa đã không thấy đâu, quả thực có chút buồn nha.

"Mami còn luyến tiếc con nhóc đó sao?"

"Hừm! Ta hận, hận! Tại sao lúc sinh ra lại là xú tiểu tử nhà mi mà không phải tiểu công chúa dễ thương như vậy chứ?"

Bảo bối vuốt cằm, bộ dáng suy ngẫm nói, "Có thể người cha không biết tên kia của con, ừm, có thể quá hung mãnh đi!"

"....." Bảo bối dù có trưởng thành hơn những đứa bé cùng tuổi đi chăng nữa, sao có thể biết được mấy chuyện này? Chắc chắn là do Triệu Tử Hiền làm hư thẳng bé rồi!

Trầm Tịch Dương sắc mặt vô cùng khó coi, rào bước thật nhanh.

"Từ từ nào mami, chờ con...."

.....

"Mami, người đừng giận bảo bối nữa. Bảo bối sai rồi...."

Trầm Tịch Dương ngẩng đầu nhìn bảo bối nhà mình, trong đôi mắt linh động kia đã sớm ầng ậc nước mắt, chỉ chực phun trào ra. Chết tiệt, thẳng nhóc lại dùng chiêu này với cô.

"Biết sai rồi?"

Bảo bối một tay xoa xoa chớp mũi, một tay còn lại gấp thức ăn vào bát cho Trầm Tịch Dương, cúi đầu nói, "Bảo bối là đứa trẻ hiểu chuyện, ngoan ngoãn, bảo bối biết sai rồi...Mami đại nhân ăn rau cải cho đẹp da nè.."

"Tuyệt không có lần sau!"

Trong lòng Trầm Tịch Dương hạ quyết tâm, phải nghiêm khắc một chút, bảo bối là mầm non, phải giáo dục từ nhỏ, không được để bé có suy nghĩ biến thái.

Bảo bối thành thật gật đầu, đôi mắt khẽ nheo lại, với chỉ số IQ của bé, mấy chuyện con con này có là gì?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Chỉ cần vài USD!

"Mami à, vậy buổi tiệc tối nay của tập đoàn Kính Gia, người có đi không?"

Trầm Tịch Dương đập bàn cười nói, "Đi chứ sao không? Vừa được đồ ăn free, nương còn đang thiếu tiền, nhờ ôm đùi được boss nào thì sao?"

Bảo bối khinh bỉ nhìn mẫu thân nhà mình, còn tưởng bé là đứa trẻ lên ba không biết gì ư? Bà mẹ này của bé, ngoài mặt nhìn có vẻ bất cần đời, làm việc tùy ý, nhưng kì thực đều được lập trình sẵn, nhưng điều bé thắc mắc là, tại sao mẹ lại nảy sinh ý định về nước X?

Chết tiệt! Có chuyện gì mẹ đều không chia sẻ cùng bé! Đây chính là sỉ nhục chỉ số thông minh của bé mà!

Bảo bối nào đó lại quên mất một điều- bản thân mình chính là một đứa trẻ- hơn nữa cũng chỉ mới năm tuổi...

.....

18h.

Lâm Thiên đang đau đầu không biết an bài ai thích hợp để đi đón Trầm Tịch Dương, thì "con hàng" Hà Đình Nhi từ đâu chui ra, thề sống thề chết đi đón Dương tỷ nhà cô ta.

Mà lúc này đây Hà Đình Nhi đang ngồi ngồi trên ghế sofa, thụ kinh nhược sủng được nhấp ngụm trà mà bảo bối pha.

"Ah! Bảo bối này, em làm thế nào mà pha ngon thế? Bình thường chị uống không nhạt quá thì chính là quá ngọt."

Kết quả là bảo bối không thêm hé rằng, chỉ bán cho Hà Đình Nhi một cái đạo ánh mắt: nữ nhân này thật ngu ngốc! Mấy cái loại trà phổ thông này sao sánh bằng trà Phở Nhĩ ở Vân Nam- Trung Quốc. 600.000 USD/1 kg đấy! Kết hợp với tài năng thiên bẩm của bé tất nhiên là ngon rồi! Này thật giống mami đại nhân, thật nồng nặc về trà, truy hỏi trà này từ đâu mà có, bảo bối nói mua ngoài siêu thị, thế cũng tin!!!!

Đối với ánh mắt của bảo bối, Hà Đình Nhi phi thường đau lòng, lại nhìn bảo bối phẫn nộ, đeo tạp dề hình con mèo, trái tim cô lại loạn nhịp, bi ai nhìn bảo bối, "Bảo bối à? Tại sao em lại đáng yêu vậy chứ? Dù biết nói chuyện với em là tự tát vào mặt mình nhưng chị vẫn không kiềm chế được mà lao đến...."

Khuôn mặt ngàn năm không đổi của bảo bối chợt vương nhẹ nụ cười, nói, "Ừm, cái này gọi là gen di truyền nha! Ai bảo em có cha mẹ nghịch thiên như thế? Đầu chi ngoài khuôn mặt người gặp người mê, hoa gặp hoa nở này, bảo bối còn có chỉ số thông minh cực đỉnh, tài sắc vẹn toàn nha!"

"....." Bảo bối à, em có thể bớt tự luyện được không? Hà Đình Nhi cảm thụ sâu sắc, một đứa trẻ năm tuổi ngồi luận bàn với cô về gen di truyền...

Hà Đình Nhi không kìm được mà ho khan một trận, được rồi, cô rút kinh nghiệm, tuyệt đối không tự đào hố chôn mình nữa!

"Khụ...khụ...Cha em chắc phải nghịch thiên lắm nhỉ?"

Nói tới papa, bảo bối không vui, lông mày nhú chặt lại. Hà Đình Nhi lúc này mới để ý, bảo bối rất quen mắt nha!

Mà ngay lúc này, Trầm Tịch Dương đã thay đồ xong, từ trên lầu bước xuống. Buổi yến tiệc lần này là chào mừng phu thê nhà boss, cô đương nhiên không thể ăn mặc quá tùy tiện, nhưng cũng không thể ăn mặc quá "chối", dễ rước thêm phiền phức.

Sống qua hai sáu năm, Trầm Tịch Dương đã không sợ thứ gọi là lòng người hay tranh đấu, cô chỉ không muốn hao tâm tốn sức vào mấy việc đó, tập trung dành hết thời gian nuôi nấng bảo bối thật tốt. Trừ khi họ động tới giới hạn của cô!

Lần này Trầm Tịch Dương mặc bộ dạ hội đen tuyền, khá kín đáo mà không quá truyền thống, đuôi váy dài đến bắp chân, có xẻ tà ở ngang hông. Bộ váy này vừa hay do tự tay cô thiết kế, còn chưa tung ra thị trường. Mái tóc dài đen mượt được cô tùy ý thả xuống, lại tăng thêm vài phần sức sống.

Hà Đình Nhi ở dưới nhà nhìn lên, "Ồ" lớn một tiếng. Ban sáng đón Dương tỷ ở sân bay, dù chị ấy chỉ tùy ý mặc quần bò xanh cùng với chiếc áo sơ mi trắng, đứng trong đám người đã thu hút hết sự nổi bật rồi, thật không ngờ bây giờ còn tăng thêm ba phần kiêu diễm, bảy phần điệu dàng của phụ nữ. Rốt cuộc Hà Đình Nhi cũng hiểu ý tứ sâu xa trong lời bảo bối, cái này gọi là gen di truyền tốt a!!

"Bảo bối ở nhà ngoan nha!"

Bảo bối dù không đành lòng xa nương nhà mình nhưng dù sao có người lạ ở đây, bé không thể quá uỷ mị, vỗ ngực tự tin đáp, "Mami yên tâm!"

Hà Đình Nhi cuối cùng vẫn không nén được tò mò đang gặm nhấm trái tim, hỏi, "Dương tỷ, em hỏi cái này có chút đường đột....Tại sao tỷ lại sinh ra được đứa trẻ ưu tú như bảo bối chứ? Chắc ba của bảo bối phải tốt lắm...Khụ...Em muốn học hỏi kinh nghiệm... Làm sao...."

Trầm Tịch Dương không nghe đầu đuôi câu chuyện, về mặt mơ hồ nhìn bảo bối nhà mình cầu phiên dịch, chắc không phải thằng nhóc này lại nói bậy gì đấy chứ?

Bảo bối lắc đầu tỏ vẻ: con không liên quan! Con chỉ phiên dịch giúp mami thôi nhé, đại khái là muốn hỏi mami sinh ra con kiểu gì ý....!!

Trầm Tịch Dương nhìn về mặt ngây thơ vô tội của bảo bối nhà mình, ai biết đằng sau đó là con sói xám chứ!

"Ừm, đơn giản lắm."

"Đơn giản?" Cả bảo bối và Hà Đình Nhi đều mong chờ.

"Này nhé, em chỉ cần dành ra vài USD, đến bệnh viện Quốc gia, người ta sẽ đưa em vào một căn phòng chứa tinh trùng, cả một rừng luôn, tùy tiện chọn một con, thế là được. À còn có loại free cơ." Vừa nói Trầm Tích Dương vừa ra kí hiệu Ok.

"Chị chắc chắn.....?" Trán Hà Đình Nhi không tự chủ được mà giật giật vài cái. Nếu quả thực vậy thì Dương tỷ cũng quá may đi, chọn bừa mà cũng sinh ra được bảo bối, hic, nếu vậy cô cũng muốn thụ tinh nhân tạo!

Bảo bối khi thấy bà mẹ vô lương của mình gật đầu thì trong lòng suy sụp, vậy chẳng phải cơ hội tìm được ba của bé sẽ càng thấp sao? Nếu ba là người quen cũ của mẹ còn dễ tìm, đáng này.....Bé thật muốn hét lên: Huhu mami à, tại sao người không mua loại cao cấp tí, con chỉ đáng vài USD hay sao? May mà mami không túng đến nỗi chọn loại free a...

"Bảo bối ở nhà nhé! Bái bai cục cưng."

Cùng lúc đó Trầm Tích Dương đặt một nụ hôn lên bầu má phúng phính của bảo bối, aizzz, da thịt này thật mềm mại đi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Lại có kẻ muốn tìm chết

Trầm Tích Dương lái xe, Hà Đình Nhi ngồi ghế phụ.

"Dương tỷ...Dù sao bây giờ hãy còn sớm, tỷ đừng tạm xe bên lề đường, trang điểm chút được không?"

Trầm Tích Dương khẽ quay đầu, đôi mắt hoa đào nhìn thẳng Hà Đình Nhi, cơ thể ghé sát về phía bên phải, bàn tay thon dài từ từ di chuyển, bắt lấy cằm cô nàng, nói, "Ah? Ý Đình Nhi là chị chưa đủ đẹp? Ôi, bị mỹ nhân chê sẽ thương tâm lắm nha..."

Hà Đình Nhi như bị đôi mắt hoa đào kia xoáy vào trái tim bé nhỏ, khẽ đỏ mặt, "Em, em không có...Em chỉ muốn..."

Con bé này là đang thật lòng quan tâm cô đây! Bữa tiệc lớn thế này tập trung không chỉ mình Kính thị, các tập đoàn lớn trong giới sẽ đều tập trung. Nếu có thể chiếm được sự nổi bật, không phải sự nghiệp sẽ càng thăng tiến sao?

"Đình Nhi à, em mà còn ngơ ngậy, chị không thể tập trung lái xe được đâu đấy!"

.....

Chừng mười năm phút sau, dưới sự chỉ đường của Hà Đình Nhi, xe cũng chạy tới trước cửa khách sạn Hilton. Hilton là một chuỗi khách sạn bảy sao có mặt ở rất nhiều nơi trên thế giới, không chỉ nổi tiếng vì sự xa xỉ mà còn nổi tiếng về truyền kì của chủ nhân lập lên nó. Một truyền kì rất dài...

Trầm Tích Dương dừng xe trước cửa lớn của khách sạn, nhìn Hà Đình Nhi nói, "Em xuống trước đi. Chị đánh xe ra bãi đỗ."

Hà Đình Nhi ái ngại nói, "Em dù sao cũng là mợ cũ đi, hay chị vào trước, để em đánh xe đi gửi."

"Không cần, chị là người cầm lái mà. Em yên tâm, chị không phải là người mù đường! Chị sẽ vào nhanh thôi."

Thấy thái độ cương quyết của Dương tỷ, Hà Đình Nhi cũng không tiện đòi co thêm, ngược lại đỗ xe trước cửa nhà người ta quá lâu thế này thật không tốt, vì thế cô vội chào Trầm Tích Dương rồi xuống xe.

"Ting..."

Trầm Tích Dương vừa khép cửa ô tô xong, vốn đang định vào khách sạn thì thông báo tin nhắn vang nhẹ.

[Mami, bảo bối nhớ người. Mami nhớ đừng uống rượu, không được phép lại gần bất cứ người đàn ông lạ nào đâu đấy. Bảo bối yêu người >< moa~ moa~]

Trầm Tích Dương khẽ thở dài, thằng nhóc này thật là, tưởng cô là thiếu nữ mười tám ngây thơ bị người ta lừa đi chắc? Lại vội vã soạn tin nhắn, nếu không thằng nhóc kia sẽ lo lắng cho cô mà gáy lên mất....

[Ừm. Mami nhớ rồi.]

Thật không biết cô sinh ra bảo bối thế nào không biết, nó ba tuổi đã biết chữ quốc ngữ, hiện giờ lại thông thạo bảy loại ngôn ngữ! Đối với bảo bối ưu tú như này, Trầm Tích Dương thật không biết vui hay buồn đây! Bởi lẽ đứa trẻ không thông minh sẽ chịu thiệt thòi, còn nếu quá thông minh tương lai sẽ chịu nhiều áp lực.

Trầm Tích Dương còn chưa kịp cất điện thoại vào túi sách, màn hình điện thoại lại hiện lên một tin nhắn.

[Mỹ nhân, em đến chưa?]

[Em đến rồi. Chút nữa gặp cùng sau.]

Soạn xong tin nhắn, Trầm Tích Dương vội cất điện thoại, đồng hồ thêm chút nữa chắc quá giờ mất. Còn chưa kịp định hình, đột nhiên một chiếc siêu xe màu đỏ phi nhanh về phía cô. Cách chừng mười mét chủ nhân chiếc xe mới chịu phanh gấp lại, tiếng ma sát của lốp xe với mặt đường nặng nề kêu lên.

Trầm Tích Dương gặp nguy không sợ, sắc mặt bình thản, cô không cảm nhận được sát khí, người này chính là muốn trêu đùa người khác. Cô cẩn thận lấy từ trong túi sách ra một gói bột nhỏ, nhân lúc chủ nhân chiếc xe còn chưa kịp mở cửa, rải một ít bột vào thân xe, xong lại mau chóng thu tay lại.

Doãn Tử Du không nhanh không chậm mở cửa ô tô bước xuống, cau có nói, "Muốn chết hay mất mù không nhìn đường?"

Cùng lúc đó cửa xe bên ghế phụ lại mở ra, một cô gái chạy nhanh về phía Doãn Tử Du, ôm lấy cánh tay y nói, "Du à, anh đừng nóng. Loại người ngu si, thiếu hiểu biết thế này sao lại bước chân tới được đây cơ chứ? Khẳng định là nhân viên tiếp tân đi! Anh đôi co với cô ta chẳng khác gì làm hại đến danh dự của mình."

Trầm Tích Dương cười thầm trong lòng, là ai không rảnh lãng phí thời gian với ai cơ chứ? Nghĩ vậy cô không thèm quay lưng nhìn đôi câu nam nữ phía sau, cứ thế đi thẳng.

Mà cô gái kia thấy sắc mặt Doãn Tử Du không tốt, hay cô ta đã nói sai lời? Vội vã chạy về phía Trầm Tích Dương kéo tay cô lại, "Đứng lại cho tôi! Cô còn nợ Du một lời xin lỗi."

Trầm Tích Dương chán ghét nhìn bàn tay đang bám lấy mình, không thương hoa tiếc ngọc dùng chút lực hất ra, nhếch môi nói, "Cút!"

"Ah....." Ngọc Từ San đột nhiên ngã quỵ ra mặt đất, khuôn mặt xinh đẹp vì sợ hãi mà tái xanh, thực người ta đau lòng.

Mà Doãn Tử Du khoanh tay đứng đó, một bộ dáng xem kịch vui, nhìn mỹ nhân nằm đó không những không ra đỡ mà còn khẽ cười nhìn theo bóng lưng kiêu ngạo, thẳng tắp đang đi xa dần kia.

.....

"Lần này đích thân Kính tổng và phu nhân đến thị sát chi nhánh của chúng ta đó!"

"Bỏ cái mặt thiếu nữ hoài xuân của cô đi! Kính tổng người ta đã có phu nhân và một thái tử gia rồi....Bày ra bản mặt hoa si ý làm gì!"

"Cô còn không phải rất mong chờ sao? Hừ, nói người ta không biết ngượng..."

Trầm Tích Dương vừa tùy ý lấy một ly Campari từ bàn tiệc, lại nghe lời bình từ hai cô gái kia, khoé môi không nhịn được mà khẽ giật. Nhìn qua họ cũng chỉ hai mươi hai, hai mươi ba tuổi, mà Kính tổng kia đã ba mươi ba tuổi rồi đấy, trẻ con thời nay ý mà, thật thích chơi đồ cô! Còn không ngại người ta đã có vợ....

"Yo, ai đây?"

Trầm Tích Dương nhìn người trước mặt, trong lòng cảm thán, có kẻ lại muốn tìm chết đây mà...

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Kim bài thiết kế JA!

Trầm Tích Dương cười lại, "Oh? Tốc độ thay váy cũng không tệ nha!"

Ngọc Từ San khuôn mặt có chút cứng đờ, nghĩ lại cảnh tượng thê thảm của mình khi nãy, lại trước mặt Doãn Tử Du, trợn mắt lườm Trầm Tích Dương kiêu ngạo nói, "Một nhân viên phục vụ cũng thông thả đi như thế sao? Lại còn uống rượu nữa chứ."

Trầm Tích Dương không để ý cô ta, ngón tay thon dài kẹp chiếc ly, nhàn nhả đưa lên miệng uống.

Ngọc Từ San hiện đang là ca sĩ trẻ có lượng fan đông đảo nhất, lại có Doãn thiên vương Doãn Từ Du chống lưng, cô ả tất nhiên luôn cho mình cao hơn người một cái đầu. Giờ phút này lại bị một nhân viên phục vụ coi thường, cô ta sao có thể chịu đựng được?

Còn về vấn đề tại sao à? Bởi vì Trầm Tịch Dương ăn mặc khá đơn giản, quần áo trên người lại không phải đồ hàng hiệu, mà khách được mời tới dự bữa tiệc này, không sang thì quý. Khi cô ta mới bước vào, vẫn luôn để ý Trầm Tịch Dương, vừa hay bắt gặp cô đang nói thầm thì với nhân viên phục vụ điều gì đó.

Ngọc Từ San tự cho mình là thông minh, cổ ý đồ nhẹ ly rượu vang xuống sàn. Chết lòng màu đỏ lênh láng một vùng nhỏ. Ngọc Từ San nói, "Cô còn không mau dọn?"

Ày, Trầm Tịch Dương đã từng nghe nói: nữ nhân ngực càng lớn, não càng nhỏ. Dù thế nào thì một phụ nữ thích gây sự như này, đàn ông nhìn thấy chạy còn không kịp, huống chi là lấy? Nghĩ lại người tên Du trong miệng cô ả, sức chịu đựng cũng phải thật tốt nha!

"Xin hỏi vị phu nhân này, tại sao tôi phải dọn?"

Hai chữ "phu nhân" được Trầm Tịch Dương đặc biệt nhấn mạnh! Để xem tôi có thể khiến cô tức chết không! Ai bảo con hàng này năm lần bảy lượt muốn kiếm chuyện với cô chứ?

Ngọc Từ San cố gắng kiềm chế không xông lên tát cho con khốn kia vài phát. Cô ta dù thế nào cũng chỉ mới ngoài hai mươi, vừa mới được công ty debut vài tháng trước, bộ dáng thanh thuần, trẻ trung xinh đẹp, phu nhân á? Đây không phải để chỉ phụ nữ đã có chồng sao!

Cô ả còn chưa kịp phát tác thêm thì một người phụ nữ trung tuổi cùng với một cô gái trẻ khác từ xa đi đến. Cô gái trẻ kích động nói, "Chị Từ San, Diệu Cẩm đã đồng ý xem xét việc thiết kế trang phục lần này cho chị rồi!"

Ngọc Từ San không giấu được vẻ đắc ý trên khuôn mặt, nói, "Tất nhiên rồi cô ta sẽ đồng ý rồi!"

Đến nước này, Trầm Tịch Dương mà không biết cô ta là ai, vậy thì đầu cô ngâm nước cho rồi! Lúc ở sân bay, vô tình nghe được ca khúc của một ca sĩ đang hot gần đây, Ngọc Từ San. Mà người tên Du trong miệng cô ta, không phải Doãn Từ Du- người được mệnh danh là thiên vương làng nhạc thì còn ai khác?

Cô gái trẻ tuổi chắc hẳn là trợ lý của cô ta, còn người phụ nữ trung niên là quản lý đi. Người phụ nữ trung niên đôi mắt sắc bén quan sát xung quanh không vui, nghiêm khắc nói,

"Từ San à, chị đã nói bao nhiêu lần rồi, là người công chúng, em phải chú ý hành động của mình, đây là đang có chuyện gì?"

Ngọc Từ San dường như sợ người quản lý của mình, cũng không dám kiêu ngạo như khi nãy, đáng thương nói, "Chị Gia Di, em, em không may đánh rớt chút rượu ra sân nhà. Vừa hay có nhân viên phục vụ đứng đây, em chỉ muốn cô ấy mau chóng dọn, tránh làm ảnh hưởng tới buổi tiệc. Ai ngờ cô ấy làm cao như thế..."

Hay lắm! Trầm Tịch Dương phải cho cô ta nghìn like. Nói đi nói lại, người có lỗi vẫn là cô nha! "Nhân viên phục vụ" lười biếng trốn việc.

Bùi Gia Di lúc này mới đánh giá kĩ cô gái trước mặt. Tuy trang phục không cầu kì, hoa lệ, nhưng ở cô lại toả ra khí chất vô cùng thu hút người nhìn, một khuôn mặt tinh xảo, đôi mắt hoa đào không che giấu ý cười trào phúng, cao cao tại thượng đứng đó, trực giác cho biết người này tuyệt đối không thể chọc!

"Từ San à, em có nhầm không?"

Ngọc Từ San không vui nói, "Sao em có thể nhầm được? Cô, cô mau đi thu dọn đi... Chúng tôi sẽ không nói với quản lý khách sạn."

"....." Từ nãy đến giờ toàn là các người tự biến tự diễn, tôi đã có cơ hội nào đâu!

"Không dọn!" Trầm Tịch Dương kiên quyết lắc đầu nói.

Bùi Gia Di ra hiệu cho cô gái trẻ nói, "Chắc có hiểu nhầm gì rồi. Chị nghĩ cô ấy không phải phục vụ gì đâu. Minh Miên, em đi gọi người tới thu dọn chỗ này đi."

Nói đoạn Bùi Gia Di tiến lên phía trước, giơ tay nói, "Chào cô, tôi là Bùi Gia Di, hiện là quản lý của em ấy, Từ San còn trẻ người non dạ, nếu có gì không phải mong cô bỏ quá cho."

Trầm Tịch Dương khẽ thờ dài, cuối cùng mới gặp được người có não, cô bắt tay Bùi Gia Di, cười ưu nhã, "Xin chào, tôi là Trầm Tịch Dương, hiện là nhà thiết kế thời trang."

Ngọc Từ San bĩu môi, nhà thiết kế thời trang gì chứ? Mặc cái dè rách trên người mà cũng dám khoe khoang khắp nơi. Con khốn này cô ta sẽ từ từ tính sổ!

"Di tỷ tỷ, em nghe nói lần này JA cùng, sẽ xuất hiện, cô ấy mới về nước không lâu, vừa hay đầu quân vào Kính thị đó. Nếu có thể....."

Bùi Gia Di lúc nào mới thờ phào, may mà con bé này biết chừng mực, không tiếp tục gây gổ với người ta.

"Em đó thật là được voi đòi tiên mà. JA là ai chứ, cô ta là kim bài thiết kế của giới thời trang đó. Chị đâu phải không muốn mời cô ấy thiết kế một bộ riêng cho em, chỉ là người này tính tình kì quái, đầu muối không thấm, cô ta thích ai thì thiết kế cho người đó, còn không thích ai thì đem núi vàng tới người ta cũng lắc đầu."

"Chị cố liên hệ với người đại diện của JA, sắp xếp cho em một buổi gặp mặt riêng được không? Biết đâu cô ấy sẽ giúp em thì sao?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Nực cười! Chiếc váy cô mặc là thiết kế của JA ?

Bùi Gia Di khẽ thờ dài, bất đắc dĩ nói, "Nếu được JA thiết kế trang phục trong buổi liên hoan phim đợt này, thì quả thực quá tốt rồi. Chị sẽ cố gắng liên hệ xem sao. Nhưng trước tiên chúng ta vẫn cần Diệu Cẩm, chút nữa gặp cô ấy em vẫn phải thái độ tốt đấy!"

"Dạ....."

Trầm Tịch Dương đứng bên cạnh nghe đoạn hội thoại của bọn họ, đôi mắt đẹp loé lên những tia sáng nhẹ, rồi rất nhanh biến mất, tựa như mặt hồ không đáy.....

Cô xoay người vốn định đi tìm Hà Đình Nhi, dù sao Ngọc Từ San đã im thì cô cũng không rảnh đi trêu chọc cô ta, người không phạm ta, ta quyết không động người. Chỉ là trước mặt có một người phụ nữ đứng chặn.

Kính Thiên Dương không biết đã đứng đó từ khi nào, kiều ngạo khoan tay nhìn Trầm Tịch Dương. Xung quanh cô ta còn có ba cô gái khác đang vây quanh, ai nấy đều ăn mặc lộng lẫy, xinh đẹp.

Trầm Tịch Dương tặc lưỡi, haha, vận khí của cô dạo gần đây thực "không tệ" còn quá "tốt" luôn ấy chứ! Tự dưng đây đưa với hai con hàng chanh chua, khó chiều này....

"Vốn định để sau lễ đính hôn rồi tìm cô tính sổ cũng không muộn, không ngờ có người thiên đường có lối không đi, địa ngục không lối lại vào!"

Mấy người bên cạnh Kính Thiên Dương lập tức phụ họa theo, đầu tiên là tam tiểu thư Tổng gia, Tổng Thư Thư mở miệng nói, "Dương à, đây là người hôm trước cậu kể sao? Mình cứ tưởng quốc sắc thiên hương thế nào, đằng này cũng chỉ là con gà rừng, cậu nhọc lòng làm gì cho mệt."

Hai người còn lại là đại tiểu thư Bằng gia, Bằng Nhượng Ái cùng nhị tiểu thư Lê gia, Lê Thiên Kim nói, "Cậu sắp đính hôn rồi, đừng phí sức làm gì, có gì để bọn mình giải quyết giúp cũng được mà."

Trầm Tịch Dương ngán ngẩm nhìn lũ người tự biên tự diễn tự cho mình là hay này. Bọn họ quá phiền phức! Mà chờ đã, cô ta tên Dương? Trầm Tịch Dương còn chưa kịp động não thì Ngọc Từ San đã kích động tiến lên, nói, "Kính Phó Tổng, em ngưỡng mộ chị đã lâu. Thật, thật sự không ngờ tại đây lại có cơ hội diện kiến chị."

Kính Thiên Dương có chút khinh miệt nhìn Ngọc Từ San, chỉ là một con hát cũng xứng để cô ta tiếp chuyện sao? Nhưng nghĩ lại Nghiêu, cả Minh ca cũng sắp tới đây, cô ta vẫn nên tạo hình tượng thân thiện thì hơn. Vì thế Kính Thiên Dương cười nói, "Cô là.....? Biết tôi sao?"

Ngọc Từ San phấn khích nói, "Em là Ngọc Từ San. Cả nước X này có ai không biết Kính Thiên Dương chị chứ? Em nhìn thấy chị qua bức ảnh chụp cùng Kính tổng đã ngưỡng mộ lắm rồi, không ngờ người thật còn đẹp hơn trong ảnh...."

Đối với chiêu trò vuốt mộng ngực của Ngọc Từ San, Kính Thiên Dương sớm đã quen, nhưng lần này có Trầm Tịch Dương đứng đó, cô ta lại càng cảm thấy mình có thành tựu, "Minh ca nhà tôi ít khi chụp ảnh chung lắm....Lần đó tôi nắn nỉ mãi mới được đó. Anh ấy vậy chứ tốt lắm, tôi thích cái gì chỉ cần nói xa xa là anh ấy đã mua cho tôi rồi!"

Một trận "Ồ" vang lên, ai nấy đều ngưỡng mộ Kính Thiên Dương có người anh trai tốt, cưng chiều em gái.

Haizz, Kính Thiên Dương này nhìn bề ngoài thì xinh đẹp đấy, chỉ là không có não như Ngọc Từ San, cô ta nghĩ đi khoe khoang anh trai tốt thì mọi người sẽ kính sợ cô ta sao? Cái người ta sợ chỉ là quyền lực của Kính Thiên Minh, nói đúng hơn là gà mượn oai hùm! Lại nhìn mấy người vây quanh cô ta, ánh mắt nào có sự chân thành...

Tổng Thư Thư đột nhiên phát hiện ra điều gì đó, hàm ý nhìn Ngọc Từ San nói, "Vị Ngọc tiểu thư này, cô quen cô gái kia ư?"

Ngọc Từ San chỉ hận khi nãy không đứng cách xa Trầm Tịch Dương ra một chút, lập tức nói, "Tôi sao có thể quen cô ta chứ?"

Nói tới đây Ngọc Từ San mới hiểu hàm ý của Tổng Thư Thư, con khốn kia chắc chắn đắc tội với Kính phó tổng không hề nhẹ, nên họ có ý muốn giáo huấn cô ta. Ngọc Từ San cũng không ngại cho thêm một mẻ lửa, châm chọc nói, "Người ta là nhà thiết kế thời trang đấy! Một nhân vật nhỏ bé như tôi

sao có điểm phúc quen được đại phật chứ?"

Giọng nói của Ngọc Từ San không lớn, nhưng cũng không tính là nhỏ, đủ để lôi kéo sự chú ý của mọi người xung quanh. Ngay tức thì, Trầm Tịch Dương cảm nhận được vô số ánh mắt đang nhìn chăm chăm cô, thật đủ mọi tư vị....

Bởi lẽ gần đây ở nước X, chuyên ngành thiết kế thời trang đang rất hot, lại được rất nhiều công ty tuyển dụng. Đặc biệt nhà thiết kế được mời tới bữa tiệc của Thiên Gia thế này, thân phận đương nhiên không tầm thường rồi!

"Cô gái này là ai thế nhỉ? Tôi thấy thật xinh đẹp, cả bộ đồ trên người phối cũng rất phù hợp với khí chất trong trẻo, tao nhã của cô ấy...."

"Cô không nhìn ra toàn là đồ rẻ tiền ư?" Bằng Nhược Ái phì cười nói.

Lê Thiên Kim cũng chen vào, "Phải đó, không phải là giả mạo, tự bịa cho mình cái danh nhà thiết kế thời trang để lên vào đây đó chứ?"

Trầm Tịch Dương buồn mở miệng với lũ người đầu heo này, nói gì cho ngầu bây giờ? Cô còn chưa kịp phản "đam" thì có người nói, "Chờ chút đã, tôi thấy phong cách của chiếc váy cô gái này mặc quen lắm, đã từng thấy ở đâu rồi ý....."

"Không phải thấy ở ngoài chợ đấy chứ?"

Người kia mắt sáng lên, kích động nói, "Đúng rồi! Thiết kế này tao nhã mà không mất đi sự uyển chuyển, phóng khoáng mà không mất đi sự cao quý. Cô gái này, tôi đoán không lầm thì là của JA có phải không?"

Ngọc Từ San suýt sặc cười mà chết, cười lớn nói, "Nực cười! Chiếc váy của cô ta đang mặc là của JA á?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Tự đào hố chôn mình

Người quản lý của cô ta- Bùi Gia Di có việc bận gì đó nên đã đi trước, vì thế Ngọc Từ San càng được đà lấn tới, không kiêng nể bất cứ gì ai! Bởi lẽ trong tay cô ta đã nắm chắc phần thắng, và lại sau lưng cô ta có thiên kim Kính gia Kính Thiên Dương chống lưng, việc gì phải sợ?

Thử nghĩ mà xem, nếu nhờ vào việc này, cô ta có thể lưu lại ấn tượng tốt với Kính Thiên Dương, con đường trong giới giải trí sau này của cô ta không phải sẽ trải đầy hoa hồng sao? Dù lúc này cô ta quả thực có chút thất thố, nhưng không sao! Cô ta không sợ!

Trầm Tịch Dương đôi mắt hoa đào lẩn tẩn từng gợn sóng, khoé môi vẽ ra đường cong tuyệt hảo nói, "Nếu chiếc váy tôi mặc đúng là của JA thì sao?"

Khi nhìn thấy sự tự tin, cuồng ngạo của Trầm Tịch Dương, Ngọc Từ San có chút chùn lòng, nhờ chẳng may cô ta may mắn mua được thì sao? Vậy chẳng phải cô ta sẽ trở thành trò cười cho thiên hạ sao?

Kính Thiên Dương đứng bên cạnh thấy rõ sự chần chừ của Ngọc Từ San, trong lòng thầm mừng vạn lần con hát ngu si này, lại thu hồi ánh mắt nhìn sang Tổng Thư Thư ra hiệu. Lập tức Tổng Thư Thư nói, "Ày, thiết kế của JA ư? Theo tôi được biết trong bộ sưu tập của JA không hề có chiếc váy này, và lại tôi chưa từng thấy JA hay người đại diện của cô ấy công bố về thiết kế mới gì nhỉ?"

Chỉ một câu nói tưởng chừng vu vơ nhưng thật khiến người ta phải liên tưởng sâu xa. Nếu Trầm Tịch Dương không cẩn thận, có thể bị bôi đen vì giả mạo thiết kế của người khác. Xem ra cô phải rửa mặt xem lại mấy vị "thiên kim tiểu thư" kia rồi!

Duy chỉ có Ngọc Từ San ngu ngốc, không hay biết về việc bản thân bị người ta lợi dụng, nói, "Cô biết cô là ai không? JA mà thiết kế ra chiếc váy rách mà cô đang mặc à?"

Trầm Tịch Dương nhún vai thản nhiên nói, "Ừm, quả thực chiếc váy tôi đang mặc có chút rách, cơ mà của người ta là váy xê tà đó nha! Rách có quy củ, thiết kế, rách sang chảnh. Đầu như chiếc váy cô đang mặc chứ, mang đậm phong cách nhà giàu mới nổi!"

Bốn chữ "nhà giàu mới nổi" được Trầm Tịch Dương đặc biệt nhấn mạnh, kết hợp với điệu cười mỉa mai gọi đòn của cô, quả thực khiến Ngọc Từ San tức chết.

"Cô....." Ngọc Từ San tròn mắt, không ngờ Trầm Tịch Dương vô si nhường này, còn có cái sống cái chết. Cái gì mà nhà giàu mới nổi chứ? Con ranh này rõ ràng là trêu tức cô ta đây mà!

"Dù gì cũng chỉ là một cái váy rẻ tiền mà thôi! Cô còn dám tự nhận nó là của JA thiết kế ra? Haha buồn cười chết tôi rồi!"

"Nếu là vậy thì sao?"

"Cô bớt dọa người đi được không? Tôi lại sợ quá cơ! Điều đó tất nhiên là không có khả năng rồi!"

Trầm Tích Dương nhìn đám người xung quanh ai cũng bày ra bộ dáng xem kịch hay, ngoại trừ cô gái vừa nãy nói đỡ cho cô và con hàng đầu heo- Ngọc Từ San không biết trời cao đất dày lại.

Haizz, lòng người cũng thật bạc bẽo, lạnh lùng. Đám người vì tư lợi của bản thân mà bỏ qua đạo nghĩa làm người, đứng về phía kẻ có quyền, có tiền! Mà kẻ yếu vĩnh viễn sẽ bị người ta dẫm đạp, coi thường.

Cách duy nhất để tồn tại trong cái xã hội này- chính là phải thật mạnh mẽ, phải đứng trên đỉnh cao, chỉ có như thế mới có thể bảo vệ được bản thân mình, bảo vệ được những thứ mình trân trọng!

Có người từng nói: Đừng cúi đầu, vương miện sẽ rơi....

Cô sẽ không tiếp tục nhân nhượng lũ người này, để mặc bọn họ được đà lấn tới nữa!

"Cô, cô, cô quá đáng lắm! Chiếc váy tôi đang mặc đương nhiên là của J...A rồi...." Trầm Tích Dương chính là cố ý nói lấp lại áp úng khiến cho Ngọc Từ San lơ là mà rơi vào bẫy cô giăng ra.

"Cô có dám cá cược không?" Ngọc Từ San càng đắc ý khi thấy biểu cảm của đối phương, đây rõ ràng là có tật gậy mình, giấu đầu hở đuôi ấy mà.

"Cược, cược gì chứ?"

Ngọc Từ San có thể thấy rõ khuôn mặt xinh đẹp của cô gái đối diện run lên vì sợ hãi, lại càng chắc chắn suy đoán của bản thân, vội nói, "Cá cược thế này đi! Nếu chiếc váy này không phải của JA, cô phải làm theo một điều bất kìa của tôi nói và ngược lại!"

"Thế nào, mới vậy đã sợ rồi à?"

"Nếu biết điều, quỳ xuống nhận sai thì tôi sẽ suy nghĩ đường lui cho cô- bằng không tôi sẽ trực tiếp kiến nghị đến tai người quản lý của JA. Lúc đó cô đi tù một gông cũng đừng trách tôi độc ác!"

Ngọc Từ San này còn tự ra vẻ bản thân bao dung độ lượng ư? Cô ta hiện tại chính là muốn ép cô tới đường cùng! Chỉ tiếc....

"Được, tôi đồng ý. Cược thì cược!"

Ngọc Từ San hất cằm, càng lúc càng kiêu ngạo, tựa như con không tước xù bộ lông sắc sỡ của mình mà nó làm tưởng là đẹp. Hình như cô ta lại nghĩ ra điều gì đó, nói tiếp, "Chờ đã, nhờ cô nuốt lời thì sao? Không những để cho tất cả mọi người ở đây làm chứng mà còn phải ghi âm nữa!"

"....." Trầm Tích Dương đến cạn lời, đây chính là tự đào hố chôn mình trong truyền thuyết đi? Cô có nên khen cô ta ngu ngốc- hay là quá ngây thơ đây?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Phản kích

"Được rồi! Cô thua thì lập tức rút khỏi đây cho tôi! Còn nữa thấy tôi tự giác đi đường vòng!" Trầm Tích Dương cuồng ngạo nói, vừa hay vào đúng lúc căn phòng rơi vào mảng trầm tĩnh, nên thanh âm sắc lạnh của cô càng trở lên rõ ràng, bắt cứ ai trong đây cũng nghe được.

Ai nấy đều tặc lưỡi lắc đầu, cô gái này thật không biết trời cao đất dày! Kể cả có chứng minh được cô ta đúng thì sao? Sau lưng Ngọc Từ San lúc này không chỉ có Doãn Từ Du- nhị thiếu gia họ Du mà còn cả em gái của Kính Thiên Minh nữa đấy....

Ngọc Từ San không ngờ người này trực tiếp vứt bỏ mặt mũi của cô ta, nhất thời sắc mặt trắng lại, "Cô! Cô đừng ức hiếp người quá đáng!"

Trầm Tích Dương cười gằn một tiếng, hỏi ngược, "Tôi? Ức hiếp cô quá đáng? Có chơi có chịu, còn không ấy à.... Lăn sang một bên cho tôi! Chó ngoan không cản đường!"

"Tôi cược!" Ngọc Từ San tức giận nói. Chừng vài giây sau cô ta mới nhận ra mình lỡ lời, chỉ là đã không thể rút lại được nữa. Ngọc Từ San cắn chặt răng thầm cầu nguyện vận khí của con khốn kia không tốt đến nỗi quen được JA....

Trầm Tích Dương cười nhạt, level của con hàng này quả thực quá nát, cô chỉ nói vài lời kích thích đã không chịu nổi, thật không thú vị! Cũng không để ý đến đám người đang xem kịch vui, Trầm Tích Dương hỏi, "Có ai là người trong nghề không?"

Căn phòng thoáng cái rơi vào trầm mặc, chừng vài phút sau có năm người đứng ra, vừa hay trong đó có cô nàng phát hiện ra chiếc váy Trầm Tích

Dương đang mặc là của JA.

"Có tôi..."

"Còn tôi nữa...."

Một chàng trai trẻ gãi đầu cười, "Tôi mới ra trường cũng tính là người trong nghề đi?"

Trầm Tịch Dương gật đầu không phản đối.

"Chắc hẳn các vị đây cũng biết mỗi nhà thiết kế luôn có một phong cách riêng biệt...."

"Ah, đặc biệt là nữ thần JA nhà chúng tôi, tài cao, ngông cuồng, mỗi thiết kế của cô ấy luôn có sự độc đáo khác lạ, không giống ai và cũng không cho ai có cơ hội bắt chước được mình."

Cậu trai trẻ bên cạnh vẻ mặt cuồng nhiệt, phấn khích nói, "Đúng rồi nha! Sinh viên mới ra trường chúng tôi thường nghiên cứu phong cách trẻ trung đó của JA, mặc dù chiếc váy đen này chưa được tung ra thị trường nhưng tôi chắc chắn đây chính là sản phẩm do JA thiết kế, không thể nhầm lẫn được....."

Một người khác nhìn Kính Thiên Dương hồi lâu, do dự nói, "Cái này cũng không chắc chắn đi... Có thể đạo nhái phong cách thì sao, việc này trong giới thời trang cũng không hiếm lạ đi?!"

"Chị à, chị đừng đùa tôi chứ, người trong nghề đều nhìn ra- trừ phi trình độ chuyên môn của chị kém quá đi?"

Trầm Tịch Dương đôi mắt ẩn ý cười nhìn cô gái đứng về phía mình, miệng lưỡi cũng thật mau lẹ nha! Cả cậu sinh viên mới ra trường kia nữa. Cũng chỉ có họ mới dám nói lời thật lòng, những người ở đây đa phần gió chiều nào theo chiều đấy, hoặc là đứng ngoài xem kịch vui....

Ngọc Từ San ban đầu sắc mặt tái xanh, lúc này đây mới lấy lại chút bình tĩnh, có Kính đại tiểu thư ở đây, dù chiếc váy kia có là của JA thì cũng không ai dám bảo là phải!

"Xem kìa, cách chứng minh của cô đây sao? Dựa vào hai kẻ mới vào nghề, biết điều thì mau chóng quỳ xuống xin lỗi tôi rồi..."

"Tôi nói đây chính là thiết kế của JA đấy!"

Ngoài cửa chợt vang lên giọng nói thanh lãnh, cùng với đó là một người đàn ông xuất hiện từ khi nào. Y đứng đó thản nhiên, tùy ý nhưng khiến cho người ta không thể dời mắt....

^__^ xin chào mn, mình đã trở lại rồi đâyyyy!!

Chắc đã khá lâu rồi nên mn đã quên cốt, mình cũng xoá đi chương 10 lần trước, cốt truyện có chút thay đổi nên ai quên thì đọc lại giúp mình với ạ.

Thời gian ra chương: 2 chương/1 ngày.

Hôm nào rảnh mình ra 3c nha ^^

#UyenToTo

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Đường Bắc Diệp

"Anh, anh là ai?" Ngọc Từ San giật mình, theo quán tính thốt lên.

Người đàn ông chậm rãi bước đến, mái tóc màu tím nhạt rực rỡ dưới ánh đèn pha lê quả thực loá mắt người nhìn. Chỉ là lời y nói ra không thương hoa tiếc ngọc cho lắm....

"Cô- không- xứng!"

Ngọc Từ San, "....."

Quần chúng xung quanh, ".....Mấy người hôm nay có phải quá kiêu ngạo rồi không?"

Trầm Tịch Dương lờm tên "cuồng tím thủy chung" kia, "Bản cô nương gọi người đến giải quyết mấy con hàng kia a! Không phải để người đem thêm một đồng rắc rồi!!!"

Soái ca đầu tím hất tóc, "Ông đây thích!"

>

Bằng Nhục Ái đôi mắt si mê nói, "Anh gì ơi.... Có thể anh mới vào không hiểu chuyện...."

"Ah? Không hiểu chuyện?"

Bằng Nhục Ái được đà gạt đầu như gà mổ thóc, "Phải, phải... Anh không cần thấy cô ta tỏ ra đáng thương rồi bênh vực đâu! Điều là do cô ta gây sự trước, lại đi cá cược với Ngọc tiểu thư...."

Trầm Tịch Dương, "....." Cô tỏ ra đáng thương lúc nào thế? Từ nãy đến giờ toàn là các người tự biên tự diễn có được không!!! Đã thế cô cũng không thể để mình oan ức.

"Diệp ca ca~ Bọn họ....bắt nạt muội một mình thân cô thế cô...."

Vị soái ca nào đó nhìn tiểu sư muội nhà mình bày ra bộ dáng bạch liên hoa đáng thương thì khoé miệng giật giật, được rồi, được rồi, dù sao đi nữa cũng không thể để con nhóc này chịu ủy khuất được.

Quần chúng xung quanh!!!!!! Vị tiểu thư này có cần lật mặt nhanh như thế không?!!

Kính Thiên Dương từ đầu tới cuối đều không mở lời, cao cao tại thượng đứng đó quan sát, từ khi người đàn ông này bước vào cô ta đã cảm thấy không ổn, xem ra là do con khốn kia gọi tới, cũng không phải là người dễ chọc, bộ dáng có chút quen mắt- hình như....

"Xin chào, tôi là Kính Thiên Dương, người chủ trì bữa tiệc này, rất hoan nghênh ngài tới dự. Quý tính đại danh của ngài là....?"

"Không dám, tôi là người không hiểu chuyện!"

Nếu không ngại ở đây nhiều người, Trầm Tịch Dương thật muốn xoa đầu bạn tóc tím kia!!! Trực tiếp đánh thẳng vào mặt Kính Thiên Dương luôn!!

Kính Thiên Dương trong lòng đã phát hỏa, nhưng rất nhanh cô ta đã kiềm chế lại, khuôn mặt trang điểm tinh xảo cười điềm đạm, rất có phong phạm tiểu thư khuê các.

Bằng Nhục Ái lập tức cúi đầu, nhu thuận nói, "Khi nãy tôi quá lời, mong ngài tha lỗi."

"Lời vàng ý ngọc từ Bằng gia đại tiểu thư sao Đường mỗ dám nhận chứ? Bằng tổng dù sao cũng là nhân vật phong ba ở thành phố X này đấy nha!"

"Ngài là Đường Bắc Diệp?" Kính Thiên Dương bề ngoài là hỏi, trong lòng đã chắc chắn đến 99%. Bảo sao cô ta thấy người đàn ông này quen mắt. Bởi lẽ sắp tới Kính thị sẽ hợp tác với công ty của y...

"Đường Bắc Diệp? CEO tập đoàn DD với thương hiệu thời trang DD?"

"Chắc, còn Đường Bắc Diệp nào nữa chứ! Cô nhìn khí chất trên người anh ấy kia!!!! DD là ông hoàng của kinh đô thời trang đó!"

"Khoan đã, hình như mọi người bỏ sót thứ gì....."

"Khụ, tôi nhớ là JA là con át chủ bài của DD a!!!!"

"Chết cười tôi! Vậy mà khi nãy vị Bằng tiểu thư đây nói Đường tổng người ta không hiểu chuyện!"

"Phải phải! Nhân viên ưu tú của người ta, người ta không hiểu, một người ngoài như cô ta còn xía mồm vào!"

Bằng Nhục Ái bình thường tính khí không tốt, rất nhanh nhiều người nhân cơ hội bỏ đá xuống giếng. Xem thái độ cẩn thận của Kính Phó tổng thì biết vị đại phạt Đường tổng này ghê gồm chừng nào!

"Ngọc Tử San à, cô còn không mau xin lỗi vị tiểu thư này đi!"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Cô không nên chọc tới tôi!

Ngọc Từ San lòng bàn tay rỉ đầy mồ hôi, chết tiệt, cô ta đã cố tình thu liễm mình lại, để không ai chú ý tới mình, kết quả vẫn bị người ta lôi ra!!

Thật ra cũng không trách gì người kia, đều tại Ngọc Từ San không khác Bằng Nhược Ái là bao, đức hạnh thật kém, kéo theo chỉ số thù hận của mọi người! Cái này gọi là gieo nhân nào- nhận quả nấy!

"Phải đó, cô còn không mau xin lỗi người ta...."

"Tôi thấy vị tiểu thư đây căn bản khinh thường lời xin lỗi của cô ta, trực tiếp biến khỏi đây là được rồi!"

"Haha, cái này cũng quá mất mặt quá đi!"

Ngọc Từ San càng lúc càng bối rối, nếu cứ tiếp tục sau này cô ta sao còn mặt mũi xuất hiện trước mặt giới thượng lưu? Sao có thể làm dâm Doãn gia đây? Ngọc Từ San nhìn về phía Kính Thiên Dương cầu xin sự giúp đỡ, chỉ cần Kính Phó tổng mở lời, Đường Bắc Diệp sẽ nể mặt cô ấy mà bỏ qua!

Kính Thiên Dương mắt nhắm tịt tai nghe coi như không biết gì. Ngọc Từ San đã là quân cơ chết, vũng bùn này cô ta tuyệt không nhúng chân! Chỉ là một con hát cô ta cần phải để ý chắc?

Ngọc Từ San bậm môi, thấy bên phía Kính Thiên Dương không có tác dụng, lại nhìn về phía Doãn Từ Du. Nếu không phải vạn bất đắc dĩ, cô ta sẽ không cầu cứu anh ấy.

"Đường tổng có thể bán cho Doãn mỗ một cái nhân tình?" Doãn Từ Du lúc này cũng không thể bàng quan, ai bảo hôm nay anh ta đưa Ngọc Từ San đến với tư cách bạn nhảy của mình chứ? Vẫn biết cô ta ngu, chỉ là không ngờ ngu đến mức này.

Đường Bắc Diệp nhếch môi nói, "Không biết một cái nhân tình của Doãn nhị công tử đáng giá bao nhiêu?"

Doãn Từ Du cười cười, Đường Bắc Diệp không dễ chơi, đành phải quay sang phía Trầm Tịch Dương nháy mắt, "Không biết vị tiểu thư đây nghĩ sao?"

Nghĩ sao? Đùng tưởng cô không biết từ đầu tới cuối Doãn Từ Du này đều đứng trên hành lang quan sát hết thấy, muốn mượn tay Ngọc Từ San trừng trị cô, chỉ không ngờ bị cắn ngược lại! Muốn cô buông tha sao? Không- có- khả- năng!

"Bảo Ngọc Từ San rút!"

"Cô, cô, cô....." Ngọc Từ San trợn mắt khó tin, vậy mà cô ta dám chống lại Từ Du!

Cô gái trẻ khi nãy đứng bên cạnh Trầm Tịch Dương đắc ý nói, "Cô cái gì mà cô! Ngọc Từ San à, cô còn không mau rút đi!"

Ngọc Từ San lúc này đã cùng đường, hung hãn chỉ tay vào mặt Trầm Tịch Dương, "Loại gái điểm như cô có tư cách gì lên mặt với tôi? Chẳng phải cũng chỉ dựa vào thân thể lên giường với đàn ông hay sao? Còn tự cho mình thanh cao? Cô nghĩ hạng người như cô mua được đồ của JA sao? Dựa vào khuôn mặt có chút dễ nhìn rồi quyến rũ Đường tổng, Đường tổng à, anh đừng để loại con gái tiện này lừa dối..."

Trầm Tịch Dương tự nhủ về nhà cô nhất định phải xem lịch hôm nay là ngày gì, bản cô nương muốn yên tĩnh, tại sao cứ xông ra vài con chó dại, đã thế còn cắn mũi không buông!

"Ah, muốn lên được giường với Đường tổng cũng cần có bản lĩnh đấy! Cô lên được chắc?" Lời vừa nói ra, Trầm Tịch Dương chợt cảm giác sống lưng ớn lạnh, tựa như bị ai đó xuyên thấu....

Đối với khí thế của Trầm Tịch Dương, Ngọc Từ San hoảng sợ lùi về sau một bước, "Cô... cô không biết xấu hổ!"

Trầm Tịch Dương sai bước đôi chân dài, cười gằn, "Cô tự xem lại bản thân mình đi! Chó chê mèo lắm lông! Cả giới giải trí không ai không biết cô đi lên bằng cách nào! Chỉ là..... cô đã sai! Đáng lẽ ra cô- không- nên- chọc- đến- tôi!"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 13: Cố nhân

"Và lại cô thua rồi! Tôi đã chứng minh được đây là thiết kế của JA, cách thức tôi có được nó cũng không nằm trong vụ cá cược. Vậy nên cô CÚT khỏi mặt tôi, ngay lập tức!"

Ngọc Từ San đối diện với đôi mắt âm u, lãnh lẽo như tu la địa ngục thì đã bị dọa cho choáng váng không nói lên lời, cơ thể xụi lơ ngã xuống vũng rượu

khi này cô ta có tính đánh đổ. Bộ dáng chật vật, khó coi vô cùng.

Đường Bắc Diệp vui sướng khi thấy người khác gặp họa, bị sư muội nhà mình ức hiếp, haha, ai bảo con nhóc này hung mãnh thế chứ!

"Gọi bảo vệ đưa cô ta đi! Từ nay bất cứ sự kiện gì của Kính thị đều cấm Ngọc Tử San!" Kính Thiên Dương ra lệnh cho người quản lý bên cạnh. Dù thế nào chăng nữa bữa tiệc này do cô ta tổ chức, Nghiêu ca, Minh ca sắp đến, cô ta phải xử lý ổn thỏa, tuyệt đối không để xảy ra sơ sót.

Mọi người đều biết ý tự động tán ra. Chỉ một thoáng yến tiệc đã đông vui như ban đầu, tựa như vụ Ngọc Tử San khi này chỉ là mây bay. Không thể không nói Kính Thiên Dương cũng rất có năng lực, cô ta đã làm tới mức như thế, ngay cả Đường Bắc Diệp cũng không thể bắt bẻ.

Nhận thấy ánh mắt "không mấy thiện cảm" từ Kính Thiên Dương, Trầm Tịch Dương nở một nụ cười vô cùng chói mắt nghênh chiến cô ta. Không hiểu sao so với khi đụng độ ở siêu thị, cô ta càng ghét cô thì phải! Ah, không phải bình thường cô cũng rất được các em yêu thích sao?

"Thiên Dương, Kính tổng và Kính phu nhân đến rồi kia! Cậu....." Bên cạnh Tổng Thư Thư bỗng nhiên nhắc nhở.

"Ah, được rồi! Chúng ta đi thôi!"

Trầm Tịch Dương cười lạnh, trước khi đi còn quên không cho cô một đạo ánh mắt cảnh cáo, cô cướp chồng hay cướp cha mẹ cô ta à?

"Tam sư muội này, sao hôm nay muội nhẹ tay vậy? Không còn ám chiêu gì sao?" Đột nhiên Đường Bắc Diệp áp sát khiến Trầm Tịch Dương giật mình. Tư thế này người ngoài nhìn vào giống như hai người họ đang hôn nhau a... Có chút lạnh....

"Nhị sư huynh à, huynh lại phát điên cái lông gì thế? Tiểu sư muội nhà huynh xinh đẹp lại thiên lương, nào có ám hại ai bao giờ!"

"Và lại huynh tránh xa muội ra một chút! Đứng cạnh huynh như đánh cạnh tảng băng vậy!!!"

Đường Bắc Diệp hừ mũi, "Con nhóc này! Khi này ai không màng nguy hiểm, xông vào bụi hoa cứu muội chứ! Giờ thì qua cầu rút ván!"

Trầm Tịch Dương gật gù, "Ah, phải rồi, nhị sư tẩu....."

Đường Bắc Diệp đã mau chóng ngắt lời, "Cô ta không phải nhị sư tẩu của muội, muội gọi cô đến đây thử xem, ông đây đoạn tuyệt quan hệ với muội!"

"....." Được rồi, cô ngậm miệng, tránh để con hàng này lại phát điên thì khổ.

Bình tâm một hồi, lúc này Trầm Tịch Dương mới phát hiện ra Kính Thiên Minh đã đứng để đại sảnh phát biểu từ khi nào.

Kính Thiên Minh là ai?

Người ta ca tụng anh là truyền kì giới tài chính... Kính thị là con nãi ung của châu Á, nắm trong tay huyết mạch kinh tế của cả một vùng đất rộng lớn.

Còn vị phu nhân đứng cạnh anh lại là con gái duy nhất của Tàn gia đứng đầu quân đội Hoa quốc.

Nam nhân bộ dáng anh tuấn cực điểm, nữ nhân xinh đẹp động lòng người, họ sánh đôi nhau tựa đôi bích nhân trời đất tạo lên, không một ai có thể chen chân vào được.

"Xin lỗi, tôi không đến muộn chứ?" Ngoài cửa chợt truyền đến thanh âm từ tính, trầm thấp khiến mọi người đồng loạt quay đầu.

Trầm Tịch Dương hoảng hốt, khuôn mặt kia đã bao lần xuất hiện trong giấc mơ của cô?

Thanh âm kia đã bao lần quanh quẩn bên tai cô suốt những năm tháng qua?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Cha rơi của bảo bối

Năm năm rồi!

Năm năm, không ngắn không dài. Một đời người cùng lắm cũng chỉ có hai mươi lăm năm mà thôi!

Thân ảnh cao lớn, thon dài của hắc ưu nhĩ đứng đó.

Dường như thời gian năm năm không để lại trên khuôn mặt tuấn lãng của hắc chút dấu vết nào. Ngũ quan góc cạnh như được điêu khắc tỉ mỉ, đôi mắt

phượng càng tăng thêm vài phần lạnh lẽo, uy nghiêm.

Chỉ có điều môi mọng gât gao mím lại, lộ ra một loại lạnh nhạt khó có thể tiếp cận.

Nếu phải dùng hai chữ để hình dung thì đó chính là mặt lạnh!

Chết tiệt, đã biết rằng về nước X sẽ có ngày gặp lại hắn, đã chuẩn bị sẵn tâm lý, nhưng sao bản thân lại không kìm được sự run rẩy tận sâu trong tâm can thế này? Chẳng phải đã tự nhủ rằng ân oán ái tình đều vứt bỏ đó sao? Những gì hắn nợ cô, cô nợ hắn đều đã sớm sòng phẳng rồi cơ mà....

Nhưng tại sao trái tim vẫn cứ đau, cổ họng vẫn cứ đắng chát thế này.....?

Mạc Tu Nghiêu nhàn nhạt quét mắt về một phía, thần sắc càng lúc càng âm trầm, tựa như núi băng ngàn năm buốt giá.

"Ah, Nghiêu, anh sao lại đứng đấy, muộn chút có sao?" Kính Thiên Dương nhận thấy có gì đó không thích hợp, vội vàng chạy về phía Mạc Tu Nghiêu, ôn nhu nói.

Mạc Tu Nghiêu: "Ừ." một tiếng rồi sai bước về phía đại sảnh.

Kính Thiên Dương thấy thái độ hân hạnh lạnh nhạt như vậy thì có chút xấu hổ nhưng rất nhanh khôi phục, vui vẻ như thường bước theo.

"Nhóc con, muộn sao thế?"

Đối mặt với ánh mắt nghi hoặc của Đường Bắc Diệp, Trầm Tịch Dương dần bình tĩnh lại, cười nói, "Muội có thể sao được chứ? Thấy trai đẹp sáng mắt được chưa?"

Đường Bắc Diệp tiếp tục truy vấn, "Thật sự?"

Trầm Tịch Dương có chút chột dạ nhưng bề ngoài vẫn gật đầu chắc nịch cam đoan, "Thật hơn ăn ót!"

Vị sư huynh nào đó bật cười, "Ồ tổ chức các sư huynh với sư phụ còn chưa đủ để muội nhìn sao? Với lại muội không sợ bảo bối ở nhà đau lòng sao?"

Trầm Tịch Dương nghiêm túc vuốt cằm suy nghĩ, sao bảo bối có thể đau lòng được chứ, vị kia chính là cha roi của bảo bối đó nha!!!!

Haizz, vừa nảy cô rầu rĩ gì chứ, chẳng phải năm năm trước cô trộm giống của người ta rồi bỏ chạy sao? Hiện tại cô vừa có bảo bối đáng yêu bầu bạn, cuộc sống như thế là quá mỹ mãn rồi!

"Ah, muội đang định kiểm cho thằng bé cha dượng vừa anh tuấn lại vừa lăm tiền không được sao?"

Đường Bắc Diệp lặng nhìn Trầm Tịch Dương hồi lâu như muốn kiểm chứng lời cô nói có bao nhiêu phần thật, bao nhiêu phần giả, sau đó mới nghiêm túc nói, "Người đàn ông này không dễ chọc. Muội không được động tới hắn biết chưa?"

Trầm Tịch Dương nhìn vị sư huynh bình thường luôn hơi hột lúc này lại hiếm có cẩn trọng quan tâm tới mình thì có chút ấm lòng. Nhưng là..... cô đã chột chọc rồi đấy!!! Nghĩ lại thì cha ruột của bảo bối cô vẫn nên giấu thì hơn....

"Vâng...."

"Ngoan, về nhà huynh cho kẹo."

"....." Trầm Tịch Dương cầm nín nhìn móng vuốt của ai kia đang xoa xoa đầu mình.

"Hất xì.....!!!"

Cảm giác rung mình ớn lạnh quen thuộc lại truyền đến, Trầm Tịch Dương ghét bỏ hất ma trảo của ai kia, cắn phẫn nói, "Đã bảo huynh tránh xa muội rồi mà! Cứ lại gần huynh là lạnh buốt!"

"....." Đường Bắc Diệp oan ức không nói thành lời, bàn tay cũng có cảm giác đông cứng, như bị hàng vạn mũi kim xuyên qua.

Hôm nay hết thấy đều kì quái!!!

Từ thái độ khác thường của tiểu sư muội, đến cảm giác băng hàn này- khịt khịt, hình như y còn ngửi thấy một chút vị chua?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Chị dâu, em chồng

Cùng lúc đó tại đại sảnh.

Kính Thiên Minh đôi mắt hoa đào thâm ý nhìn Mạc Tu Nghiêu nói, "Nghiêu này, chẳng phải cậu đi vào trước tôi với Tiểu Huyền một lúc sao? Chân cậu cũng dài sao đi chậm vậy?"

Đối với lời châm chọc từ "người bạn chí cốt" của mình, Mạc Tu Nghiêu chỉ hơi nhú mồm, sau đó trầm mặc không nói gì.

Tần Gia Huyền nhìn lão chồng nhà mình cố ý bắt bẻ người ta thì phì cười, áy náy nói, "Khụ, lão Mạc à, anh cũng đừng để bụng lời Tiểu Minh nhà em, anh ấy không có ý gì đâu...."

Mạc Tu Nghiêu nhìn hai vợ chồng ai kia phu xướng phụ tùy, còn bản thân một mình thì gai mắt vô cùng nhưng nghĩ đến điều gì đó, môi mông lại mím càng chặt.

Kính Thiên Dương đứng bên cạnh cũng không khá hơn chút nào! Mấy năm trời ở bên cạnh cô ta biết người đàn ông này tuyệt nhiên chưa từng yêu cô ta. Nhưng thiên kiều chi tử như hấn ta, ai có thể không si mê cho được.

Hơn nữa cô ta còn là thiên kim Kính thị, hai nhà Kính Mạc đã có hôn ước từ lâu, đương nhiên thuận tình hợp lý trở thành vị hôn phu của Mạc Tu Nghiêu.

Còn có- Tiểu Vân. Dù có lạnh lùng cỡ nào nhưng chỉ nhìn thấy Tiểu Vân thì tâm hấn cũng mềm như nước....

"Kính tổng, Mạc tổng, Trần mỗ kính hai vị một ly được không?" Một người đàn ông trung niên tiến đến phá vỡ bầu không khí gượng gạo, nâng ly hỏi.

"Được!"

"Trần chủ tịch, mời..."

Những người khác cũng thuận thế tiến lên làm quen tìm mối hợp tác. Bề ngoài là bữa tiệc chào mừng, người trong ngành đều biết chính là cơ hội để kéo đầu tư, mạng về giao dịch có lợi cho tập đoàn của mình.

Đặc biệt hôm nay là cơ hội ngàn năm hiếm có, có hai vị kì tài, hô phong hoán vũ trên thương trường, sao họ không tận dụng cho được.

Thế là thoáng chốc chỉ còn lại Tần Gia Huyền và Kính Thiên Dương.

Đối với cô em chồng này, Tần Gia Huyền không ưa cho lắm nên cũng chẳng buồn mở miệng, chỉ đứng nhâm nhi ly rượu trên tay.

Còn Kính Thiên Dương luôn có chút sợ hãi đối với người chị dâu này, một đôi mắt đen nhánh, trong suốt nhìn thấu trần đời, tựa như không có bí mật gì thoát khỏi nó.

"Chị dâu.... Anh chị và Tiểu Ngôn vẫn khỏe chứ?"

Tần Gia Huyền nhàn nhạt đáp, "Vẫn khỏe. Cô thế nào?"

Kính Thiên Dương, "Em vẫn ổn ạ. Chi nhánh Kính thị bên đây phát triển rất tốt...."

Vốn Kính Thiên Dương định thao thao bất tuyệt thêm một tràng dài, muốn khoe thành tích của mình, chẳng ngờ vị chị dâu kia không đủ kiên nhẫn nghe cô ta nói, trực tiếp phui tay bỏ đi, chỉ để lại vài câu, "Tôi còn có việc. Chuyện công ty cô báo cáo với Minh đi!"

Có ai lại không muốn kiểm soát chồng mình chứ? Người chị dâu này cũng thật kì quái!

"Thiên Dương, cậu cãi nhau với Kính phu nhân à?"

"Kính phu nhân này không dễ chọc đâu, cậu...."

"Các cậu quản cho tốt cái miệng của mình đi!"

Kính Thiên Dương khó chịu nói, tưởng cô ta không biết hai người này có ý nghĩ không an phận gì!

Lúc chị ta ở đây sao không nói đi? Chị ta vừa đi thì tiến đến đâm chọc.

"Thiên Dương, cậu đừng giận mà, bọn mình chỉ muốn tốt cho cậu...."

"Đúng đó...."

"Được rồi! Các cậu theo tôi đi tiếp khách. Tạm thời đừng dây vào con khốn kia."

"Hihi.... yêu cậu nhất."

Kính Thiên Dương cười nhạt không nói gì thêm. Con khốn kia phải do cô ta đích thân xử lý, khiến cho nó không còn chỗ đặt chân trên nước X này!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Cùng anh vô duyên

Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân đã trở về!

Chương 16: Cùng anh vô duyên.

[Bảo bối, em đứng một mình không thấy cô đơn sao?]

"Ah, Dương tỷ, chị xem tin nhắn từ ai mà đỏ mặt thế kia!!"

Nói đoạn Hà Đình Nhi cười bí hiểm, "Không phải là bạn trai của chị đó chứ? Khai mau để nhận sự khoan hồng nào!"

Gân xanh trên trán Trầm Tịch Dương giật giật, con bé này tưởng tượng thật phong phú.

Nhưng mà tuổi trẻ vui vẻ, hồn nhiên, yêu đời như thế cũng tốt. Không như bà già 26 tuổi này T_T Suốt ngày cảm rằm....

"Khi nãy em đau bụng, lúc ra giải quyết xong ra ngoài nghe mọi người xì xào mới biết vụ drama khi nãy. Dương tỷ a~ chị thật trâu bò nha, chị có nhận đệ tử không?"

Vậy chắc bên tai cô sẽ quanh quẩn chuyện bát quái quá!!!! Trầm Tịch Dương kiên quyết từ chối,

"Chị nuôi một mình bảo bối đã đủ mệt."

Vừa nói lại vừa soạn tin nhắn gửi đi đến người kia.

[Hừm, bồng cung mới không chơi với đồ trọng sắc khinh bạn.]

Bên kia nhanh chóng phản hồi.

[Oan quá đi *khóc ròng* Nhớ quá, muốn ôm em quá ^___^]

[Chị tha cho em đi, em sợ dấm chua của vị nhà chị lắm. Ở đây có nhị sư huynh nhà em bảo kê rồi, chị đừng lo =^^=]

[Mỹ nhân tuyệt tình ~]

"Xem chị cười kìa, chắc chắn có mờ ám ở đây!" Hà Đình Nhi chắc nịch nói.

Trầm Tịch Dương chỉ cười rồi cắt di động vào túi xách. Sao cô không vui được chứ? Chị ấy quan tâm cô....

Tần Gia Huyền....

Người bạn chí cốt của cô...

Hai người quen nhau trong những năm tháng tối tăm nhất của sinh mệnh, lại nắm tay nhau cùng vượt qua khó khăn, cùng hướng tới ánh mặt trời.

Tình bạn trong sinh tử cũng là thâm giao cốt tủy!

"Dương tỷ, chúng ta phải ăn chút gì đó mới có sức chiến đấu tiếp chứ!" Hà Đình Nhi chột lỏi kéo Trầm Tịch Dương về phía bàn tiệc, vừa đi vừa nói.

Trầm Tịch Dương cũng không từ chối, thú thực cái bụng của cô cũng đã lên tiếng kháng nghị.

Ừm, không chỉ thế món bò bít tết ở đây cũng khá ngon, hình như là bảy phần chín, ba phần sống, vừa hay hợp khẩu vị của cô.

Cũng có không ít người đến làm quen, thăm dò quan hệ của cô với Đường Bắc Diệp, Trầm Tịch Dương cũng chỉ có cách uyển chuyển từ chối.

Chờ sau khi một tốp người rời đi Hà Đình Nhi mới thần bí nói, "Em nói này, đêm nay còn một tiết mục vô cùng đặc sắc đó!"

"Ừm."

Hà Đình Nhi đơ người, "Chị không tò mò sao?"

"Không có, chị đã hứa với bảo bối về sớm."

Hà Đình Nhi tròn mắt, "Chị à!!!! Cơ hội ngàn năm có một đó!!!! Tối nay các cô gái ở đây sẽ có cơ hội được khiêu vũ với....."

"Được rồi bà cô của tôi ơi! Bảo bối ở nhà chị không yên tâm."

"Dạ....."

Kì thực Trầm Tịch Dương đoán được câu tiếp theo Hà Đình Nhi định nói. Nhưng như vậy thì sao?

Hai người họ đã kết thúc rồi.

Xấu chuỗi với những tin tức nhỏ nhặt nghe được, Trầm Tịch Dương đã biết anh đã có con gái với Kính Thiên Dương kia, cô ta cũng là vị hôn thê của anh.

Trời cao đã an bài, suy cho cùng những cố gắng của cô đều không thoát khỏi dòng chảy của định mệnh.

Đời này kiếp này đã định cùng anh vô duyên.

Huống chi chưa chắc anh đã còn nhớ cô là ai! Năm năm trước cô cũng chỉ là ca sĩ nhỏ mới được debut ở công ty anh, thời gian chung đụng của hai người không quá một tháng.....

"Chị đi ra chào ngài Lâm một câu." Dù sao cũng cùng một phòng trong thời gian tới, Trầm Tịch Dương không thể quá bạc bẽo.

"Để em đi với chị."

Hà Đình Nhi tỉnh quá nhìn đồng hồ, sắp đến giờ khai màn vũ hội, Dương tỷ xinh đẹp như vậy.....

Tối mình sẽ up tiếp ^__^

Mn bỏ phiếu + cmt ủng hộ mình với nha ^^

Về tuyến nhân vật trong truyện rất nhiều, quá khứ của họ cũng rất phức tạp, sẽ hé lộ dần dần nha mọi người.

Những ai từng đọc bộ "Mật tình" của mình chắc biết nv Tần Gia Huyền (Diệp Hàm Huyền) trong thời gian 5 năm bỏ đi của chị này cũng sẽ được hé lộ trong bộ này luôn nha ^^

#UyenToTo

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê*, *Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Không quen!

Sau khi nghe Trầm Tịch Dương cáo từ, Lâm Thiên có chút bất ngờ nhưng rất nhanh nhớ tới bảo bối phản nộ buổi sáng, aizzz, dù sao có con nhỏ cũng không yên tâm a.

"Ah, Kính tổng, Mạc tổng... Chào hai ngài."

Lâm Thiên nhìn thấy hai vị đại boss đang tiến sát về phía mình thì có chút "thụ sủng nhược kinh" nói.

"Tôi cáo từ...."

Lời Trầm Tịch Dương còn chưa lời xong thì Lâm Thiên đã vội kéo cô, "Cô vội gì chứ, đây là cơ hội tốt để quen biết với cao tầng đó! Dù sao cô cũng là cấp dưới ưu tú nhất của tôi, tôi nhất định phải tạo cơ hội tốt cho cô mới được!"

"....." Cô có thể từ chối hay không? Cơ mà bây giờ quay lưng bỏ đi cũng thật quá mất mặt, cô có ăn trộm ăn cắp gì đâu mà phải sợ? Được rồi, Trầm Tích Dương, mày phải bình tĩnh, bình tĩnh, bình tĩnh a!!!!

"Vị này có phải Lâm tổng, giám đốc nhân sự bên tập đoàn chúng ta hay không?" Kính Thiên Minh nâng ly hỏi.

Lâm Thiên cẩn trọng đáp, "Lâm mộ được Kính tổng nhớ thật vinh hạnh."

"Ah? Còn vị tiểu thư bên cạnh này là?"

Đờ cờ mờ!!!! Trầm Tích Dương không nhận được mà chửi thề! Cô đã cố gắng thu nhỏ bản thân, chỉ hận mình không có phép tàng hình rồi mà vẫn bị con hàng Kính Thiên Minh "đề ý"!

"Cô ấy là nhà thiết kế tập đoàn mới mời về, Trầm tiểu thư cô giới thiệu chút đi."

Lúc này đây cô nàng nào đó cố nặn ra nụ cười khả ái nhất, ưu nhã nói, "Kính tổng.....Mạc tổng, tôi là Trầm Tích Dương, làm bên mảng thiết kế thời trang. Hạnh ngộ!"

Kính Thiên Minh nghiền ngẫm gì đó rồi đột nhiên hỏi, "Sao tôi nhìn Trầm tiểu thư đây có giống một vị cổ nhân? Phải không- Nghiêu?"

Trầm Tích Dương nhận thấy đôi mắt phượng của ai kia đang âm u nhìn mình thì có chút đau đầu, nhưng vẫn chớp mắt giả bộ hỏi lại, "Cổ nhân a? Cổ nhân ưu tú như ngài Kính, ngài Mạc đây tôi sao có thể không nhớ được chứ? Hay ngài đây nhầm đi?"

"Nhầm?"

Một chữ phát ra, tiếng của Mạc Tu Nghiêu đã khàn không giống bình thường, cũng khiến người ta không nghe ra được anh đang vui hay buồn!

Trầm Tích Dương muốn nói gì đó, chỉ là lời nghẹn ứ trong cổ họng, hồi lâu cũng không phát ra thành tiếng.

Lâm Thiên cảm giác có gì đó không đúng nhưng nhất thời cũng không phát hiện ra gì, chỉ sợ nở lời đành im lặng.

Mạc Tu Nghiêu đột nhiên áp sát cô, gần mạnh từng chữ, "KHÔNG QUEN?"

Trầm Tích Dương hô hấp đình trệ, nhìn vào đôi mắt kia cô cảm giác bản thân như bị lăng trì trong nháy mắt.

Đau!

Xót!

Đáng!

Một khắc này Trầm Tích Dương thật muốn ôm lấy anh, tựa vào anh, nép mình trong vòng tay ấm áp của anh, kể cho anh hết thấy mọi chuyện!

Chỉ là cô lấy tư cách gì đây? Hai người chưa từng chính thức hẹn hò, lấy tư cách bạn giường một đêm sao?

Trầm Tích Dương cố gắng hít một hơi thật sâu, chậm rãi nhả ra từng chữ, "Quả thật không quen!"

Mạc Tu Nghiêu cười lạnh, bất chợt xiết thật mạnh chiếc cảm tình xảo của cô, thái độ khinh miệt nói, "Ừm, khuôn mặt này không tệ."

^__^ cầu mọi người ủng hộ, nếu có thể xúi tui up tiếp nhaaaaaa

#UyenToTo tui nhân mạnh là truyện Sạch nhé ;)

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Hai người họ có tướng phu thê

"Trách không được tôi thấy quen!" Một câu sau so với câu trước càng tuyệt tình hơn, khiến người không tự chủ được mà phát run.

Từ cảm truyền đến cảm giác đau nhức khiến Trầm Tích Dương khó chịu. Mắt cô khép hờ, môi mím chặt không nói gì.

Phải! Cô đang che giấu đi sự run rẩy tận từ tận đáy lòng mình. Đem những vết thương chồng chất trong lòng giấu vào một góc thật sâu....

Mạc Tu Nghiêu tay càng xiết chặt hơn! Bộ dáng quật cường không chịu khuất phục này của cô thật khiến người ta sôi máu, lại càng thúc đẩy ham muốn chinh phục của người đàn ông.

Năm năm bỏ đi biệt tích.

Trước khi đi còn không quên cho anh một kích trí mạng....

"Nghiêu ca, anh làm gì vậy?" Kính Thiên Dương không biết đứng bên cạnh từ khi nào, hoảng hốt nói.

Mạc Tu Nghiêu không để ý tới Kính Thiên Dương, vẫn tiếp tục giày vò cô.

"Nghiêu à, anh có hứng thú với cô ta sao? Em mới là.... vị hôn thê của anh...."

"Em xin anh đấy, anh buông cô ta ra đi!"

Kính Thiên Dương nhu nhược nói, hồi lâu vẫn không xoay chuyển được người đàn ông kia. Cô ta bắt lực nhìn về phía Kính Thiên Minh ghen ngào, "Minh ca, anh...."

Nhận thấy ánh mắt cầu xin từ em gái của mình, Kính Thiên Minh không thể tiếp tục đứng xem kịch vui, đành nhắc nhở Mạc Tu Nghiêu, "Hôm nay là tiệc do Kính thị tổ chức, cậu muốn phá hỏng?"

Mạc Tu Nghiêu lúc này mới lưu luyến buông ra, tà mị nói,

"Tất nhiên là không rồi! Tôi chỉ muốn mời vị Trầm tiểu thư đây nhảy điệu mở màn làm quen!" Một câu khẳng định trực tiếp không cho Trầm Tịch Dương cơ hội khước từ.

Động tĩnh của Mạc Tu Nghiêu quá lớn, như ném một hòn đá vào mặt hồ đang phẳng lặng, lập tức tứ phía vang lên lời bàn tán.

"Tôi có nghe lầm không? Mạc tổng mời cô gái kia làm bạn nhảy đó!!!! Cũng xinh đó chứ!!!"

"Không nghe lầm đâu!!! Chẳng lẽ chúng ta đều điếc hay sao? Ôi xem ra quả này vị hôn thê của anh ấy thất sủng rồi!"

"Hừ, tôi đã sớm nghe tin đồn anh ấy không có tình cảm gì với Kính Thiên Dương rồi mà!"

"Aaaa! Tôi cũng muốn được nhảy cùng Mạc tổng a ~"

"Khoan đã, cô gái kia chẳng phải là người của Đường tổng hay sao?"

"Cô ngu vừa thôi, người ta tất nhiên tìm được mối ngon hơn là Mạc tổng rồi!"

Cơ thể Kính Thiên Dương càng run dữ dội hơn, trong lòng tràn đầy oán hận, Mạc Tu Nghiêu, tại sao lại tuyệt tình với cô ta như vậy? Chẳng lẽ năm năm qua cô ta chưa đủ cố gắng hay sao?

Còn cả con khốn Trầm Tịch Dương kia nữa! Nhất định là nó mê hoặc anh ấy!

Kính Thiên Dương có thể chịu đựng được việc Mạc Tu Nghiêu không thích mình, nhưng cô ta không thể chấp nhận việc hắt dè ý một người con gái khác.

"Mạc tổng ngài xem thân phận của cô gái này sao có thể xứng đôi nhảy cùng ngài chứ?" Bằng Nhược Ái giữa đường xuất hiện, trong giọng nói không giấu nổi sự ghen tị thấp kém.

Sắc mặt Mạc Tu Nghiêu lạnh hơn vài phần, nhìn người quản lý ra hiệu, "Bật nhạc!"

"Cô ta còn là tình nhân của Đường tổng, với thân phận thế này...."

Mạc Tu Nghiêu đang bực không có chỗ phát tiết, Bằng Nhược Ái lại không biết điều dây dưa, trực tiếp hứng trọn lửa giận của anh,

"Cô là cái thá gì có tư cách nói chuyện với tôi? Cút!"

"Mạc, Mạc, Mạc tổn....g.....tha.... lỗi...." Bằng Nhược Ái run lấy bầy, sắc máu trong mặt biến đi trong chớp mắt, cô ta nhìn Mạc Tu Nghiêu cứ như nhìn thấy ma quỷ, sợ hãi không nói được câu hoàn chỉnh.

"Kính Thiên Minh à, tiệc của Kính thị nhà cậu sao lại chương mất như vậy? Quá nhiều rác!"

Quần chúng xung quanh ho khan khù khụ, người ta cũng là nữ nhân a~ Vị Mạc tổng này cũng thật không biết thương hoa tiếc ngọc. Mà cái chữ "cút" này quen quen nha, cái kiểu ngong ngong ông đây không sợ trời không sợ đất này hình như đã thấy ở đâu rồi!!!!

Lão thiên a! Chọc mù mắt chó của họ đi!!! Sao họ lại thấy Mạc tổng và cô gái kia có tướng phu thê nhỉ?

:3 mấy con hàng này bắt nạt ai chứ động đến chị nhà là Minh ca không tha cho đâu ~

Bỏ phiếu + cmt cho với a ~

Hôm qua khuya qua nên để sáng sớm nay tui mới ngoi lên.v

#UyenToTo

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Bảo bồi nhận cha ?

Kính Thiên Minh hừ lạnh, đừng tưởng anh không biết tên này có chủ ý gì! Dám mượn danh anh làm bàn đạp! Nếu không phải nể mặt hắn ta từng giúp anh một lần, mười tám đời tổ tông Mạc gia đã sớm bị đào lên rồi!

"Người tới, đưa cô ta ra ngoài!"

Bằng Nhược Ái mau chóng bị bảo vệ lôi đi, cô ả cũng không phải ngon đèn dầu cạn, lúc này có chút thông minh, thức thòi im miệng. Nếu còn ồn ào chỉ sợ hậu quả còn nặng nề hơn thế này.

Tiếng nhạc du dương chậm rãi ngân lên. Lúc này mọi người mới sực tỉnh, vội vã tản lui ra, để lại một khoảng sân khấu rộng.

Mạc Tu Nghiêu hơi cúi người, bàn tay thon dài hướng về phía cô, "Trầm tiểu thư, mời."

Trầm Tịch Dương trong lòng thờ dài, còn chưa kịp phản ứng thì móng vuốt của ai kia đã vô si ôm lấy eo cô.

Cả hội trường chốc lát tối om, ánh đèn bằng bạc rất nhanh phủ xuống thân ảnh hai người, như ngăn cách họ với thế giới bên ngoài.

Hai người đều hướng tầm mắt sang ngang, không có nhìn trực diện đối phương. Bước chân lướt nhanh theo điệu nhạc.

Trầm Tịch Dương thật muốn cmm tàng hình! Đây là điệu nhảy Tango a! Tango được mệnh danh là vua của những vũ điệu nóng bỏng, cực kì táo bạo.....

Hai người đều ra sức chen ép, đàn áp đối phương, thành ra một giai điệu lằng nhằng lại hoá thành công cụ để tàn sát.

Thế nhưng trong mắt người ngoài lại là hình ảnh của một đôi trai gái đang say sưa trong bể tình. Người đàn ông mặc bộ vest tây trang màu đen, cô gái diện bộ váy dạ hội xẻ vạt đen tuyền, hoà hợp đến lạ.

"Ah, có phải mình tôi thấy hai người họ đẹp đôi đúng không?"

"Moé, tôi cũng vậy nè!!!! Ah, tự dưng muốn ship đôi này quá đi thôi!"

"Tôi để ý khí chất của cô gái kia thật không tầm thường nha! Không biết thiên kim nhà nào đây?"

Còn Trầm Tịch Dương lúc này ngũ vị tạp trần. Cô từng chút từng chút bị anh ép vào thế bị động! Rốt cuộc anh muốn gì?

Trả thù cô?

Trùng phạt cô?

Hay là muốn dằm vò cô?

Tất cả đã kết thúc rồi- tại sao không thể coi nhau như người dưng rồi lướt qua nhau?

Khúc nhạc kết thúc, Trầm Tịch Dương nhả nhận cúi đầu nói, "Cảm ơn ngài Mạc tổng."

Chừng vài phút thấy Mạc Tu Nghiêu vẫn không có ý định buông mình ra, Trầm Tịch Dương nhắc nhở, "Kính tổng, Kính phu nhân vẫn chưa lên sân a!"

Ý của bà đây là còn rất nhiều đôi bị anh đứng đây kì đà đó! Mau buông tôi ra!

"Trăm tiểu thư định về ngay?"

Đối với câu hỏi không liên quan này của anh, máu của cô lên não có chút chậm, không lẽ tên này đến tháng?

"Phải!"

"Đi thôi, tôi đưa cô về!" Vừa nói, Mạc Tu Nghiêu vừa kéo cô đi. Lại bổ sung thêm một câu:

"Phụ nữ đi đêm một mình rất nguy hiểm!"

"....." Trầm Tích Dương muốn phản bác cũng không có cơ hội. Hiện nay mọi ánh nhìn đều tập trung trên người cô, hâm mộ có, ghen tị có, khinh thường có... Nếu cô đứng đây đôi co, sẽ có càng nhiều ánh mắt soi mói hơn.

Haizz, cứ ra ngoài kia, tìm có đi vệ sinh rồi chuồn êm cũng không tệ!

"Cô muốn đi vệ sinh không? Tôi đứng ở ngoài đợi!"

"....." Người này có thuật đọc tâm đúng hay không? Chẳng lẽ trên mặt cô viết rõ thể cơ à?

Lúc đi ngang qua Hà Đình Nhi, Trầm Tích Dương như phát hiện ra vùng đất mới, vội nói, "Chờ đã, còn có cô bé này, tôi đưa cô ấy đến, cũng phải có trách nhiệm đưa cô ấy về....."

"Cô, cần cô ấy đưa về?" Mạc Tu Nghiêu lúc này mới dừng chân hỏi.

Hà Đình Nhi thấy mình được gọi tên thì giật mình, lại nhận thấy hàm ý cảnh cáo trong lời nói của Mạc đại boss thì lập tức lắc đầu lia lịa, "Không có a! Tôi đi cùng bạn trai, Dương tử, chị cứ yên tâm... về đi!"

"....." Trầm Tích Dương uất nghẹn không nói thành lời, cọng rom cứu sinh cuối cùng cũng bị giật mất, đành ngoan ngoãn để người ta lôi đi.

Mãi đến tận khi ngồi yên vị trên chiếc Mayback của ai kia, Trầm Tích Dương mới nhớ ra một điều, chậm đã, còn bảo bối thì sao?

Aaaaaaaa!!! Con ác mộng bảo bối nhận cha nháy mắt bao phủ tâm trí cô.....

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Mami bị kẻ xấu bám đuôi

Trầm Tích Dương liên tưởng đến một loạt tình huống có thể xảy ra, bảo bối đã năm tuổi, nếu Mạc Tu Nghiêu giành quyền nuôi con với cô, dựa vào thế lực của anh ta, e rằng bảo bối sẽ bị cướp đi mất TT

Hơn nữa sẽ có bao hệ lụy kéo theo, cuộc sống yên ổn của hai mẹ con cô sẽ bị phá vỡ.....

Mạc Tu Nghiêu trông thấy vẻ mặt đề phòng của cô thì sắc mặt đen thui, con nhóc này 26 tuổi đầu rồi mà vẫn không biết phân biệt tốt xấu sao?

Hai người đều không hé một lời, bầu không khí như phủ một tầng băng lạnh, thậm chí có thể nghe thấy tiếng thở đều đều cùng tiếng tim đập.

Trầm Tích Dương không chịu nổi cảm giác bí bách đến phát điên này, cô lấy di động ra soạn tin nhắn gửi Tần Gia Huyền.

[Hẹn mỹ nhân hôm khác nha ~ sẽ bồi tội.]

Còn bảo bối cô thật không biết nói gì. Bảo bối từ nhỏ đã rất nhạy cảm, chỉ có gì đó hơi khác thường, bé đã nhận ra, tốt hơn hết cô không nên nhắn tin cho bảo bối tránh rút dây động rừng.

Cũng không thể kêu bảo bối đi ngủ sớm, còn nhớ hồi ở bên nước ngoài, có lần cô đi làm tận 1h đêm mới về, bảo bối vẫn thức đợi, khi đó bé mới 3 tuổi. Trầm Tích Dương chỉ đành thờ dài....

"Địa chỉ?"

"Khụ, tôi ở....."

Mạc Tu Nghiêu trực tiếp ngắt câu, "Không cần tự bịa ra một địa chỉ nào đó rồi bắt taxi về."

Vừa nói anh vừa kết nối tai nghe với di động, "Tìm địa chỉ của Trầm Tịch Dương, làm việc ở Kinh thị, chi nhánh nước X, ba phút...."

Phía bên kia đầu dây đơ như phỗng, "....." Y không nghe lầm đi? Trầm Tịch Dương hình như giới tính là nữ, đại boss nhà họ đã qua thời kì cấm dục?

"Còn hai phút!"

Nói xong Mạc Tu Nghiêu lập tức ngắt kết nối, tập trung lái xe.

Trầm Tịch Dương không nhận được tò mò hỏi, "Khụ, Mạc tổng này..... Anh không biết địa chỉ nhà tôi, vậy từ này đến giờ anh đi đâu?"

Mạc Tu Nghiêu mặt không đổi sắc đáp, "Không biết!"

"....." Û, không biết, hay lắm!!!!!!!!!!!! Cô chịu thua rồi!

30 phút sau....

Trầm Tịch Dương nhìn tiểu khu mà mình mới chuyển tới hôm nay, chưa bao giờ cô nhớ nhà đến vậy, dù chỉ tiếp xúc với nó vài tiếng, trọng yếu là rốt cuộc cũng thoát khỏi con hàng này rồi!!!!

Trầm Tịch Dương mau chóng mở cửa xe, cười nói, "Cảm ơn ngài Mạc tổng. Hẹn gặp lại."

30 phút sau nữa.....

Ánh trăng đã chênh một góc 75 độ báo hiệu đêm đã khuya, con đường nhỏ trong tiểu khu chỉ có thân ảnh một nam một nữ bước đi.

Làn gió mùa hạ thổi nhẹ đem theo hương ngọc lan thanh khiết, Trầm Tịch Dương hít một hơi thật sâu, có chút tham luyến hương thơm này. Cô đóng tai nghe, vẫn thấy tiếng bước chân truyền đến phía sau.

"Mạc tổng, khuya rồi anh không định về nhà sao?" Trầm Tịch Dương không chịu nổi nữa, tức giận quay đầu hỏi, người này đi theo cô từ lúc xuống xe đến giờ, làm cô không dám về nhà....

Mạc Tu Nghiêu nhìn trăng trên trời, thản nhiên nói, "Tôi ngắm trăng."

"....." Ngắm cái đầu nhà anh ấy!

"Anh không thấy mệt à?"

"Không mệt!"

Nhưng mà tôi mệt a!! Trầm Tịch Dương thật muốn tát thẳng vào khuôn mặt yêu nghiệt kia vài phát! Đã đến nước này thì đành cầu cứu bảo bối....

[Bảo bối phải làm sao bây giờ, có kẻ xấu theo đuôi mami, làm sao để cắt đuôi đây?]

Vài phút sau bảo bối đáp lại,

[Mami cũng có người theo? Kẻ xấu số nào thế?]

Trầm Tịch Dương:.....

Sao đến bây giờ con trai cũng muốn chống lại cô thế này TT

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Ông ấy là cha con?

Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân đã trở về!

Chương 21: Ông ấy là cha con?

[Bảo bối à, mami nói thật đó, kẻ bám đuôi rất là biến thái a ~ mami đuôi không có được *biểu cảm sợ hãi* cầu giúp đỡ ~]

[Ah, cũng có người mami không làm gì được?]

[*biểu cảm khóc rùng*

Tất nhiên nha, tên cha khốn khiếp của con chứ ai!!!!

Vài phút sau vẫn chưa thấy bảo bối hồi âm, bà mẹ nào đó không biết liêm sỉ đe dọa.

[Mami mà bị bán đi sẽ không ai thương bảo bối đâu ==]

[Mami tự xử, bảo bối còn nhỏ *vẫy tay xin chào*]

Cái đức hạnh của thằng nhóc này, không khác gì cha nó!!!! Thật là gia môn bất hạnh.....

Kiểu này chắc cô sẽ đi bộ tập thể dục cả đêm quá.. Rồi sáng mai lại phải đi làm, buổi đầu tiên a, không thể tới trễ.

Trầm Tịch Dương ngửa đầu nhìn trời, mới về nước chưa đầy 24h thôi sao cuộc sống của cô lại bi thảm thế này?

"Mạc tổng này, đường tôi đi, sau anh cứ ở sau tôi mãi thế?" Trầm Tịch Dương phát câu nói.

"Đường này do cô mở?"

Trầm Tịch Dương:.....

"Oáp....."

Cuối cùng cô nàng nào đó ngáp một hơi dài rồi quyết định ngồi xuống một chiếc ghế đá ven đường. Mạc Tu Nghiêu thấy vậy cũng ngồi xuống theo.

"Sống tốt không?" Thanh âm khàn khàn của anh lẫn trong tiếng gió, làm cho người ta có cảm thật xa vời.

Trầm Tịch Dương cảm giác não bộ sắp nổ tung, thì ra anh ấy đi theo cô lâu như vậy chỉ để hỏi ba chữ "Sống tốt không"

Người đàn ông này.....

Hồi lâu cô mới mỉm cười, vui vẻ nói, "Tốt chứ. Còn anh.....?"

Mạc Tu Nghiêu đang định nói gì đó thì tiếng chuông điện thoại kêu lên, anh khẽ nhíu mày rồi phức tạp nhìn cô. Vài giây sau lại đứng dậy bỏ đi....

Trầm Tịch Dương nhìn bóng lưng cao lớn của người đàn ông đang khuất dần mà cảm khái.

Có những chuyện cô hiểu, anh hiểu, nhưng đã không còn quan trọng nữa. Quá khứ của họ vĩnh viễn không có cách nào thay đổi được.

Trầm Tịch Dương vừa bước vào cửa thì bảo bối đã trực sẵn ở đó từ khi nào, hai tay chống hông, rõ ràng là bộ dáng ông cụ non!

"Mami có lời gì cần giải thích với bảo bối không?"

"Giải thích gì a, ôi lão nương mệt quá, có gì mai ta tìm con nói chuyện sau nha!"

Trầm Tịch Dương có chút chột dạ, mắt nhắm mắt mở định bước lên cầu thang thì thanh âm non nớt của bảo bối lại vang lên:

"Ông ấy là cha con?"

Trầm Tịch Dương: Trầm Huân Khanh này, con rốt cuộc là người hay là chó mà đánh hơi tốt thế?

Bảo bối chớp mắt nhìn mẹ yêu: con là con mẹ a!

Trầm Tịch Dương: Khanh đậu phụ thôi!

Bảo bối: Con nhìn thấy hai người lén lút hẹn hò rồi.....

Tại sao Nghiêu ca lại bỏ đi?

Chương này hơi ngắn, -- tui buồn ngủ quá rồi, hẹn mọi người vào ngày mai nha ^__^

Chúc mọi người ngủ ngon ♥◻♥◻

#UyenToTo

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Kỹ năng tán gái của cha thực sự quá nát!

Bốn chữ "lén lút hẹn hò" được bảo bối đặc biệt nhấn mạnh! Trầm Tịch Dương bối rối, thuận tay cầm chén nước trên bàn định uống.

"Mami, đó là rượu a ~"

Cùng lúc đó là vị cay nồng của rượu còn sộc thẳng vào khoang miệng cô, Trầm Tịch Dương ho khan sù sụ, trợn mắt với bảo bối, "Trầm Huân Khanh, con dám chơi lão nương, được lắm, khí phách lắm!"

Bảo bối châm chọc, "Là do mami a, mỗi lần có tật giật mình là y như rằng xúc động, nên mới nhận nhầm rượu thành nước đó chứ!"

Bảo bối lại nhìn cô với ánh mắt khinh bỉ, "Sao mami ngốc như vậy có thể sinh ra bảo bối nghịch thiên như thế này nhỉ?"

Hôm nay chịu quá nhiều đả kích đã thành quen, Trầm Tịch Dương chỉ hừ lạnh một tiếng rồi kéo chiếc ghế ngồi xuống.

"Con đi theo lão cha của con luôn đi!"

Bảo bối cầm tay cô rầu rĩ, "Sao có thể a? Mami mới là nữ vương điện hạ của con, sao có thể vì lão cha thôi mới gặp mặt một lần mà bỏ mami yêu dấu của con được chứ?"

Trầm Tịch Dương, "....." Bảo bối à, con lật mặt cũng quá nhanh đi! Tuy là vậy nhưng trong lòng cô cũng được an ủi phần nào...

"Chậm đã, sao con biết hẳn ta là cha con?"

"Hmm, mami không thấy con cùng ông ấy có bảy phần tương tự hay sao? Gương mặt, miệng này, mũi này....."

"Hừ, chẳng trách con đi đâu cũng trêu chọc con gái nhà người ta- thì ra là khuôn mặt phạm hoa đào có di truyền!"

Bảo bối lập tức kêu oan, "Nhưng đôi mắt hoa đào này của con được di truyền từ mami a!"

Thực ra bảo bối không nói, trước khi về nước, trong lúc dọn đồ, bé đã nhìn thấy tấm ảnh của lão cha được cất kỹ trong một cái lọ thủy tinh phủ đầy sao, nếu không phải bé vô tình làm vỡ cái lọ ấy, nhìn thấy tấm ảnh kia có bảy phần giống mình, trên đấy con có nét chữ mềm mại, uyển chuyển của mami: Mạc Tu Nghiêu.

Sau đó bảo bối liền tò mò lên mạng tìm hiểu thông tin về người đàn ông này, oa, cha bé không những có yêu nghiệt, khí phách mà lại rất giàu có! Mami cũng rất có con mắt thưởng thức nha!

Nhưng đến khi nhìn thấy dòng chữ "Đã có vị hôn thê hiện là Phó Tổng giám đốc của chi nhánh Kính thị tại nước X" thì bảo bối thờ dãi, xem ra bé là sự cố ngoài ý của cha mẹ rồi, chắc không có sự kết tinh tình yêu từ họ.....

Hôm nay bảo bối ra cửa đợi mẹ thì thấy mami đi cùng lão cha của mình a! Có chút bất ngờ

Lại nhìn vẻ cam chịu, bộ dáng ngoan ngoãn của mami nhà mình thì bảo bối đắc ý: Bình thường người bắt nạt con nhiều vào, giờ cuối cùng cũng có người trị được!

Thế là bảo bối nấp vào một bụi cây đằng xa quan sát hai người họ, thỉnh thoảng lão cha lại chọc cho bà mẹ ngốc nghếch kia xù lông...

Haizz, bảo sao năm năm qua bé không có cha! Kỹ năng tán gái này của lão cha thực sự- quá nát!

Lúc mami nhắn tin cho bé thì đã là 11h đêm, cha mẹ à, hai người vòn nhau như thế, bảo bối nhìn thôi cũng thấy mệt....

Sau đó bé gọi điện nhờ Đường thúc giúp mami rồi nhanh chóng về nhà trước.... Bé sợ nếu cứ tiếp tục như thế mami sẽ bị lão cha ăn sạch không còn mẩu xương mất, và bé sẽ bị thất sủng a ~

"Thằng nhóc này, nghĩ cái gì mà suy tư thế? Lại đánh chủ ý xấu gì đó đúng không?"

"Bảo bối đang nghĩ liệu cha mẹ có đoàn tụ không a?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Tôi là Trầm Tịch Dương!

Trầm Tịch Dương chep miệng, "Đoàn tụ cái đầu con! Độc thân vui sướng, độc thân tự do, độc thân sang chảnh ~ lão nương mới không cần hấn!"

Bảo bối chớp mắt ngây thơ hỏi, "Thật sự?"

Trầm Tịch Dương hỏi ngược lại, "Còn con không cần cha sao?"

Bảo bối nghĩ ngợi vài giây, nghiêm túc trả lời, "Bảo bối đã lớn, có thể chăm sóc mẹ a! Năm năm qua ông ta không chăm sóc mẹ, không quan tâm bảo bối, dựa vào cái gì bảo bối phải cần ông ta chứ?"

Lời của bảo bối như dòng nước ấm len lõi trong trái tim cô, Trầm Tịch Dương ôm bé vào lòng, nghẹn ngào nói, "Bảo bối ngoan, mami biết bảo bối lo cho mami, bảo bối cũng cần tình thương của cha đúng không? Nhưng giữa cha mẹ có rất nhiều chuyện xưa, thực sự không thích hợp ở bên nhau, cũng không phải do cha con không cần bảo bối mà là ông ấy không biết đến sự tồn tại của con, nếu bảo bối muốn nhận cha...."

Bảo bối trực tiếp cắt ngang, "Bảo bối không cần, nếu nhìn thấy cha mà mami đau lòng thì bảo bối không cần. Và lại năm năm qua mẹ con chúng ta sống rất tốt nha ^^"

"Trầm Huân Khanh ngốc, con còn bé, không cần suy nghĩ nhiều như vậy, mami của con rất mạnh, không chuyện gì không làm được, nên không được lo lắng có biết chưa?"

Bảo bối bĩu môi, "Con không ngốc, mami rất mạnh- là mạnh miệng a!"

Trầm Tịch Dương, "....." thẳng nhóc chết tiệt này, vừa mới hoà thuận được một tý lại bị nó chọc tiếp!

Trầm Tịch Dương hất cằm,

"Chờ đấy, mai kia lão nương tìm một cô bé nào đó, gả quách tiểu tư nhà mi đi! Để xem còn dám bảo ta mạnh miệng hay không!"

Bảo bối không chịu thua đáp trả,

"Vậy để xem về già ai chăm mami!"

"Vài năm nữa lão nương đi tìm anh chàng đẹp trai nào đó, xin giống tiếp ~"

Bảo bối, "....."

Hôm nay là thứ hai đầu tuần, Trầm Tịch Dương phải đến Kính thị báo danh.

Mới sáng sớm mà trên bàn ăn đã đầy tiếng ca thán, "Aaaa, buồn ngủ chết mất, cũng tại con đó, huhu hôm qua rủ rê lão nương trò chuyện...."

Bảo bối thân quần tạp dề màu hồng, vừa đặt đĩa trứng ốp la xuống bàn, vừa đáp, "Còn không phải do mẹ lén lút...."

Trầm Tịch Dương vội nói, "Bảo bối ngày càng lên tay nha ~ không kém gì đầu bếp năm sao đó!!!"

Bảo bối biết rõ mami nhà mình đánh trống lảng, cũng không nói gì thêm, hai mẹ con yên bình dùng xong bữa sáng.

"Tạm biệt bảo bối, ở nhà ngoan nha~ Có gì nhớ gọi điện cho mami đó!"

30 phút sau, tập đoàn Kính thị.

Trầm Tịch Dương trang điểm nhẹ, cốt che đi quầng thâm ở viền mắt, gương mặt lại càng tinh xảo thanh lệ, quần dài màu trắng, áo sơ mi xanh da trời nhạt, tóc đuôi ngựa buộc cao, nhìn thế nào cũng chỉ tầm 18 tuổi.

"Đẹp quá...."

"Cô ta trẻ thật!"

"Trẻ như vậy mấy người nghĩ có đủ tài vào tập đoàn chúng ta hay sao? Chắc cũng chỉ là dựa vào khuôn mặt kiếm cơm!"

Cả phòng thiết kế nhờ có sự xuất hiện của Trầm Tịch Dương lại được dịp náo nhiệt.

Trầm Tịch Dương không để tâm, trực tiếp đi vào văn phòng của Lâm Thiên, bàn về việc kí kết hợp đồng, bảo hiểm....

Đến 9h thì xong việc, Trầm Tịch Dương được nghỉ sớm, ngày mai chính thức đến nhận việc. Cô cũng muốn về sớm, đưa bảo bối đi thăm quan thành phố X.

Dù sao thành phố X nhiều cảnh đẹp a, cô cũng không muốn bảo bối suốt ngày ở nhà một mình....

"Phó tổng, hôm nay Trầm Tịch Dương đã cùng công ty chúng ta kí kết hợp đồng."

"Không tệ, cô gái này rất có tố chất, tạo điều kiện để phát triển..."

Trầm Tịch Dương vừa bước ra khỏi cửa thì gặp ngay khuôn mặt quen thuộc, đây không phải Kính Thiên Dương thì là ai? Trầm Tịch Dương sờ sờ chớp mũi, người ta vừa khen cô a~ cũng phải tỏ chút thành ý!

"Xin chào Phó tổng, tôi là Trầm Tịch Dương, cảm ơn ngài đã tạo điều kiện!"

Vừa nói cô vừa cười đến trời đất nở hoa!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Khanh bảo bối mặc váy công chúa

"Cô là Trầm Tịch Dương?"

Kính Thiên Dương kinh ngạc, thật không ngờ con khốn này lại là Trầm Tịch Dương mà mình hết lòng muốn chiêu mộ về công ty!

"Tôi là Trầm- Tịch- Dương!" Trầm Tịch Dương hướng tay về phía Kính Thiên Dương, nụ cười càng sâu.

"Phó tổng cùng Trầm tiểu thư quen biết từ trước sao?" Vị quản lí nhân sự thấy có gì đó không đúng, vội hỏi.

Kính Thiên Dương rất nhanh khôi phục thái độ bình thường, nắm tay Trầm Tịch Dương, sắc bén nói, "Có duyên gặp hai lần, hoan nghênh cô Trầm Tịch Dương, tập đoàn Kính thị sẽ tận tình chiêu đãi cô!"

Người ngoài nhìn vào đều hâm mộ đến chết Trầm Tịch Dương mới vào công ty mà đã được phía trên nâng đỡ, chỉ trừ vài người dự buổi tiệc hôm qua.

Trầm Tịch Dương tất nhiên nghe ra hàm ý của bốn chữ "tận tình chiêu đãi"

"Tôi đương nhiên sẽ không phụ kì vọng của Phó tổng nha!"

Vị quản sự đã nghe thấy mùi thuốc súng, chưa kịp phản ứng thì Lâm Thiên vội vàng bước đến hoà giải, "Tập đoàn Kính thị luôn chào đón nhân tài a! Trầm tiểu thư cô về trước đi, mai nhớ đến sớm."

Đối với Lâm tổng này, Trầm Tịch Dương ấn tượng không tệ, "Cảm ơn Lâm tổng, đài ngộ dành cho nhân viên mới này của công ty tôi đương nhiên sẽ tận dụng."

Trước khi cô rời đi, Kính Thiên Dương không quên bắn cho cô ánh mắt cảnh cáo, Trầm Tịch Dương thần nhiên nhún vai rồi đi.

Trầm Tịch Dương về đến nhà đã là ba mươi phút sau, sống ở thành phố trung tâm là vậy, thường xuyên xảy ra tắc đường.

"Bảo bối, chúng ta đi siêu thị mua đồ ăn lẩu đi! Hehe ăn mừng ngày đầu đi làm."

Bảo bối đang chơi máy tính, ngẩng đầu nhìn cô hỏi, "Mami đã được lĩnh lương chưa?"

Trầm Tịch Dương ho khan, "Khụ, không sao, chúng ta không chết đói là được!"

"Let 's go, bảo bối!"

Bảo bối, "....." Sao bé lại có bà mẹ ấu trĩ, trẻ con thế này cơ chứ?

Lại qua 30 phút sau, bảo bối cùng Trầm Tích Dương ra về, một lớn, một nhỏ xách một đồng hồ.

"Mami à, sao người không xách cả cái siêu thị về nhà mình luôn đi?!!"

Trầm Tích Dương gạt đầu tán thành, "Hehe, mami cũng định tương lai tự xây một cái siêu thị gần nhà...."

Bảo bối, "....."

"Cô xinh đẹp, anh trai nhỏ....."

Thanh âm của bé gái ngọt ngào vang lên, kéo sự chú ý của hai mẹ con, Trầm Tích Dương nhìn cô bé trước mắt thờ dài, Trái Đất này thật tròn a!

Về nước hai ngày, quanh đi quẩn lại cô cũng chỉ gặp gỡ mấy người này.....

"Cô xinh đẹp, gặp lại Tiểu Vân cô không vui sao?"

Ah, một bé gái xinh đẹp, lại ngoan ngoãn đáng yêu thế này, sao Trầm Tích Dương lại có thể làm nger cho được, híp mắt cười nói, "Đương nhiên là không nha! Gặp lại Tiểu Vân cô rất vui."

Cô bé Tiểu Vân nhảy cẫng lên, ôm lấy Trầm Tích Dương kích động nói, "Tiểu Vân biết cô xinh đẹp thương Tiểu Vân mà!!"

Bảo bối đội mũ phớt che một nửa khuôn mặt, chỉ lộ ra đôi mắt phượng, khinh bi nói,

"Mami thật không có tiền đồ, thấy con gái nhà người ta xinh đẹp là lại phát cuồng!"

"Khanh đậu phụ, có cần ta cho con xem tấm ảnh trước đây con mặc váy công chúa, đeo nơ hồng không?"

Tiểu Vân ở bên cạnh nheo mi nói, "Cô xinh đẹp cho con xem với!!! Con cũng muốn xem...."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Cô xinh đẹp mời chúng ta ăn lẩu

Bảo bối nghiêng răng ken két nói, "Đó không phải hỏi con hai tuổi sao? Mami luôn muốn có một đứa con gái, lại không biết xấu hổ lừa bảo bối mặc đồ con gái!"

Trầm Tích Dương bị bảo bối nhà mình bóc phốt trước mặt Tiểu Vân thì xấu hổ, cóc đầu bảo bối một cái cảnh cáo.

Bảo bối cũng không vừa, trừng mắt nhìn bà mẹ xấu tính nào đó.

"Cô ơi, đồ này để làm gì thế ạ?"

Trầm Tích Dương cười ôn hoà nhìn Tiểu Vân nói, "Cái này là để ăn lẩu a!"

"Dạ....."

Ôm tiểu công chúa phẩn nộ đáng yêu trong lòng Trầm Tích Dương tâm mềm như nước, cô rút cuộc cũng hiểu tại sao lại quý con bé này rồi!

Có thể vì nó là con gái của Mạc Tu Nghiêu đi, con bé rất giống anh ấy, cái này có lẽ gọi là yêu ai yêu cả đường đi, yêu những thứ giống người đó, không nhận được mà che chở.

Lúc này Trầm Tích Dương mới nhớ ra một vấn đề quan trọng- tại sao Tiểu Vân lại ở gần nhà cô? Nhà của mẹ con bé- Kính Thiên Dương ở tận trung tâm của tiểu khu này.

"Tiểu Vân, nói cho cô biết con lại đi lạc có đúng không?"

Tiểu Vân lập tức lắc đầu phủ định, chỉ tay về phía biệt thự ở cạnh nhà cô, đáp, "Nhà con ở đó a!"

Trầm Tịch Dương đã mơ hồ đoán được gì đó, quả nhiên ngay lúc đó, một người đàn ông mặc bộ đồ thể thao màu trắng mở cửa bước ra.

Khác với một Mạc Tu Nghiêu nghiêm túc, lạnh lùng cô gặp hôm qua, hôm nay khoác lên mình bộ đồ thể thao, anh lại có ba phần tùy ý, bảy phần ôn hoà.

Nếu cấp dưới của Mạc Tu Nghiêu ở đây, ai nấy đều kêu có quý a, lão đại nhà bọn họ hôm nay mặc đồ thể thao đấy!!!! Hơn nữa còn là màu trắng mà ngài ấy vẫn chê là tiểu bạch kiểm!!!!

Trầm Tịch Dương ngăn người thì Mạc Tu Nghiêu đã bước tới gần cô từ lúc nào, đôi mắt phượng ánh lên ý cười, "Ah, thật trùng hợp!"

Trầm Tịch Dương "....." Trùng hợp em gái anh!!

"Mạc tổng không thấy ê răng sao?"

Tiểu Vân cũng nhìn papa nhà mình hỏi, "Papa có thấy ê răng không?"

Sắc mặt Mạc Tu Nghiêu vốn đang vui vẻ, trong nháy mắt cứng đờ, có xu hướng đen như đất nồi, con nhóc này được lắm! Chưa chi khuỷu tay đã hướng ra ngoài!

"Em có thể thử....."

"....." Tên khốn này! Không thể từ té được sao? Dù sao anh ta cũng có con, cô cũng có con rồi, hai đứa nhóc lại đang ở đây, anh ta không thể giữ ý chút sao?

So với năm năm trước, người này hình như mặt càng dày rồi! ==

Hôm qua chắc anh ta cũng biết địa chỉ nhà cô rồi! Vậy mà cô còn ngu ngốc đi lòng vòng nữa chứ!

Mạc Tu Nghiêu đột nhiên lại gần cầm lấy túi đồ Trầm Tịch Dương vừa bỏ xuống, nói, "Tiểu Vân đi thôi, cô xinh đẹp của con mời chúng ta ăn lẩu!"

Trầm Tịch Dương:.....

Cô muốn giết người aaaaaa!!!!

Bảo bồi quan ngại sâu sắc nhìn mami nhà mình: mami bị lão cha xoay trong lòng bàn tay a ~ Không được, bé phải bảo vệ mami thoát khỏi con sói già này mới được!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Cả nhà bốn người ấm áp

"Cô xinh đẹp, Tiểu Vân có thể ăn lẩu cùng cô đúng không?"

Chữ "Không" Trầm Tịch Dương mãi sao không nói ra được, nghẹn mãi ở cổ họng.

Tiểu Vân khả ái thế này, sao cô có thể từ chối yêu cầu này của con bé đây? Thôi cũng chỉ là một bữa ăn, cô hà tất phải so đo tính toán.

Trầm Huân Khanh thấy mami nhà mình mũi lòng thì cảnh cáo: mami cứ nhường ông ta, ông ta sẽ được đăng chân lên đăng đầu a ~

Trầm Tịch Dương: Ai bảo mi không là con gái?

Trầm Huân Khanh, "....."

Phòng bếp vốn có diện tích không nhỏ, lúc này đây lại vì có mặt của hai lớn hai nhỏ lại trở lên chật hẹp.

Trầm Tịch Dương mắt thấy Mạc Tu Nghiêu chuẩn bị đeo tạp dề thì vội ngăn cản, "Mạc tổng..... Anh dẫn Tiểu Vân ra phòng khách chờ đi, dù sao cũng là chúng tôi mời khách....."

Như này thực sự không ổn nha!

Mạc Tu Nghiêu từ chối, "Tôi không ăn không của người khác bao giờ."

Mạc Tu Nghiêu à, anh cũng đùa quá dai đi! Cái tay "vàng ngọc" của anh ta mỗi phút kiếm ra bao nhiêu tiền chứ?

Hay là anh ta đã phát hiện ra thân phận của bảo bối? Không thể nào, mọi tin tức ở nước ngoài cô đã tự tay phong toả. Trầm Tịch Dương vắt óc cũng không nghĩ ra ý định của anh ta!

"Và lại cô biết nấu ăn? Cô định để cho thằng bé này làm hết?"

"....." Dương nhiên là không biết a!

Cuối cùng dưới sự lôi kéo của Tiểu Vân, Trầm Tịch Dương đành phải phó mặc số phận, ra ngoài phòng khách đợi.

Phòng bếp cuối cùng chỉ còn lại Khanh bảo bối cùng lão cha già. Bé không thích y cho lắm nhưng cũng tốt hơn so với bà mẹ ăn hại kia.

Mạc Tu Nghiêu từ đầu tới cuối không nhìn tới bảo bối một lần, đuôi lông mày nơi khoé mắt ẩn giấu tia phức tạp...

Trái ngược với lão cha mặt lạnh, bảo bối rất yêu đời, vừa trông nồi nước hầm xương vừa huýt sáo.

Cùng lúc đó Trầm Tịch Dương ở ngoài phòng khách mà tâm trạng thấp thỏm không yên, liên tục suy nghĩ về việc Mạc Tu Nghiêu chuyển đến sát vách nhà cô.....

Rốt cuộc anh ta biết những gì rồi?

"Cô ơi, cô đang lo lắng gì sao ạ?"

Nói đoạn Tiểu Vân làm mặt cười, nói, "Vì vậy cô phải cười tươi như vậy nè. Không sẽ rất mau già đó, cô xinh đẹp như vậy mà!!!"

Trầm Tịch Dương bật cười, véo nhẹ cái má bầu bĩnh của cô bé, "Ừm, cô biết rồi. Cảm ơn Tiểu Vân nha!"

Trầm Tịch Dương chợt nhớ ra phòng bếp chắc không đủ diện tích cho bốn người ăn lẩu, vì vậy cô quyết định dọn dẹp phòng khách, chừa ra một không gian thoáng đãng.

Nửa tiếng sau một lẩu nổi được dựng lên, bên trong đầy đủ các loại rau củ, thịt cá đem theo hương thơm và làn khói nghi ngút.

Trầm Tịch Dương và Tiểu Vân ngồi một bên, đối diện bên kia là Khanh bảo bối cùng Mạc Tu Nghiêu.

Thoạt nhìn qua rất giống cả nhà bốn người ấm áp, chỉ là không khí có chút nặng nề.

Trầm Tịch Dương đành phải lên tiếng phá vỡ sự im lặng đấy, "Hai người có ăn được sa tế không...?"

Mạc Tu Nghiêu, "Được!"

Tiểu Vân cũng gật đầu.

Cả bữa ăn hầu như là ba người Trầm Tịch Dương, Khanh bảo bối, Tiểu Vân giải quyết, Mạc Tu Nghiêu không ăn được là bao, hầu như giúp ba người nhúng đồ, gấp ra đĩa.

Cô bé Tiểu Vân cũng thích ăn cay giống hai mẹ con Trầm Tịch Dương, dù khuôn mặt nhỏ nhắn đã đỏ ửng những vẫn cười tít mắt, thi thoảng vẩy tay với bảo bối.

"Tôi ra ngoài nghe điện thoại."

Trầm Tịch Dương gật đầu không nói gì, cô vô tình nhìn thấy người gọi đến là "Kính Thiên Dương"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Anh trai, em gái

"Cô ơi, cô ăn đi." Vừa nói Tiểu Vân vừa gấp một miếng thịt gà bỏ vào bát Trầm Tịch Dương.

Trầm Tịch Dương cười đưa vào miệng, không hiểu sao khi nãy cô ăn cay rất tốt, giờ cũng miếng thịt gà, lại tê lưỡi đến lạ, hình như còn có chút vị

đăng.....

"Côca nè mami." Bảo bối ẩn ý nhìn Trầm Tịch Dương, đưa ly côca còn đầy về phía cô.

Trầm Tịch Dương cầm lấy tu một ngụm to.

Tiểu Vân quan tâm hỏi, "Cô thấy cay sao ạ?"

"Khụ... Khụ....." Trầm Tịch Dương suýt sặc côca mà chết, Tiểu Vân không hổ là con gái của Mạc Tu Nghiêu mà, đạo hạnh cao thâm a!!!

Vài phút sau Mạc Tu Nghiêu đã nghe xong điện thoại bước vào, lại ngồi ngay ngắn như thường, vẫn tiếp tục nhúng lẩu cho ba người. Chỉ là thỉnh thoảng lông mày anh nhíu lại, suy tư điều gì đó.

Không khí so với lúc trước càng âm trầm, chỉ có màn hình đi động liên tục phát sáng cùng tiếng rung...

Cuối cùng Mạc Tu Nghiêu đứng dậy, hỏi cô, "Có thể cho Tiểu Vân qua đêm ở đây được không? Tôi có việc gấp phải đi ngay, e là đêm nay không về được. Tiểu Vân, con có muốn ở cùng cô ấy không?"

Tiểu Vân gật gật đầu.

Trầm Tịch Dương nghe Mạc Tu Nghiêu nói một tràng dài thì gật mình, suy đi tính lại cuối cùng cũng gật đầu đồng ý.

"Để tôi ra đóng cửa."

Tiền Mạc Tu Nghiêu ra đến cửa, Trầm Tịch Dương vẫy tay nói, "Mạc tổng đi thông thả."

Mạc Tu Nghiêu thấy cô đứng đưng, thân nhiên như vậy thì trong lòng ập lên một cổ tức giận, cô ấy không thấy khó chịu sao? Hay là vì không yêu nên không quan tâm?

Trầm Tịch Dương vừa ngồi xuống bàn ăn thì bên ngoài truyền đến tiếng động cơ của xe một loáng rồi biến mất.

"Nào, Tiểu Vân, bảo bối, chúng ta tiếp tục, chiến hết chỗ này!"

Bảo bối nâng mi nhìn mami nhà mình cô tỏ ra vẻ phản kích thì cạn lời! Người mẹ này thật không có tiền đồ chút nào!

Mà Tiểu Vân thì sau khi cha mình đi thì có vẻ buồn, cô bé mím chặt môi nói, "Con lo rồi. Mọi người tiếp tục đi ạ."

Trầm Tịch Dương ăn cũng cảm thấy nhạt nhẽo, sau cùng cô quyết định dừng đĩa, bảo bối cùng dừng theo.

"Tiểu Vân à, con ra ghé xem TV chờ chúng ta được không?"

"Hai người định dọn sao ạ?"

"Ừm."

"Vậy con dọn cùng hai người."

Trầm Tịch Dương do dự, "Cái này....."

Sao cô có thể để công chúa nhỏ nhà họ Mạc dọn đồ chứ!!! Mạc Tu Nghiêu mà biết cô "bóc lột" con gái cưng của anh ta, sẽ lột da cô mất!

"Tiểu Vân muốn ở bên cô...."

"Được rồi, con có thể bê cái đĩa nhỏ này không?"

Tiểu Vân gật đầu, sau đó ba người cùng xu dọn.

Trầm Tịch Dương nhìn Tiểu Vân bé nhỏ mà đau lòng, không biết ngày thường Kính Thiên Dương đối xử với con bé thế nào, cô có cảm giác con bé rất thiếu tình yêu thương của mẹ.

Khanh bảo bối rửa, Trầm Tịch Dương tráng bát, Tiểu Vân ở bên cạnh riu rít, "Ah, thì ra anh trai này cũng chỉ sinh trước Tiểu Vân tròn một tháng, Tiểu Vân sinh ngày 1-11 đó nha ~"

"Vậy là chúng ta cùng tuổi rồi!"

Lại nhìn về phía Trầm Tịch Dương, "Cô ơi, vậy con gọi là Tiểu Khanh ca ca được không?"

Khanh bảo bối đen mặt, lên giọng anh cả, "Nhóc con, bỏ chữ Tiểu đi, gọi Khanh ca ca biết chưa?"

"Vậy tức là Khanh ca ca sẽ là anh trai của Tiểu Vân đúng không ạ?"

:3 mn có muốn bảo 10 chương không a ~ cơ mà khó thực hiện quạ.....

Manh mới đang dần hé rồi, mình có 2 điều giải đáp thắc mắc của mn:

1. Mạc Tu Nghiêu sạch nha!
2. Truyện có chừng 500 chương ạ.

#UyenToTo

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Hồng Môn Yến

Anh trai?

Trầm Huân Khanh ngó người, trước đây cậu bé chưa từng nghĩ mình sẽ có em gái. Tiểu Vân này cũng rất đáng yêu- như cục bông nhỏ vậy, cậu... cũng không ghét cho lắm!

Nhưng mà thân phận của con bé Tiểu Vân này có chút đặc thù- dù sao cũng là con gái riêng của lão cha đó nha!

Trầm Huân Khanh nhìn về phía mami xin chỉ thị.

Trầm Tịch Dương gật đầu, tính ra thì hai đứa là anh em cùng cha khác mẹ, dù sao trên người cũng cùng một huyết thống.

"Ừm..."

"Oaaaa..... Tiểu Vân có anh trai!"

"Khanh ca ca, Khanh ca ca...."

Tiểu Vân phấn khích hét lên thật to, như thể cô bé muốn cả thế giới biết mình có anh trai vậy.

Trầm Tịch Dương ngắm nhìn bộ dáng Tiểu Vân, trong tim có thứ cảm xúc gì đó càng mãnh liệt, nụ cười thánh khiết của cô bé như liều thuốc an thần xoa tan mọi phiền muộn.

"Tiểu Vân, con có thể tự tắm chứ?"

Tiểu Vân gật đầu.

"Cha con tối nay chắc không về tối nay con ngủ ở đây nhé?"

"Dạ, con muốn ngủ cùng Khanh ca ca....."

Trầm Tịch Dương, "....." Sao cô có cảm giác bị thất sủng thế này? Thằng nhóc mặt lạnh kia sao lại được yêu thích hơn cô chứ!!!!

Khanh bảo bôi bộ dáng ngạo kiều, hát cảm mami yêu dấu thấy sức hút của bảo bối chưa?

7h sáng ngày hôm sau.

Tập đoàn Kính thị.

Vị quản sự họ Ngô giới thiệu từng người trong phòng thiết kế cho Trầm Tịch Dương.

Phòng thiết kế có tổng cộng hơn hai mươi người, đều là những nhà thiết kế tiếng tăm mà Kính thị mời về, còn có mấy người ngoại quốc.

Mỗi nhà thiết kế thời trang đều có quản lý riêng của mình. Quản lý là những người chịu trách nhiệm về thời gian, dụng cụ, nguyên liệu, vải may, người mẫu, show diễn thời gian.....

Vì thế tất nhiên ai cũng muốn tìm cho mình người quản lý có kinh nghiệm, có tiếng trong nghề.

Người quản lý của Trầm Tịch Dương trùng hợp chính là Hà Đình Nhi, tuổi đời còn khá trẻ. Đây quả thực là "đãi ngộ tốt" của Kính Thiên Dương.

Trầm Tịch Dương cùng Hà Đình Nhi về phòng.

"Dương tỷ, em mới ra trường được một năm, kinh nghiệm còn thiếu sót, mong chị chỉ dạy nhiều hơn." Hà Đình Nhi cúi đầu nói, trông cô ấy còn thiếu tự tin.

Trầm Tịch Dương cười, "Ai cũng từ dưới đi lên mà em! Chúng ta cũng cố gắng nào! Phải tự tin vào bản thân mình chứ!!"

Hà Đình Nhi thấy nhà thiết kế có tiếng như Trầm Tịch Dương không những không chê mà còn động viên cô, trong nháy mắt Hà Đình Nhi như được tăng thêm công lực, phần chần nói, "Dạ, em tin chị. Em đi phân bổ thời gian biểu đây ạ."

"Em đi đi."

Trầm Tịch Dương biết những ngày tháng sau này của mình sẽ không dễ thở, quả nhiên Kính Thiên Dương đem rất nhiều dự án phân cho cô, thậm chí là các thiết kế dự trù trong mấy năm tới.

Trầm Tịch Dương bận tới mất, chỉ hận mình không có thuật phân thân nên trưa cũng không thể về nhà dùng bữa.

Cũng may Tiểu Vân ở nhà có bảo bối trông coi. Đừng trông bảo bối mới năm tuổi, kì thực bé đã trưởng thành từ sớm. Nghĩ tới đây Trầm Tịch Dương lại có chút xót xa, cô vẫn không là một người mẹ tốt a!

[Bảo bối a ~ Mami ở công ty rất bận, con cùng Tiểu Vân dùng bữa đi nha! Tối mami sẽ mua gà kfc cho hai đứa a ^__^]

Bảo bối rất nhanh nhảu lại:

[Mami yên tâm, Tiểu Vân rất ngoan.]

Trầm Tịch Dương đặt di động xuống bàn, vươn vai, hít một hơi thật sâu đang chuẩn bị hỏi Hà Đình Nhi muốn ăn gì, rồi đặt com hộp luôn, nếu không tranh thủ thời gian chắc cô tăng ca tới đêm mất.

Cánh cửa đột nhiên mở ra, một cô gái khá trẻ bước vào, nhìn về phía Trầm Tịch Dương nói, "Hôm nay Phó tổng mời cả phòng chúng ta ăn trưa a! Hai người cùng đi thôi."

Khoé miệng Trầm Tịch Dương giật giật, con hàng Kính Thiên Dương kia lại giờ trò gì không biết.

Định bày sẵn Hồng Môn Yến dụ cô vào?

^__^ lại sắp có drama rồi a ~

:v thông báo truyện 500c sao mn phản ứng dữ.....

Hôm nay là ngày thứ 5 mình quay lại viết truyện, mình chân thành cảm ơn sự ủng hộ của mọi người trong thời gian qua. Nếu không có sự ủng hộ của mn, chắc chắn mình không thể ra đều và nhiều chương được như vậy.

#UyenToTo

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 29: Độc chiêu của Kính Thiên Dương

Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân đã trở về!

Chương 29: Độc chiêu của Kính Thiên Dương.

Bắt quá cô ta thích chơi, cô tất nhiên phụng bồi tới cùng!

"Dĩnh Nhi, chúng ta cùng đi thôi!"

Hà Dĩnh Nhi khẩn trương nhìn Trầm Tịch Dương, dù sao chuyện tối ngày hôm kia ai cũng biết Phó tổng cố ý nhắm vào Dương tử, lần này hẳn là không có chuyện tốt.

"Em cảm thấy cơ thể không thoải mái, chúng ta không đi...."

"Con bé này thật là, Phó tổng mời, sao chúng ta có thể không đi được chứ?"

Hà Dĩnh Nhi nhanh chóng hiểu ra ẩn ý của Trầm Tịch Dương, bữa ăn này không đi không được. Dương tử mới vào công ty mà từ chối lời mời của Phó tổng, thanh danh sẽ càng bị bôi đen.

"Hai người các người rốt cuộc có đi không vậy?" Cô gái vừa vào biểu tình không kiên nhẫn nói, đuôi lông mày nhướn cao, không che dấu được vẻ đắc ý trong đáy mắt.

"Tất nhiên là có rồi! Dĩnh Nhi, chúng ta đi thôi!"

"Dạ....."

Nhà hàng Kính Thiên Dương mời mọi người dùng com ở đối diện tập đoàn Kính thị, đi vài ba phút là tới.

Trầm Tịch Dương và Hà Dĩnh Nhi tới thì thấy một đám người tụ tập từ trước, tâm điểm là Kính Thiên Dương.

Một cô gái chua ngoa nói, "Ôi nhà thiết kế nổi tiếng của chúng ta tới rồi kia! Một bữa com thôi cũng bắt mọi người chờ hàng tiếng!"

"Người ta vừa quen biết với Đường tổng tập đoàn DD, lại là bạn nhảy của Mạc tổng trong bữa tiệc hôm trước, đương nhiên mất cao hơn đầu rồi!"

Vừa nói tới hai chữ "Mạc tổng", sắc mặt Kính Thiên Dương đã lạnh đi vài phần.

Trầm Tịch Dương chẳng cảm xúc gì, ung dung kéo Hà Dĩnh Nhi tiến về phía bàn ăn, bình thần ngồi xuống. Cô thuận tay cầm menu lật đi lật lại.

Đừng tưởng cô không biết đám người này cố ý chinh cô! Cả phòng gì chứ, rốt cuộc cũng chỉ có khoảng chục người tính cả cô và Hà Dĩnh Nhi. Haizz, đã vậy cô không những phải ăn, mà còn ăn hết sức ngon miệng!

Một lúc sau dưới con mắt kinh ngạc của đám người, Trầm Tịch Dương ngẩng đầu cười hỏi, "Bữa ăn hôm nay là Phó tổng mời sao? Có thể tùy ý gọi món đúng không?"

Kính Thiên Dương nhếch miệng, "Đương nhiên!"

Trầm Tịch Dương gạt đầu, "Phó tổng đã mời vậy tôi không khách sáo. Phiên anh lấy cho tôi hai phần gà xào tương, bò Mỹ nhúng, rau chân vịt a~"

"Dĩnh Nhi, em có gọi thêm gì không?"

Hà Dĩnh Nhi lắc đầu...

Người phục vụ đã ghi xong, lại nhìn về đám người Kính Thiên Dương khó xử, mấy vị tiểu thư này rốt cuộc là ăn hay không ăn đây...

"Mấy người các cô sao còn chưa ngồi xuống a? Hay là các cô không nể mặt Phó tổng đi?"

Mấy người kia thấy vậy thì sa sầm mặt mày! Con khốn này rõ ràng thấy quan hệ của bọn họ với Phó tổng tốt nên muốn li gián, đúng là thứ con gái sân si chẳng tốt lành gì.

"Phó tổng, chúng em...."

Kính Thiên Dương phát tay, "Được rồi, ngồi xuống cả đi. Ai thích ăn gì thì gọi."

"Cảm ơn chị!"

"Chị thật hào phóng nha!"

Đối với những lời siểm nịnh sáo rỗng kia Kính Thiên Dương cũng không phản ứng gì, chỉ chăm chăm nhìn về phía Trầm Tịch Dương cười đắc ý.

Một người tên Liễu Huệ như nhớ ra điều gì đó, cao giọng hỏi, "Đúng rồi a, Trầm Tịch Dương này, đứa trẻ hôm trước đi cùng cô là ai vậy? Thật dễ thương nha! Em trai của cô hả?"

Đôi mắt Trầm Tịch Dương xẹt qua tia lãnh ý, thật không ngờ Kính Thiên Dương lại ra tay từ phía bảo bối!

Hôm nay tui đi học cả ngày mà tối vẫn lao vào viết như một con hăm nê =.....= thi xong cũng không nghỉ được TT

Mn ủng hộ tui tiếp nhaaaaa, không tui sẽ nản lắm~

#UyenToTo

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Bôi đen

Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân đã trở về!

Chương 30: Bôi đen.

"Tôi thấy bây giờ ấy à, có rất nhiều loại phụ nữ sống sa đọa, chứa hoang cũng là bình thường!"

"VẬY KHÔNG PHẢI LÀ CON HOANG ĐÓ CHỨ? THẰNG NHỎ ĐÓ CŨNG LỚN VẬY RỒI, TRẦM TỊCH DƯƠNG, CÔ....."

Người này vừa nói xong, người khác lại chen lời- cần bản không để Trầm Tịch Dương có cơ hội lên tiếng hay phản bác.

Mà Trầm Tịch Dương cũng không định che giấu chuyện bảo bối là con trai cô!

Bảo bối ngoan ngoãn, hiếu thảo lại hiếu chuyện như thế, cô tự hào về bé còn chưa hết, tại sao phải giấu diếm?

"Trời ạ, vậy mà Đường tổng lại coi trọng loại người như cô ta!"

"Loại phụ nữ la liếm như Trầm Tịch Dương, Phó tổng, sao chị có thể để cô ta làm việc ở công ty chúng ta được chứ?"

Trầm Tịch Dương còn chưa kịp phát tác thì Hà Đình Nhi đã hùng hổ đập bàn, tức giận nói:

"Các cô trước khi ra khỏi cửa nhớ xúc miệng cho sạch! Những lời nói bẩn thỉu vậy cô cũng thốt ra được? Dương tỷ là nhà thiết kế được đích thân tập đoàn mời về, tài năng, nhân phẩm của chị ấy, chưa đến lượt các cô lên tiếng!"

Nói đoạn Hà Đình Nhi khinh bỉ, "Tôi nhớ không lầm thì hôm trước đi ra sân bay đón Dương tỷ, Mạt Viện, Liễu Huệ, Cẩm Nhan, các cô còn xung phong đi đây, nghe tin nhà thiết kế mới mời về là xum xoe nịnh nọt! Bây giờ lật mặt nhanh hơn lật sách, các cô sống lỗi vậy không thẹn với lương tâm à?"

Nháy mắt mấy cô gái ở đây sắc mặt đều trắng bệch.

Cô gái tên Mạt Viện thẹn quá hoá giận, trừng mắt nói, "Cô có tư cách gì nói chúng tôi chứ? Chẳng qua cũng chỉ là con chó Trầm Tịch Dương sai đâu đánh đấy thôi!"

"Đồ hồ ly tinh! Cô đừng tưởng dựa vào khuôn mặt có chút dễ nhìn mà quyến rũ một đám đàn ông! Hôm nay tôi phải cho cả thiên hạ thấy bộ mặt thật của cô!"

Người tụ tập lại nhìn về phía này càng lúc càng nhiều, thậm chí còn có người lấy di động ra quay phim chụp ảnh đăng lên mạng.

Dù sao cũng là thời đại Internet phát triển, thậm chí có người còn phát trực tiếp!

Người qua đường 1, "Hôm nay đi ăn cũng có kịch để xem, cô gái kia xinh đẹp thật nha, nhìn cứ như kiểu đại minh tinh trên TV ấy."

Người qua đường 2, "Cậu thanh niên gì ơi, khuôn mặt đẹp thì có tác dụng gì, không nhìn mấy người kia đều đang bóc phốt cô ta à?"

Người qua đường 3, "Moé, tôi vừa phát trực tiếp thế quái nào đã hơn 1000 lượt xem thế này! Đúng là có đại mỹ nhân trong màn hình có khác a ~"

Người qua đường 4 nhìn về phía Trầm Tịch Dương thô bỉ nói to, "Cô em, một đêm giá bao nhiêu?"

"....."

Mà nhân vật chính là Trầm Tích Dương vẫn thản nhiên lướt điện thoại, dường như mọi người nói đến không phải là cô.

Hiện tại là giờ nghỉ trưa, mọi người đều có xu hướng lên mạng, người phát livestream lại viết một cái tiêu đề vô cùng bắt mắt: HỒ LY TINH BỊ ĐÁNH GHEN!

Người nọ share, người kia share với tốc độ lan truyền chóng mặt.

=.....= cùng xem Dương tỷ tẩy trắng a mn ~

Khuya rồi mn có muốn đọc tiếp không >
#UyenToTo

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Vả mặt

Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân đã trở về!

Chương 31: Vả mặt.

"Các vị, xin các vị có mặt ở đây đòi lại công bằng cho tôi. Cô ta ở nước ngoài sống thác loạn, có thằng con hoang không nói. Sau khi về nước cô ta dùng bộ mặt hồ ly của mình quyến rũ biết bao đàn ông trong công ty chúng tôi!

A Quý và tôi hẹn hò đã mười năm nay, từ khi mới bước chân vào cổng trường đại học, những năm tháng sinh viên cùng nhau vượt qua khó khăn tình nghĩa biết chừng nào! Vậy mà cô ta đến công ty tôi chưa đầy hai ngày.... anh ta đã thay lòng đổi dạ, đi theo cô ta....

Hức, vậy tình cảm mười năm của chúng tôi tính sao đây, tôi, tôi thật không biết làm thế nào nữa....."

Vừa nói Mạt Viện vừa khóc, bộ dáng đáng thương, oan ức rất dễ dành được sự đồng cảm của người khác. Liễu Nhan đứng bên cạnh thấy vậy thì "chị em tình thâm" dùng khăn giấy lau nước mắt cho cô ta!

Đến Trầm Tích Dương còn phải vỗ tay khen hay, màn kịch này cũng quá kích thích đi!!!!

Không thể không nói chiêu mượn dao giết người này của Kính Thiên Dương vô cùng độc! Không những phá hủy danh tiếng của cô mà còn triệt để chặn đường lui của cô!

Đừng nhìn mạng Internet vô hình mà bỏ qua tác dụng của nó! Có đôi khi chỉ vài câu chửi mắng của những người gọi là "cư dân mạng" mà biết bao người trầm cảm, tự tử, nhảy lầu....

Một đồng người, không để cô có cơ hội biện minh.

Chắc chắn Kính Thiên Dương tổn không ít tâm tư cho ý tưởng này, thao túng toàn bộ mọi người, còn cô ta ngồi đó đắc ý nhìn cô!

"Ting....." Đúng lúc này tiếng chuông điện thoại vang lên, Trầm Tích Dương nụ cười trên khoe môi càng lúc càng sâu.

Mạt Viện hung hăng quát to, "Cô không biết xấu hổ còn cười được!"

Trầm Tích Dương ưu nhã đứng dậy, không ngần ngại cầm ly nước cam trên bàn hất thẳng vào mặt cô ta, lạnh lùng nhả ra ba chữ, "Nói đủ chưa?"

Mạt Viện tròn mắt khó tin nhìn Trầm Tích Dương, hồi lâu không nói là thành lời, "Cô, cô... cô dám..."

Trầm Tích Dương cười gằn, "Ah, Đinh Nhi, em vừa rồi không phải nói cô ta ra khỏi nhà quên chưa xúc miệng sao? Quá bẩn! Tôi rửa sạch miệng cho cô rồi đây!"

Hà Đinh Nhi che miệng cười, "Dương tỷ làm rất đúng a! Còn các cô nữa, nói bậy, bôi xấu thanh danh của người khác!"

Liễu Huệ, Cẩm Nhan thấy Trầm Tích Dương hung dữ như vậy thì có chút rụt rè, không dám ngẩng đầu nhìn trực diện cô.

"Tôi đường đường là nhà thiết kế do đích thân tổng bộ Kính thị mời về, từ khi nào cần người bao nuôi rồi hả?"

Thanh âm của Trầm Tích Dương càng lúc càng sắc bén, tựa như lưỡi gươm mới tuốt ra khỏi vỏ, đem theo khí thế kinh người:

"Còn nữa nhà nước có luật cấm công dân sinh con hay sao? Từ khi nào vậy?"

Hìhi tui mới viết không kịp rep cmt mọi người, đừng giận tui nha ~ cùng xem Dương tử và mặt nàooooo mn!!!

#UyenToTo chúc mọi người ngủ ngon nha □□□□ ai yêu tui không nào:v?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Ai cao tay hơn ai ?

Đối với câu hỏi chất vấn từ Trầm Tích Dương, Mạt Viện không tìm ra được lỗ hổng để bắt bẻ.

Lại thấy ánh mắt uy hiếp từ Trầm Tích Dương với ngụ ý, phen này nếu cô ta thất bại thì tự giác cuốn gói cút khỏi Kính thị! Bị một tập đoàn hàng đầu như Kính thị sa thải, thử hỏi có công ty nào dám nhận cô ta đây???

Mạt Viện đường cùng bất chấp cãi cớ, "Nó là thằng con hoang a, chỉ là thằng con hoang mà mày dám ở đây mạnh miệng!"

Trầm Tích Dương động tác nhanh như cắt, từ lúc lấy ly nước của Hà Dĩnh Nhi đến lúc hất vào mặt Mạt Viện thêm lần nữa chỉ trong đúng ba giây.

"Xem ra cái miệng cô vẫn chưa được sạch rồi!"

Nói đoạn Trầm Tích Dương nghiêng răng nghiêng lợi nói, "Mày thử nói hai chữ "con hoang" nữa xem!"

Mạt Viện căn bản là trở tay không kịp, lắp bắp liên hồi, "Mày....."

Trầm Tích Dương lúc này mới nhìn ra phía đám người đang quay phim chụp ảnh, thanh âm trong trẻo vang vọng khắp căn phòng,

"Các vị, chắc hẳn mọi người ở đây cũng không ít người đã và đang làm cha làm mẹ, có đúng không ạ?"

Mọi người có chút khó tin vào mắt mình, cô gái này khi nãy còn mạnh mẽ là thế, giờ phút nào lại dịu dàng như nước.....

Quả thực có chút làm cho người ta khó tin a!

Cũng có không ít người gật đầu, còn có người mẹ ôm đứa con của mình nói to, "Đúng, đúng!"

Trầm Tích Dương đôi mắt đẹp nhú lại, ghen ngào nói, "Dựa vào cái gì cô ta dám xúc phạm con trai tôi như thế? Con là do tôi sinh ra! Cô ta một câu con hoang, hai câu con hoang! Con cái là tâm lòng, là tâm can của bậc cha mẹ, thử hỏi các vị ở đây, nếu có người làm thế với bé con nhà các vị, các vị có để yên cho cô ta không?"

Lập tức có tiếng xôn xao.

"Đúng vậy! Mở miệng nói con người ta là con hoang, tôi thấy cô gái này tát nước vào mắt là quá nhẹ ấy chứ!"

"Là tôi, tôi tạt axit cho biết tay!"

"Haizz, bảo sao cô ấy tức giận như vậy. Mẹ nào chẳng thương con....."

"Cái con nhỏ bị tạt nước kia xem ra cũng chẳng phải hạng tốt lành gì!"

Hà Dĩnh Nhi há hốc mồm, trong lòng thầm than: cmm, Dương tử quá trâu đi! Chỉ vài ba câu nói đã xoay chuyển cục diện, hơn nữa còn tát cho mấy người kia một phát rõ đau!

Trầm Tích Dương lại nói, "Huống chi bảo bối nhà tôi rất ngoan, bé rất nghe lời, chưa từng làm tôi buồn, bảo bối à, mẹ xin lỗi.... Mẹ vô dụng không bảo vệ được con rồi...."

Trầm Tích Dương khẽ cúi đầu, vài giọt nước mắt lăn trên gò má.

Người đẹp bình thường đã đẹp, lúc này khóc lại càng làm mọi người đồng cảm.

Ở một góc độ không ai thấy, Trầm Tịch Dương cười lạnh, muốn chơi tâm kế với cô à? Các người còn khuya lắm!

Giả bộ bạch liên hoa đáng thương sao? Đừng tưởng chỉ mình các người biết diễn!

Dám động đến bảo bối nhà cô, tưởng rằng cô sẽ dễ dàng bỏ qua sao? Vậy xin lỗi, Trầm Tịch Dương này không phải thánh mẫu, cũng không phải quả hồng mềm tùy ý người khác nắn bóp!

"Và lại, Mạt Viên, cô nói tôi cướp bạn trai của cô?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Trầm Tịch Dương phản đòn

Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân đã trở về!

Chương 33: Trầm Tịch Dương phản đòn.

"Mày đừng hồng chổi cãi! Tao đã hỏi A Quý lý do chia tay, chính anh ta cũng thừa nhận có quan hệ với mày!"

Trông vẻ mặt Mạt Viên lúc này không có vẻ gì là nói dối, Trầm Tịch Dương chỉ cười không rõ ý tứ, "Vậy sao?"

"Thế cô cùng bạn trai chia tay khi nào?"

Mạt Viên lập tức đáp, "11h trưa nay."

"Địa điểm?"

".....Ở công ty...."

"Cụ thể ở đâu?"

"Nhà vệ sinh...nữ ở phòng thiết kế."

Lời Mạt Viên vừa xong thì Lâm Thiên cùng với một người đàn ông đi vào, "Các vị, phiền nhường đường giúp tôi! Nước sôi a!"

Mọi người ngay lập tức tản ra tạo thành lối đi cho hai người đi vào.

Trầm Tịch Dương gạt đầu với Lâm Thiên rồi nhìn người đàn ông khá bảnh trai bên cạnh, nhướn mày hỏi, "Anh là A Quý?"

Người đàn ông tựa hồ có chút kinh ngạc khi Trầm Tịch Dương biết tên mình, nhưng rất nhanh nhớ ra điều gì đó, vội nói, "Tiểu Dương a, tại sao trước mặt mọi người em lại dùng dung với anh như vậy chứ? Vì em anh cũng chia tay Mạt Viên rồi, em còn ngại ngần gì mà không công khai chứ? Không phải tối qua chúng ta vẫn....."

Ngữ điệu vô cùng mập mờ, người ngu cũng hiểu ý nghĩa của nó.

Trầm Tịch Dương hừ lạnh nhìn đồng hồ trên tay nói:

"Trước hết, tính đến thời điểm hiện tại, tôi về nước được hai ngày, ba tiếng, mười lăm phút.... hai mươi bảy giây!"

Ah? Nhất thời đầu óc mọi người đều bị xoay vòng vòng, thông tin còn chưa kịp lên não bộ.

"Trong khi về nước rất nhiều thủ tục, tôi cũng mới đến công ty vào sáng hôm sau. Trong thời gian này, anh nói tôi có thời gian rảnh quen với anh?"

"Là em chủ động xin số, nhắn tin với anh mà!"

"Ở đâu?"

"Ở.... một quán cà phê ngoài công ty."

Trầm Tịch Dương cũng khá khen thay A Quý này, đầu óc rất nhạy bén, anh ta biết trong công ty có lắp camera, nếu nói ở đây nhất định sẽ bị vạch trần.

"Được rồi, hôm nay anh chia tay với Mạt Viện đúng không?"

A Quý tỏ vẻ ngạc nhiên nói, "Không phải em ép anh chia tay cô ta ngay trưa nay sao?"

"Lúc mấy giờ?"

"11 giờ trưa nay."

"Ở đâu?"

"Ở nhà vệ sinh nữ phòng thiết kế."

"Anh ra trước hay Mạt Viện ra ngoài trước?"

Đối với câu hỏi kì quái này của Trầm Tịch Dương thì A Quý khẽ giật mình, không lẽ cô ta phát hiện ra gì rồi?

"Mạt Viện."

"Xin hỏi anh mấy giờ đi ra ngoài?"

".....11h45p."

Trầm Tịch Dương lúc này mới giật gù, "Hai người nói lời chia tay chắc không đến mười phút đi! Vậy 35 phút còn lại anh làm gì?"

A Quý sa sầm mặt mày, mồ hôi trên trán đã rỉ ra từng giọt. Còn chưa kịp trả lời thì Trầm Tịch Dương đã chep miệng, "Việc này chúng ta lại phải hỏi đến Liễu Huệ rồi, có đúng không....?"

Aaaaa ủng hộ tui tiếp nàooooooooo!!!

Cùng xem màn vãi mặt từng người một của Dương tỷ nào:33333

Ai hóng hônggggg?

#UyenToTo

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Tra nam cầu nữ

Liễu Huệ ở bên cạnh đang dùng khăn giấy lau đi nước cam trên người Mạt Viện, thấy mình được điểm danh thì khẽ rùng mình.

Lại bất gặp đôi mắt hoa đào tà mị của Trầm Tịch Dương từ trên cao nhìn xuống mình, Liễu Huệ trong lòng càng chột dạ, sợ hãi mọi bí mật xấu xa mà luôn muốn dấu kín có thể bị phơi bày bất cứ lúc nào.

"Hai người họ.... chia tay thì có liên quan gì tới tôi chứ? Mạt Viện, cậu còn nhớ mình đã từng khuyên cậu tránh xa A Quý chưa? Mình sẽ sớm cảm thấy anh ta cũng chẳng phải người đàn ông tốt đẹp gì!"

"Liễu Huệ, cô....."

A Quý lờm Liễu Huệ như muốn ăn tươi nuốt sống, lại quay sang nhìn Trầm Tịch Dương với ánh mắt thâm tình nói, "Tiểu Dương em đừng nghe cô ta nói lung tung, anh sẽ chăm sóc tốt cho mẹ con em suốt quãng đường còn lại."

Cmm!!!!

Hai người này không đi diễn phim cũng thật uống phí nhân tài của đất nước!

A Quý này vì bảo vệ tình nhân trong bóng tối của mình mà hất văng nước bắn lên người cô, nghĩ cũng hay quá ha?!!

Còn Liễu Huệ kia cướp bạn trai của bạn thân mình cũng chẳng phải thứ tốt đẹp gì, đã thế còn ngồi đó giả mù mưa sa.

"Liều Huệ, trong thời gian từ khoảng 10h45p đến 11h45p, cô rút cuộc ở đâu?"

Liều Huệ sắc mặt tái xanh, không khác gì gà bị cắt tiết, muốn mở miệng nói gì đó, lại không tài nào phát ra âm thanh được.

"Camera của công ty không gắn trực tiếp trong nhà vệ sinh- nhưng ngoài hành lang thì có đấy, Liều Huệ, cô rút cuộc làm gì trong đó lâu như thế? Phải chăng cô và A Quý đã hẹn nhau từ trước, cô tới trước chừng một thời gian, sau đó A Quý cũng hẹn gặp Mạt Viện, chia tay cô ta.

Nhưng vì muốn bảo vệ cô mà đồ hết mọi vết bẩn lên người tôi. Sau khi Mạt Viện đi, hai người đã làm gì một thời gian dài trong nhà vệ sinh có cần tôi kể rõ cho mọi người nghe không?"

A Quý vội vã nói, "Anh, anh không hề gặp Liều Huệ, tôi ở trong đó hút thuốc, Tiểu Dương, em nói linh tinh gì vậy?"

Vốn A Quý muốn tiến lên động tay động chân với Trầm Tịch Dương thì Lâm Thiên đã đứng ra ngăn cản, không quên cho y một đạo ánh mắt cảnh cáo.

Trầm Tịch Dương bật cười, hỏi lại, "Ah, hút thuốc lá trong nhà vệ sinh nữ? A Quý, anh có thể nêu một lý do thuyết phục hơn hay không?"

"Được rồi, hai người không phục đúng không?"

Vừa nói, Trầm Tịch Dương vừa cầm lấy di động, xem tin nhắn mới được gửi tới vài phút trước, hé môi, "Khách sạn Hoa hồng, tối qua 21h37p, hai vị có ấn tượng gì?"

A Quý cơ thể không tự chủ được mà ngã phịch xuống đất, lảo lảo, "Rút cuộc cô, cô là ai?"

Mạt Viện trợn mắt khó tin nhìn người bạn mà cô ta vẫn luôn nghĩ là hiền lành, nhất thời một cỗ tức giận xông lên, cô ta không để ý việc ở đây còn rất nhiều người, trực tiếp giáng cho Liều Huệ hai bát bạt tai. Cũng nắm tóc, xé áo Liều Huệ, con chó lâu nay luôn ở sau lưng cô ta làm bậy.

"Con đi thì ra là mày!"

"Uổng công tao coi mày là bạn tốt, cái gì cũng hết mực tin tưởng mày, thì ra mày ở sau lưng cắn tao!"

"Ah, tót, tót không có, Mạt Viện, xin cậu hãy tin tưởng tót...."

"Mày còn giả mồm cái lão à? Bảo sao lúc đó tao đi khắp nơi tìm mày không thấy đâu! Thì ra ở trong nhà vệ sinh lén lút với thằng khốn kia!"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Chó cắn chó

Mạt Viện máu nóng trong người xông lên, đập thật mạnh vào bụng Liều Huệ.

"A Quý, cứu em. Cô ta điên rồi, cô ta muốn giết em..."

A Quý lúc này như bị hoá đá, tiền đồ rộng mở của y coi như là đi tong rồi. Nhớ lại đêm qua trên giường Liều Huệ rút mặt vào tai y, nói cho y biết kế hoạch ngày hôm nay.

Chỉ cần đuổi được Trầm Tịch Dương ra khỏi công ty, Phó tổng sẽ nâng anh ta lên làm trưởng phòng tài chính, sau này tiền đồ vô lượng.

A Quý thấy cũng bùi tai, vừa được thăng tiến, vừa giữ trong sạch cho Liều Huệ, lại có tiếng ngủ với Trầm Tịch Dương xinh đẹp như hoa kia, có sao y lại không làm....

A Quý còn tự về ra mộng tưởng nếu Trầm Tịch Dương cùng đường, y giang rộng vòng tay ra che chở, biết đâu có thể có được cả trái tim lẫn thân thể của mỹ nhân.

Liều Huệ thấy A Quý căn bản không để ý tới mình, dứt khoát túm lấy đuôi váy của Mạt Viện, kéo mạnh xuống.

"Mày đừng có tưởng tao hiền là bắt nạt! Tao đã ngứa mắt mày từ lâu lắm rồi!"

"Dựa vào cái gì mày có thể quang minh chính đại ở bên A Quý, còn tao phải núp trong bóng tối?"

Mạt Viện nuốt chút nữa đầm đầu xuống đất, cũng may bàn tay cô ta mau chóng bám được vào mép bàn.

Mạt Viện lại càng hung hăng bồi thêm cho Liều Huệ vài phát, "Con điên không biết liêm sỉ này! Hôm nay tao phải đánh cho mày tàn phế, để xem bọn

đàn ông có cần mày nữa không?"

Trầm Tịch Dương đứng một bên xem kịch vui, chó cắn chó đích thực thú vị a!

Mạt Viện kia cũng chẳng oan ức gì đâu, bất cứ cô gái nào chỉ cần nói chuyện với A Quý vài câu là cô ta lại ghen lồng lộn lên, thậm chí còn thuê người đánh ghen, huỷ hoại danh tiết của người ta!

Hừ, để xem từ nay còn dám ai mắng bảo bối nhà cô nữa không!

Chỉ tiếc thay Kính Thiên Dương, đã thiết kế tới cục diện này rồi, bố trí cả từ phía Mạt Viện lẫn A Quý, Liễu Huệ, phút chốc vẫn bị cô lật kèo.....

Chắc, yên tâm đi, rất nhanh cô cũng sẽ tặng cô ta "món quà nhỏ" ra mắt....

Mọi người xem tới đây thì đều trầm trồ, cuối cùng cũng hiểu ra vấn đề. Hoá ra là một màn tra nam, cầu nữ lén lút qua lại sau lưng bạn thân. Sau đó đổ hết trách nhiệm lên người cô gái kia.

Mẹ kiếp, mấy người này cũng thật không biết xấu hổ. Nếu hôm nay cô gái này không bình tĩnh ứng phó, xử lý tỉ mỉ như thế, e rằng kết cuộc không phải nói!

"Hôm nay cuối cùng tôi cũng được mở mang tầm mắt, trên đời này thực lắm loại người a!"

"Mẹ kiếp, kĩ thuật ngậm mắng phun người cũng quá ghê gớm rồi! Ông đây cũng suýt bị lừa..."

"Loại người như thế này cũng làm việc ở Kính thị được sao?"

"....."

"Phó tổng, việc này phải giải quyết sao a?" Lâm Thiên nhìn về phía Kính Thiên Dương xin chỉ thị.

Kính Thiên Dương lúc này đây đã tức đến nổi mũi, cô ta không ngờ Trầm Tịch Dương lại lợi hại như vậy! Kế hoạch hoàn hảo của cô ta.....

"Khụ, Phó tổng ngài...."

Lúc này Kính Thiên Dương mới giật mình nhớ ra bên kia có rất nhiều người vây xung quanh, để giữ hình tượng của mình, cô ta cần phải có một câu trả lời hợp lý.

"Nói xấu đồng nghiệp trong công ty, sa thải toàn bộ mấy người họ đi!"

Kính Thiên Dương căn bản không thể làm quá gắt, ngăn không cho đám người kia cùng đường chó cắn cần cần nói vậy.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Tiểu mỹ nhân, em thua rồi!

Trầm Tịch Dương không cảm xúc, nhìn về phía người phục vụ, nhẹ nhàng nói, "Phiên anh để hai suất cơm tôi vừa gọi vào hộp mang về được không?"

Đã đến đây tất nhiên không thể tay không về được rồi, bụng cô còn đang biểu tình đây này.

Người phục vụ đáp, "Tất nhiên rồi. Cô đợi một chút, tôi đi đóng gói cho cô liền."

"Dĩnh Nhi, em ở lại đây một lát lấy đồ ăn được không?"

Hà Dĩnh Nhi bây giờ trong mắt toàn là sự sùng bái với Trầm Tịch Dương, "Dạ, được ạ."

Trầm Tịch Dương không nói gì thêm, cầm lấy túi xách đi ra phía cửa, đám người vây quanh thấy vậy đều tự giác tránh đường.

"Xin lỗi cô, vừa nãy là tôi quá khích...."

"Phải đó, suýt nữa chúng tôi bị kẻ xấu lợi dụng đồ oan cho cô rồi...."

Trầm Tịch Dương gạt đầu, băng quơ nói một câu, "Chỉ mong lần sau mọi người có thể bình tĩnh phán đoán, nhìn nhận sự việc một cách thấu đáo hơn."

Sau đó cô quay người đi thẳng.

Bóng lưng cô gái thẳng tắp mà kiên cường, ưu nhã mà cao quý dần khuất khỏi tầm mắt của mọi người sau dòng xe cộ tấp nập.

Mãi một lúc sau, mọi người mới hoàn hồn.

Kính Thiên Dương đôi mắt đục ngầu, bàn tay dưới mép bàn đã nắm chặt tới mức nổi lên từng đường gân xanh. Con khốn đó vậy mà từ đầu tới cuối không hề liếc nhìn cô ta một lần, tựa như căn bản xem thường cô ta....

Điều đáng hận là hôm nay cô ta lại hao tổn bao công sức mời ba người Mạc Tu Nghiêu, Kính Thiên Minh và Tần Gia Huyền đến dùng bữa, bọn họ đều ở căn phòng phía trên!!!

Trầm Tịch Dương, mày cứ huyênh hoang khi còn có thể! Rất nhanh thôi tao sẽ cho mày nếm thử cảm giác thế nào là sống không bằng chết.

Mạc Tu Nghiêu- là của tao!

.....Kính Thiên Minh- cũng là anh trai tao!

Trầm Tịch Dương vừa về đến phòng làm việc thì mau chóng bật laptop.

Những ngón tay thon dài lướt như bay trên bàn phím máy tính. Một chuỗi các dữ liệu chẳng mấy chốc hiện ra.

Người ngoài nhìn vào tất nhiên không hiểu- vì đây là ngôn ngữ của máy tính mà chỉ các lập trình viên, cao thủ hacker mới biết được.

Đầu tiên Trầm Tịch Dương truy cập mạng nội bộ của nhà hàng khi nãy, sau đó tìm ra lỗ hổng xâm nhập vào thiết bị cá nhân của từng người ở đó, xóa mọi dữ liệu liên quan tới cô.

Đây là lý do bao năm ở nước ngoài, những người muốn tìm tung tích của mẹ con cô để diệt khẩu đều chịu thua.

Lạ lùng là video phát trực tiếp khi nãy đã biến mất không còn dấu vết, Trầm Tịch Dương nhíu mày suy tư, không lẽ là người quay cảm giác áy náy với cô nên xóa đi?

Không có khả năng a! Dù sao cuối cùng cô cũng được tẩy trắng, và lại người bình thường xóa đi, cô vẫn có thể khôi phục được.

Trừ phi.... Có một cao thủ hacker khác đã ra tay trước cô! Người này- rốt cuộc có âm mưu gì? Tại sao lại ra tay đúng lúc như thế?

Trầm Tịch Dương cắn chặt răng, bằng mọi giá cô phải tìm ra địa chỉ ip của người này, diệt trừ hậu hoạ.

Nháy mắt căn phòng yên tĩnh lại vang lên tiếng gõ lách cách liên hồi. Từng giây trôi qua tưởng chừng dài như một thế kỷ, trên trán Trầm Tịch Dương đã phủ một tầng mồ hôi.

Chết tiệt, hôm nay cô gặp đối thủ rồi, đã lâu không có kích thích như vậy. Trầm Tịch Dương thao tác càng mau lẹ, một giây cuối cùng tưởng chừng có thể lờ kẻ trong bóng tối kia ra trước ánh sáng thì màn hình laptop tối om.

Một dòng chữ từ từ hiện ra: tiểu mỹ nhân, em thua rồi! Hẹn gặp lại!

Mn có đoán ra là ai không ☐ chap này tiết lộ khá nhiều điều đó

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Lên xe

Trầm Tịch Dương ánh mắt phức tạp nhìn dòng chữ kia, trận chiến qua mạng này cô đã thua! Người bên kia giao hoạt như hồ ly, rõ ràng đã dụng sẵn một cái bẫy chờ cô rơi vào.

Trước khi đi còn không quên bốn cột cô! Hẹn gặp lại ư? Lần sau gặp lại còn chưa biết ai thắng ai thua đâu....

Chờ khi laptop được khởi động một lần nữa thì cũng là lúc Hà Đình Nhi mang đồ ăn trở về.

Hà Đình Nhi vừa bước vào phòng đã thấy Trầm Tịch Dương ngồi trên bàn làm việc thì vội vã nói, "Dương tỷ à, sao chị lại không thương bản thân mình thế chứ? Thời gian buổi trưa này phải nghỉ ngơi nha, huống chi vừa nãy tỷ bị một đám người....."

Chỉ "ức hiếp" Hà Đình Nhi vốn định nói ra, lại thấy không thích hợp chút nào. Haha Dương tỷ nhà cô uy vũ, chẳng phải vừa đánh cho bọn họ hoa rơi nước chảy hay sao?

"Nhưng mà Kính phó tổng rõ ràng nhắm vào chị, vậy mà từ đầu tới cuối cô ta chẳng hao tổn một sợi tóc nào....." Hà Đình Nhi không cam tâm nói.

Nói đoạn cô lại thờ dãi, "Biết sao được đây, người ta là em gái Kính Thiên Minh đấy, sắp tới lại liên hôn với Mạc gia!!! Sao số cô ta lại tốt thế chị nhỉ? Ông trời thật không công bằng...."

Trầm Tịch Dương vừa gõ máy tính vừa cười nói, "Sai rồi, công bằng không phải tự nhiên mà có, công bằng ở ngay chính chúng ta, do chúng ta dùng thực lực mà đòi lại."

Huống chi ai đã động tới cô, cô sẽ bắt kẻ đó trả giá gấp mười lần! Kính Thiên Dương à, nợ cũ, thù mới tính ra cũng khá khá đấy....

Hà Đình Nhi nhìn thấy Trầm Tịch Dương cười, cười đến thiên địa thất sắc đột nhiên khiến Hà Đình Nhi giật mình, tại sao lại cảm thấy trong nụ cười tươi đẹp đó ẩn giấu sát khí chứ?

"À, em cứ ăn trước đi, chị vừa mới nghĩ ra ý tưởng- không thực hiện ngay sẽ quên mất..."

"Thôi ạ, đằng nào cũng quá giờ dùng bữa rồi, em đợi chị cùng ăn trưa luôn."

"Ừm, vậy chờ chị ba phút nha!"

Trầm Tịch Dương click chuột, trên màn hình hiện thị một tệp dữ liệu đang được tải xuống.

Xem ra lần này không uổng công cô ra tay, thu được không ít "bí mật nho nhỏ" của Kính Thiên Dương. Lại nhìn đồng hồ bây giờ đã quá bữa trưa, số người lên mạng cũng thưa dần, để tối ném cho Kính Thiên Dương quả bom cũng không muộn.

"Ah, gà xào trứng này ngon nha...."

"Đình Nhi, em ăn thử món rau chân vịt này đi."

Hà Đình Nhi, "....."

Dương tỷ à, tỷ cũng thật ung dung a! Người ta còn đang nghĩ cách hại tỷ kia kìa.

"Ăn đi ăn đi, có thực mới vực được đạo. Và lại của chùa mà."

Hà Đình Nhi thực sự cạn lời, lúc này mới hiểu sâu sắc câu nói gen di truyền của Khanh bảo bối.

Buổi chiều còn lại Trầm Tịch Dương bình an trôi qua, cũng không có người đến tìm cô gây sự.

Với đồng công việc Kính Thiên Dương giao buổi sáng, người bình thường cũng phải thâu đêm. Rất may Trầm tiểu thư nhà chúng ta có chỉ số IQ rất cao, hiệu suất cũng hơn hẳn người khác.

Hà Đình Nhi chỉ thiếu nước không quỳ xuống kêu Trầm Tịch Dương hai chữ: Đại thần!

Sau khi tạm biệt Hà Đình Nhi, Trầm Tịch Dương lấy di động ra gọi taxi, không có xe riêng thật bất tiện, xem ra hôm nào rảnh cô phải chọn một chiếc xe đi làm cho tiện.

Trầm Tịch Dương cũng thuận chân đi bộ một quãng. Quả thật ngồi một chỗ cả ngày người cô có chút ê ẩm, nếu không chăm vận động chỉ sợ về già sẽ bị bệnh về xương khớp.

Đột nhiên đằng sau truyền đến tiếng còi xe, Trầm Tịch Dương quay lại nhìn thì thấy chiếc Mayback màu đen khí thế, ngông cuồng- y hệt như chủ nhân của nó.

"Lên xe."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Mạc tổng muốn chơi xe chẵn

Trầm Tịch Dương, cái tên này luôn thích xuất hiện bất thành linh hù chết người khác.

Cô lại ngó nghiêng xung quanh, cũng may không ai để ý, nếu không tối về cô lại được lên tin hot "Nhân viên mới vào cướp vị hôn thê của sếp" thì thôi!

"Mạc tổng đến đón vị hôn thê rồi tiện thể cho tôi quá giang sao?"

Mạc Tu Nghiêu khiêu mi đáp, "Em ghen sao?"

Trầm Tịch Dương "....."

Ghen em gái anh! Bà đây là từ chối khéo đấy được không? Ý tứ là lượn đi với vị hôn thê của anh cho nước nó trong!

"Tôi đếm tới ba, em dám không lên thì đừng trách tôi vô tình!" Mạc Tu Nghiêu lạnh lùng đe dọa.

Trầm Tịch Dương bĩu môi, không tình nguyện mở cửa xe bước lên. Nếu không phải vì cái siêu xe này quá bắt mắt, đã thu hút sự chú ý của người qua đường, cô nhất định sẽ chơi với anh ta tối cùng!

"Có lạnh không?"

Trầm Tịch Dương không lưu tình đáp, "Mạc tổng yên tâm, còn chưa lạnh bằng khuôn mặt băng sơn của ngài!"

Mạc Tu Nghiêu, "....."

Con nhóc này thật không hiểu phong tình! Anh hỏi để giảm điều hoà nhiệt độ....

Tiếp theo bầu không khí lâm vào trầm mặc, Trầm Tịch Dương ngồi yên vị một chỗ, chỉ hi vọng mau tới nhà để cô thoát khỏi con hàng này.

Siêu xe không hồ là siêu xe, chỉ một nháo đã về tới Trạch Cẩm viên.

Trước khi xuống xe, Trầm Tịch Dương nói, "Mạc tổng, thật phiền ngài, lần sau...."

Cô còn chưa kịp nói xong thì Mạc Tu Nghiêu đã ngắt lời, "Trầm tiểu thư đừng hiểu nhầm. Tôi là tiện đường."

Trầm Tịch Dương hừ lạnh, lấy di động nhanh chóng tra gg map, lại giờ màn hình về phía Mạc Tu Nghiêu bắt bẻ, "Tập đoàn Kính thị nằm ở phía Đông, tập đoàn Mạc thị nằm ở phía Tây, vừa hay Trạch Cẩm viên lại nằm ở giữa, cái này là tiện đường ngài nói?!"

Mạc Tu Nghiêu lại hờ hững buông một câu, "Thử xe."

Trầm Tịch Dương, "Tôi cũng không thể đi xe chùa a!"

Mạc Tu Nghiêu, "Không cần ngại, tôi cũng ăn cơm chùa!"

"....." Cmn, hôm nay Trầm Tịch Dương gặp toàn kẻ biến thái, từ tên hacker trong bóng tối kia giờ tới con hàng này!

Chờ đã, ý anh ta là muốn tiếp tục ăn cơm ở nhà cô? Không được! Không thể để người này tiếp xúc thêm với bảo bối, nếu không mọi chuyện sẽ lộ mất....

"Anh có vị hôn thê, cũng có con gái, tôi cũng có..... chồng sắp cưới cùng con trai, như vậy không ổn lắm đi?"

Mạc Tu Nghiêu nghe tới ba từ "chồng sắp cưới" thì vẻ mặt như phủ thêm một tầng băng lạnh, anh gằn từng chữ, "Em- có- chồng- sắp- cưới?"

Trầm Tịch Dương nghe tới đây khẽ chột dạ, nhưng đã đâm lao thì phải theo lao tới cùng, cô gật đầu, "Tất nhiên a, chúng tôi cuối năm sẽ cưới, Mạc tổng không phiền có thể tới dự!"

Vốn Trầm Tịch Dương định chuồn nhanh khỏi xe, chỉ là Mạc Tu Nghiêu đã nhanh hơn một bước, nắm chặt lấy cổ tay cô, còn ấn một nút gì đó, trong chớp mắt hàng ghế ngồi ngả ra đằng sau, tạo ra một khoảng không gian khá lớn.....

"Anh, anh muốn làm gì?" Trầm Tịch Dương đối diện với đôi mắt âm u của anh thì khẽ rung mình, luống cuống nói.

Mạc Tu Nghiêu đã còi dây an toàn từ lúc nào, đề Trầm Tịch Dương xuống, vô lại đáp, "Làm gì hả? Ông đây muốn chơi xe chẵn!"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 39: (H) Tiểu huynh đệ sắp hồng mắt, cho anh được không?

Một nụ hôn chợt tới như bão táp mưa sa khiến Trầm Tịch Dương trở tay không kịp.

Trầm Tịch Dương bặm môi, cắn chặt răng không để anh xâm chiếm thêm chút nào.

Mạc Tu Nghiêu thấy cô gái nhỏ nằm trong lòng mình mà vẫn quật cường, ngang bướng chống cự như thế thì càng tức giận. Nghĩ đến tình cảnh cái thằng nhãi ranh được gọi là "chồng sắp cưới" của cô ấy thì lửa nóng lại dâng lên ngàn ngọn.

Đôi môi này, mặt ngọt này- chỉ có thể thuộc về riêng anh.

Mạc Tu Nghiêu thô lỗ bóp nghiêng lấy cằm nhỏ của cô, môi mỏng của anh lại bao phủ đôi môi anh đào của cô. Mạc Tu Nghiêu mạnh mẽ mà tiến công, không cho cô có đường thoái lui.

Trầm Tịch Dương cảm giác cô sắp bị điên tới nơi.

Cô ấy vậy mà lại lưu luyến hương ngọc lan thanh khiết cao ngạo thuộc về người đàn ông này.....

Không được! Cô không thể trầm mê quá sâu trong bể tình này, sẽ vạn kiếp bất phục mất....

Trầm Tịch Dương bất ngờ đập một đòn hiểm vào ngực anh, người bình thường nếu trúng một chiêu này của cô, ít nhất cũng hôn mê bất tỉnh ba ngày ba đêm.

Nhưng Mạc Tu Nghiêu là ai? Trầm Tịch Dương sẽ sớm biết thân phận đặc thù của anh trong thế giới ngầm nên đương nhiên sẽ không nương tay, nhân lúc anh còn choáng váng, định luồn tay ra phía sau đập vào gáy anh thì Mạc Tu Nghiêu đã chế trụ được cô.

Anh khẽ hừ nhẹ, híp đôi mắt phượng thâm thụy nhuộm màu tình dục nhìn cô.

"Mèo nhỏ, em cào làm anh càng thêm ngứa ngáy."

Con thú hoang trong người Mạc Tu Nghiêu bộc phát, lần này anh hung bạo tách hàm răng của cô ra, điên cuồng chiếm đoạt lãnh địa.

Trầm Tịch Dương hít thở không thông, mọi đường khí đều bị anh hút cạn, cảm giác mình sắp chết đến nơi.

Hai cơ thể dính chặt vào nhau, cô có thể nghe được tiếng tim đập trong lồng ngực của cả hai người.

Cô còn thể cảm nhận được cơ bắp mạnh mẽ của anh dưới lớp áo kia. Và cả thứ gì đó không yên phận đã ngóc đầu dậy.....

Trầm Tịch Dương mặt đỏ như gấc, bao năm qua trừ anh ra cô không hề tiếp xúc với bất cứ người đàn ông nào. Năm năm trước cũng là lúc cô dùng được, đầu óc mơ hồ.

Còn bây giờ cô rất thanh tỉnh, cảm nhận từng chút lửa nóng của anh đang dần truyền đến da thịt cô.

Bàn tay to lớn của anh bắt đầu không an phận, ở trên người cô xoa nắn....

Trầm Tịch Dương muốn chửi thề.

Đàn ông đều là động vật động dục aaaaaa.

Trầm Tịch Dương luôn ngông cuồng bản thân có một thân võ nghệ siêu quần, dù gặp tình huống nào cũng không sợ.

Vậy mà lúc này đây cô như con cá nằm trên thớt, mặc người ta bố trí. Cô cũng đã thử thoát ra, nhưng tên Mạc Tu Nghiêu này quá trâu bò.

Cmm, tên yêu nghiệt này lại đổi tư thế, môi mỏng lạnh lạnh ghé sát vào tai cô ni non, "Nhìn lâu, tiểu huynh đệ sắp hồng mắt, cho anh được không....?"

Não bộ Trầm Tịch Dương kêu "Ong" một tiếng, thanh âm mà mị kia như thôi miên cô, cô thiếu chút nữa gật đầu.

Đàn ông trên giường lúc nào cũng nói những lời đầy ôn nhu, dối trá như vậy.....

Dường như Mạc Tu Nghiêu không kiên nhẫn đợi câu trả lời của cô, anh ngang tàn xé văng cúc áo của cô..... Da thịt non mềm trắng nõn hiện ra, làm người ta không nhịn được muốn tiến đến chà đạp, giày xéo nó.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 40: (H) Muốn nghe giọng nói mê hồn của em

Mạc Tu Nghiêu chế trụ đôi bàn tay nhỏ xinh của cô lên đỉnh đầu, nụ hôn mang theo tia lửa dịch chuyển dần xuống phía dưới.

"Ừ, buông tôi ra... Anh là.....đồ...."

Lời Trầm Tịch Dương còn chưa kịp nói ra, Mạc Tu Nghiêu đã cắn nhẹ vào xương quai xanh của cô, cùng với đó là hơi thở nóng rực phả vào da thịt cô.

Từng tế bào trong cơ thể Trầm Tịch Dương như bị kích thích, cơ thể cô khẽ run rẩy tựa như cánh bướm yếu ớt trước gió.

Trầm Tịch Dương cắn chặt cánh môi, dù thân thể cô có bị chà đạp chẳng nữa thì linh hồn tuyệt đối không chịu khuất phục, không thể rên rỉ dưới thân anh ta câu hoan! Cô tuyệt đối- không thể.....

Bản tính của đàn ông là chinh phục và chiếm đoạt, càng chống đối sẽ càng tạo cảm giác hưng phấn cho họ.

Mạc Tu Nghiêu cũng là người bình thường, anh không phải thánh nhân, nhìn người con gái anh yêu nửa thân trên trần trụi, anh há có thể nhịn được? Dù có nhịn được cũng không nhịn nữa!

Là anh quá mềm lòng với cô, những tưởng ôn nhu, dịu dàng là có thể chiếm được trái tim cô! Nhưng không, người con gái này trái tim lạnh như băng vậy....

Chi bằng chiếm lấy cơ thể cô đi, bẻ gãy đôi cánh của cô, dùng sợi dây xích giam cầm lấy cô, khiến cô mãi mãi lưu lại bên anh...

Mạc Tu Nghiêu ngậm lấy nụ hoa của cô, khẽ day day khiêu khích. Tay còn lại của anh cũng không yên phận, nhào nặn bầu ngực sữa của cô thành đủ loại hình dáng.

"Ah....."

Trầm Tịch Dương không kìm được mà rên nhẹ, từng tế bào trong cơ thể cô như có hàng ngàn con kiến chạy qua, tê tê, ngứa ngứa, còn có cảm giác thiếu thiếu, không đủ....

Bên tai lại vang lên thanh âm khàn khàn, dụ hoặc của anh, "Đừng cố chịu đựng cô gái nhỏ, không chịu được thì cứ kêu lên. Tôi muốn nghe giọng nói mê hồn của em khi kích tình...."

"Anh im miệng!" Trầm Tịch Dương khó khăn nhả ra từng chữ.

Mạc Tu Nghiêu bộ dáng yêu nghiệt cười lạnh, "Ah, không phải vừa rồi em cũng rất hưởng thụ đó sao? Cái miệng trên rõ ràng rất mạnh nha, để tôi xem cái miệng dưới....."

Nói rồi anh dùng cả vật buộc thật chặt hai tay cô lại, con mèo nhỏ này rất không ngoan, tốt nhất cột chặt cái móng vuốt này lại, tránh lúc quan trọng lại làm anh mất hứng.

Bàn tay to lớn của anh di chuyển chạy dọc cả tấm lưng trần của cô sau đó nhẹ nhàng vuốt ve ở chỗ cái mông mềm mại tràn ngập co dãn kia....

Từng chút từng chút lặng yên không một tiếng động....

Tựa như con rắn linh hoạt lặng lẽ đi sâu vào bên trong, thẳng đến khi chạm đến vùng đất thần bí giữa hai chân cô.

Trầm Tịch Dương rung mình, theo bản năng kẹp chặt hai chân lại, tự bảo vệ mình khỏi sự xâm chiếm của người đàn ông.

Chỉ là cô không biết cử động này càng làm bàn tay to lớn của anh bị khoá chặt chẽ giữa hai chân cô, không cách nào thoát ra được.

"Mèo nhỏ, là em dụ dỗ anh!"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ww.EbookFull.Net**.

Chương 41: Rất sợ hai chữ chưa từng

Bàn tay gài trong gang tấc, chỉ cần Mạc Tu Nghiêu hơi động một chút là có thể chạm đến nơi mắt hờn kia dễ như trở bàn tay.

Lại nhìn đến đôi mắt hoa đào kia năm năm trước đã từng vì anh mà cười đến khuyên nước khuyên thành, giờ đây lại xen lẫn tuyệt vọng, đau khổ.

Mạc Tu Nghiêu đột nhiên cảm thấy mình thật ích kỷ! Cô ấy là tâm can, là bảo bối, là điều tốt đẹp nhất xuất hiện trong cuộc đời anh. Tại sao anh có thể nhẫn tâm làm tổn thương cô ấy cơ chứ?

Cho dù cô ấy không yêu anh thì sao chứ?

Cho dù cô ấy có lấy người đàn ông khác thế nào?

Ha, có thể thế nào đây....

Trầm Tích Dương à, anh chỉ có thể đứng từ xa chúc phúc cho em, âm thầm bảo vệ em.... Mong rằng em có thể luôn luôn vui vẻ, luôn luôn mỉm cười....

Mạc Tu Nghiêu rất muốn nhìn thẳng vào đôi mắt của cô mà hỏi rằng: Em đã từng yêu anh chưa?

Nhưng rốt cuộc cũng chỉ có thể giữ sâu trong tận đáy lòng.

Một Mạc Tu Nghiêu bá đạo, tung hoành khắp chốn thương trường khốc liệt, chốn hắc đạo đầy máu tanh lại sợ hãi một câu trả lời: "Chưa từng" từ cô gái anh yêu.

Cảm giác bị cô lừa dối, phản bội, lợi dụng tựa như mới hôm qua, trong chốc lát bóp nghẹt lấy trái tim anh.

Mạc Tu Nghiêu thả cô ra, mở cửa xe bước ra ngoài, trước khi đi lại không yên tâm điều gì đó cởi áo vest ngoài để lại cho cô.

Mãi đến khi tiếng động "Rầm" do cửa xe đóng lại vang lên Trầm Tích Dương mới hoàn hồn.

Dù bây giờ là mùa hè ẩm áp nhưng cô có cảm giác mình đang bị nhốt trong một tầng băng lạnh.

Cô rất muốn hét lên thật to: Mạc Tu Nghiêu, anh là đồ tồi, tại sao lại đối xử với tôi như vậy? Tại sao lại chiếm lấy trái tim tôi rồi dày vò nó không thương tiếc? Tại sao anh không ở lại thêm chút nữa?

Phải chăng vì em là con gái của kẻ thù.....?

Năm năm trước anh tiếp cận em chỉ vì trả thù thôi sao....?

Có những kí ức tưởng như đã phai mờ bỗng chốc sống lại trong kí ức cô, vẹn nguyên giống như ngày hôm qua vậy.

Bữa sáng anh ấy làm cho cô hương vị còn rất ngọt.

Cảnh hoàng hôn trên biển ngắm cùng anh còn rất đẹp.

Hương ngọc lan trồng trước căn nhà nhỏ của anh ấy còn rất thơm.

Rất lâu về trước là ai đã từng nói với cô,

"Một giấc mộng mãi không tỉnh,

một mối tình mãi không tan,

một chấp niệm mãi không tàn...."

Hoá ra thứ cô tưởng là kí ức lại rõ ràng đến thế....

Hoá ra thứ tình cảm mà cô từng cho rằng thanh xuân bỗng bật lại đậm sâu tới vậy....

Trầm Tích Dương miệng lẩm bẩm ngân nga giai điệu bài hát năm năm trước cô từng sáng tác trước khi rời đi:

"Rượu đầu còn vương trên bờ môi khô

Nỗi nhớ anh gom góp thành tháng năm sinh mệnh của em

Em đã từng nghĩ nếu nước mắt có thể chảy ngược lại khoé mi thì sao?

Chuyện cũ đã qua của chúng ta có thể tái hiện lại lần nữa?

Cần khôn xoay chuyển, vận mệnh liệu có thể đổi thay..."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Lão phu nhân Mạc gia

Hát tới đây, miệng lưỡi Trầm Tịch Dương đắng chát, Chất giọng thanh thúy như ngọc, trong veo như đá- lại tiếp tục vẽ lên một câu chuyện tình bi thảm

"Khung cảnh em mong nhớ từng giây từng chút tràn về,

Chân thực tới mức em rất sợ, sợ đây chỉ là ảo ảnh do em quá nhớ anh,

Nhìn vào mắt anh quá lâu, em đã bị quyến rũ

Đêm nay là một đêm không trăng không sao

Và không anh...

Con đường phía trước xa xôi quá,

Đề em nắm tay anh đi nốt được không?

Đêm nay là một đêm không trăng không sao,

Và không anh...

Em lại đem nỗi nhớ gửi vào bi thương đến anh...

Nếu có thể em nguyện dùng sinh mệnh mình họa lại những tháng ngày tươi đẹp ấy...

Em lại chợt nhận ra dù có họa đẹp đến đâu cũng không thể quay lại bên anh

Tại sao trời đất không hiểu chúng ta?

Hai đường thẳng giao nhau một lần rồi mãi xa

Biệt li dễ dàng mà sao tương ngộ khó khăn quá

Khó chờ được ngày tương phùng

Hay để em tiếp tục chìm vào mộng ảo cuồng si..."

Trầm Tịch Dương hát xong lại cố gượng cười, nhưng không che được vẻ bi thương đang ngập tràn đáy mắt.

Là bài hát năm đó giúp cô đoạt giải thưởng thi hậu.

Nhưng có lẽ anh không biết và chắc chắn cũng sẽ không bao giờ biết- bài hát này là viết vì anh....

Bằng tất cả tình cảm từ tận sâu linh hồn cô gửi đến anh...

Trầm Tịch Dương cứ ngồi đó đờ người, quên cả thời gian. Mãi đến khi nghe thấy tiếng "cốc, cốc" từ ngoài truyền đến, cô mới sực tỉnh, vội lấy chiếc áo vest của Mạc Tu Nghiêu mặc khoác tạm vào.

Người đàn ông bên ngoài tầm ba mươi tuổi, đeo kính trông rất tri thức, nhìn cô hỏi, "Xin chào, tôi là Hoa Triết, thư ký riêng của Mạc tổng, vị tiểu thư này, tôi theo lệnh của ngài ấy đến lấy văn kiện quan trọng trong xe, cô có thể...."

Trầm Tịch Dương lúc này đã khôi phục bộ dáng trầm tĩnh như thường, cô gật đầu sau đó hỏi lại, "Vậy anh có thể.... mua giúp tôi một bộ đồ nữ được không?"

Hoa Triết cũng gật đầu đáp, "Vậy cô chờ tôi một lát..."

Trước khi đi còn không quên nhìn Trầm Tịch Dương với ánh mắt kì quái. Đi được một quãng Hoa Triết mới lấy di động ra gọi vào một dãy số, gấp gấp nói,

"Lão phu nhân, Mạc tổng, ngài ấy cuối cùng cũng....chịu... phá giới rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Bị hiểu nhầm

Đầu dây bên kia nhanh chóng trả lời, "Vớ vẩn, ai nói thằng cháu tôi chưa phá giới? Con bé Tiểu Vân không phải là ví dụ đó sao?"

Vài giây bên kia kinh ngạc hét to, thậm chí còn quá khích hơn Hoa Triết vài phần, "Đội đã, cậu, cậu mới nói thằng bé Nghiêu nó phá.... giới, tức là gần nữ nhân?"

Hoa Triết khê ho khan, "Lão phu nhân, khụ khụ, ngài bình tĩnh, nghe tôi nói hết...."

Bên kia hoà hoãn, "Được, cậu nói đi."

"Mạc tổng..... mới quan hệ với con gái nhà người ta....."

"Cậu, cậu nói thật?"

"Sao tôi dám dối gạt lão phu nhân chứ? Mạc tổng còn gọi điện cho tôi, bảo tôi mang quần áo đến cho cô gái ấy, nhưng phải giấu không cho cô ấy biết....."

"Gi cơ? Thằng bé này thật không hiểu phong tình! Mà chờ đã, cậu nói phải mua quần áo mới cho cô gái ấy á? Tức là hai đứa làm mới mới làm một trận rất ác liệt?"

Hoa Triết mặt đỏ như gấc, lão phu nhân ơi, ngài có thể đừng nói thẳng ra như vậy có được không.....

Hoa Triết lại nhớ ra gì đó, bổ sung một câu, "Hơn nữa... còn ở trên xe...."

Lão phu nhân bên cười ôm đùi cười phấn khích, "Ồi, được được, thằng bé này không hổ là cháu trai của ta haha, chẳng mấy chốc mình lại có cháu bé nữa rồi!!!"

Hoa Triết lại lên tiếng nhắc nhở, "Nhưng mà theo tôi quan sát, cô gái ấy có vẻ không.... yêu thích Mạc tổng cho lắm, mặt cũng rất lạnh lùng...."

"Ngậm ngay cái miệng cầu nhà cậu lại! Cháu trai tôi muốn đẹp trai có đẹp trai, muốn quyền lực có quyền lực, muốn tiền có tiền, có cô gái nào không thích nó chứ?"

"....." Hoa Triết oan ức vô cùng, người già thật không có lý lẽ, khi này ai bảo anh ta nói đi a! Quan trọng những điều anh ta nói đều là sự thật.....

"Được rồi! Tôi phải đi kể cho ông già nghe đã, để xem lão có kinh ngạc há hốc mồm không!!!! Cậu mau mau đem quần áo cho con bé ấy đi! Tôi về báo cáo tình hình trực tiếp."

"Dạ, lão phu nhân...."

Hoa Triết cúp điện thoại, trên trán đã phủ một tầng mồ hôi. Mỗi lần nói chuyện với lão phu nhân đều hại não a....

Sau đó Hoa Triết cầm lấy túi đồ đã mua trước đó, đi về phía chiếc xe Mayback đang đậu đằng xa.

"Vị tiểu thư này, đồ của ngài...."

"Cảm ơn anh."

Trầm Tịch Dương mở cửa kính lấy đồ, sau đó đóng lại. Cũng may có vị thư ký này trùng hợp đến lấy đồ, nếu không cũng thật khó giải quyết.

Cô đương nhiên không thể đem bộ váy này về nhà, bảo bối nhìn thấy sẽ xù lông mất.

Chỉ vài phút sau Trầm Tịch Dương thay đồ xong rồi ra ngoài, cô vừa đi được vài bước thì Hoa Triết nói, "Vị tiểu thư này.... Cô cũng đừng trách Mạc tổng, ngài ấy đã lâu...."

Đã lâu không làm sao thì Trầm Tịch Dương tự hiểu....

Trên đầu Trầm Tịch Dương có vài con quạ đen bay qua....

Người này hình như hiểu nhầm to rồi!!!! Bảo sao anh ta nhìn cô với anh mắt kì quái như vậy!

Cô vội lên tiếng, "Chờ đã, tôi và Mạc tổng...."

"Vị tiểu thư này, cô không cần ngại, sau này tôi sẽ mua đồ cho cô dài dài..."

Trầm Tịch Dương, "....."

Quả là chủ nào tớ đấy!!!! Vị thư kí đức hạnh không khác gì Mạc Tu Nghiều.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại Wwv.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Chị dâu, em nhớ chị!

Trầm Tịch Dương về đến nhà thì phát hiện căn nhà cô lại thêm một đại nhân vật, nhị thiếu của Mạc gia, Mạc Tu Nhiên.

Miểu nhỏ nhà cô từ khi nào chứa nhiều đại thần thế a ~

Trầm Tịch Dương có chỉ số hồi phục cùng lạc quan rất cao, một giây trước cô có thể buồn tới thấu tim gan, một giây sau cô có thể cười rạn rờ trước mặt người khác.

Cô híp mắt nhìn Mạc Tu Nhiên hồ hững buông một câu, "Ah, thì ra là Nhiên thiếu.."

Mạc Tu Nhiên lập tức chạy đến, ôm lấy Trầm Tịch Dương, xúc động nói, "Chị dâu, năm năm không gặp, em nhớ chị lắm!"

Trầm Tịch Dương lần đầu tiên ý thức sâu sắc câu nói của người xưa: Giang sơn khó đổi, bản tính khó dời.

Con hàng này vẫn tung tung như năm năm trước a ~

"Nhiên thiếu, ngài có nhận nhầm người không?"

Mạc Tu Nhiên buông Trầm Tịch Dương ra, quan sát cô từ đầu tới chân, nghĩ ngợi một lúc rồi nói, "Sao em có thể nhầm chị dâu được chứ? So với năm năm trước chị dâu ngày càng xinh đẹp nha!!!"

Trầm Tịch Dương quắc mắt, "Một câu chị dâu, hai câu chị dâu, cậu còn mở miệng nữa tôi lập tức đá cậu ra khỏi nhà!"

Mạc Tu Nhiên vò đầu bứt tai khó xử nói, "Nhưng mà chị dâu, chị là chị dâu em, em không gọi chị là chị dâu, thì gọi là gì đây??"

Quan trọng là anh trai sẽ không tha cho anh a!!!!

"Vớ vẩn, bà đây còn chưa gả chồng, trẻ trung, xinh đẹp, một tiếng chị dâu của chị có phải làm tôi mất giá quá không?"

Mạc Tu Nhiên, "....."

Vâng, mất giá, con gái cả nước X này muốn mất giá như chị cũng không được đâu!

Mạc Tu Nhiên tự nhiên như nhà mình, rót cốc nước lọc cho Trầm Tịch Dương hạ hỏa rồi nói, "Chị dâu bình tĩnh nghe em trình bày đã. Anh trai em dù mặt có chút lạnh lùng nhưng nội tâm ấm áp, lên được phòng bếp, xuống được phòng khách, lăn...được giường, nấu ăn ngon, rất sùng ái vợ lại chung tình, quả là người đàn ông "perfect"!"

Anh còn không quên kí hiệu "like" để diễn tả sự hoàn hảo của anh trai.

Trầm Tịch Dương tỉnh bơ đáp, "Cậu đang chào hàng đấy à?"

Mạc Tu Nhiên, "....."

Anh trai à, em đã cố gắng hết sức, lỗi là ở anh không đủ sức hút!

Lại thấy cách kia không lôi kéo quan hệ được với Trầm Tịch Dương, Mạc Tu Nhiên giả bộ đáng thương nói, "Em mà biết chị về nước từ mấy hôm trước thì đã tìm chị lâu rồi!!! Anh trai em một câu cũng không hé nửa lời, cũng may nhờ tiểu gia hay hỏi han Hoa Triết chuyện của anh trai. Vừa mới nghe tin em tức tối đặt vé máy bay từ nước Hoa về đây đó! Chị dâu đừng đuổi em mà....."

Thư ký Hoa Triết chuyên lo chuyện bát quái khê hất xì, hình như có người nói xấu mình....

Trầm Tịch Dương trông thấy vẻ mặt tủi thân của Mạc Tu Nhiên thì thấy chạnh lòng, cô cũng không thể quá lạnh lùng a! Dù sao năm năm trước Mạc Tu Nhiên đối xử với cô rất tốt, như người thân trong nhà.....

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Bảo bối tức giận

Mạc Tu Nhiên thấy Trầm Tịch Dương đã siêu siêu lòng, đang định đệm thêm vài câu thì Trầm Huân Khanh từ trong nhà đi ra, ủy khuất nói, "Mami, chú già này mang theo một con chó đến, phòng bếp đã bị nó đảo lộn. Hơn nữa còn đập đồ đồ ăn bảo bối nấu..."

Hào cảm của Trầm Tịch Dương biến mất triệt để, bắn cho Mạc Tu Nhiên một đạo ánh mắt sắc bén!

Mỹ thực của cô a! Điều tại con hàng này mà đêm nay cô có nguy cơ phải nhịn đói!

Mạc Tu Nhiên, "....."

== Cái thằng nhóc này! Sao lại đáng ghét y hệt như anh trai vậy chứ!

"Cậu lập tức rút xéo cho tôi!!"

Chị dâu a! Trở mặt cũng thật nhanh. Mạc Tu Nhiên cúi đầu, vẻ mặt áy náy nói, "Haha, em thay mặt Chân Ngán xin lỗi chị. Em cũng đã gọi điện cho nhà hàng gần đây đặt đồ ăn rồi! Rất nhanh họ sẽ mang đến. Nể tình Tiểu Vân, chị...."

"Chú già à, cái tên Chân Ngán kém sang hệt như chú!"

Mạc Tu Nhiên nghiêng răng nghiêng lợi ken két, thằng nhỏ này chính là khắc tinh của anh!

Cùng lúc đó một chú chó nhảy ra, chồm vào lòng bảo bối.

So với năm năm trước thì Chân Ngán cao hơn không ít, cũng khôn hơn thì phải.

Nó hếch mũi nhìn Trầm Tịch Dương, với ánh mắt vô cùng vô cùng ngạo nghễ, vô cùng khinh thường, haha quả nhiên vật vẫn như cũ!

Con Chân Ngán này vẫn ghim thù cô trước đây được Mạc Tu Nghiêu sủng ái hơn a ~

"Nhiên thiếu này, Chân Ngán vẫn chưa toại cơ à?"

Mạc Tu Nhiên, "....."

Khanh bảo bối, "....."

Chân Ngán sủa vài tiếng ăng ăng, nó mới chưa chết a! Nữ nhân này thật đáng ghét!

Trầm Tịch Dương vẫy tay khiêu khích, vừa đi lên lầu vừa nói, "Mami đi tắm trước nha, có gì Nhiên thiếu với mọi người cứ ăn tối trước đi."

Bảo bối gạt đầu, đôi mắt hoa đào ý tứ nhìn Trầm Tịch Dương khiến cô chột dạ, không lẽ thằng bé phát hiện ra gì rồi.....

Haizz, cũng không có thời gian nghĩ nhiều. Đeo lớp mặt nạ vui vẻ trên mặt thật mệt, cô cần tắm rửa lấy lại tinh thần!!!

Làn nước lạnh thấm vào da thịt khiến Trầm Tịch Dương cảm thấy khoan khoái, có cảm giác có thể như được tái sinh.

Cô năm nay cũng hai mươi sáu tuổi rồi, bị lụy vì tình cái cóc khô gì chứ!!!!

Mạnh mẽ lên nào Trầm Tịch Dương. Mày còn có Khanh bảo bối ở bên cạnh cơ mà.

Đến khi Trầm Tịch Dương tắm rửa, mặc đồ xong xuôi đã là mười năm phút sau.

Cô vừa bước ra khỏi cửa phòng tắm thì thấy bảo bối đứng đó đợi từ lúc nào.

Đôi mắt bảo bối híp chặt lại, hàng lông mày cau lại.....

Trầm Tịch Dương biết mỗi lần thế này là bảo bối đang rất rất tức giận. Cô vội đánh trống lảng, "Bảo bối, con chưa đi ăn cơm sao?"

Thanh âm bảo bối non nớt của bảo bối mang theo tia lạnh lùng không hợp với tuổi của bé, "Trầm Tịch Dương, cha rốt cuộc đã làm gì mẹ?!"

Thôi xong rồi!!!! Bảo bối gọi cả họ lẫn tên của cô, còn xưng "mẹ" là biết bé nổi giận chừng nào.....

Những lúc bảo bối tức giận thế này, hậu quả rất đáng sợ.....

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Bảo bối luôn ở bên mẹ

Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân đã trở về!

Chương 46: Bảo bối luôn ở bên mẹ.

Trầm Tịch Dương hừ mũi khinh bỉ nói, "Bảo bối, sao lão cha của con có thể làm gì được ta chứ?"

Bảo bối không lưu tình đáp, "Mẹ đừng tự và nữa!"

Trầm Tịch Dương đen mặt, bảo bối lại được di truyền cái tính xấu của ai kia, miệng thực độc a!!!

"Áy da, đói quá, chúng ta đi ăn đi! Có thể nói sau a!"

Khanh bảo bối mặc áo phông trắng bé cổ kết hợp với một chiếc quần đùi bò xanh, trắng nõn lại phần nộm ưu nhã, hai tay xò túi quần, khuôn mặt lãnh tuyệt với ngụ ý: mẹ muốn ra ngoài thì hãy bước qua xác bảo bối!

Trầm Tịch Dương cuối cùng cũng giơ cờ trắng đầu hàng. Thằng bé này rất cứng đầu a, nếu cô không cho bé đáp án mong muốn, hai người chắc đôi co tới sáng quá!!!

"Được rồi, bảo bối, con muốn hỏi gì?"

Bảo bối, "Tất cả."

Trầm Tịch Dương nghĩ ngợi, bảo bối còn nhỏ a, cô cũng không thể nói với bé mấy chuyện kia được, phải tìm ra một lý do gì đó thật hợp lý mà bảo bối không nghi ngờ mới được.

Đôi mắt đen linh hoạt loé sáng, Trầm Tịch Dương háng giọng nói, "Chuyện là thế này, hôm nay mẹ tan ca, cha con đi sau, ép ta lên xe a! Ta lại không chịu, hai người chúng ta giằng co hồi lâu, chẳng may vạt váy bị rách. Vì thế bắt buộc đi ta phải cùng cha con đi mua đồ, hihi ta sợ con lo lắng ấy mà. Thế nên bây giờ mới về tới nơi nè...."

"Mẹ nói dối, mỗi lần mẹ có chuyện buồn là mí mắt lại rủ xuống, dù có cười cũng không che giấu được."

Trầm Tịch Dương lúng túng, "Ta.... không có...."

Trầm Huân Khanh chạy đến ôm lấy Trầm Tịch Dương. Do chiều cao của bé có hạn nên chỉ ôm tới đùi cô, bé khề thì thầm, "Mami chuyện gì cũng đừng chịu đựng một mình, có bảo bối ở đây, bảo bối luôn ủng hộ, ở bên và bảo vệ người...."

Một giọt nước mắt trong suốt bỗng từ mí mắt của Trầm Tịch Dương rơi xuống, thanh âm trong trẻo mang theo tia run rẩy, "Bảo bối của mẹ.... thực sự đã trưởng thành rồi...."

Chỉ bởi một câu quan tâm của bảo bối, mọi u uất trong lòng cô cứ vậy mà tuôn ra.

Bảo bối ôm mẹ mình thật chặt, chỉ hận mình không lớn thêm chút nữa, càng có nhiều khả năng bảo vệ mẹ.

Bé đã phần nào đoán được chuyện gì đã xảy ra nhưng bé không tiếp tục hỏi nữa, bé sợ sẽ khiến mẹ càng thêm buồn.

Trừ khi nào mẹ chủ động nói cho bé biết.

Chuyện cũ của hai người họ nhất định là rất thương tâm đi, vì mẹ bé vốn dĩ quật cường vậy cơ mà.

Hồi trước ở bên nước ngoài, rất nhiều đứa trẻ cùng tuổi mắng chửi bé là đồ con hoang, bảo bố không thèm liếc mắt lấy một cái.

Con hoang thì sao chứ?

Bé có mẹ cơ mà!

Mẹ thương bé như thế, coi bé là trân bảo....

Vì vậy bé càng trân trọng yêu thương mẹ mình, bé muốn đem những thứ tốt lành nhất cho mẹ...

Những ai làm tổn thương mẹ, đều phải trả giá!

Trầm Huân Khanh đôi mắt đen kịt nheo lại đầy nguy hiểm, chuyện hôm nay mẹ bị mấy người bày trò ở cửa hàng nào đó, bé tất nhiên biết....

#UyenToTo

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Hot drama: Mạc tổng bị cấm sùng

Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân đã trở về!

Chương 47: Hot drama: Mạc tổng bị cấm sùng.

Sau khi dùng xong bữa tối Mạc Tu Nhiên thức thối, chào Trầm Tịch Dương ra về. Tiểu Vân dù không nỡ xa cô xinh đẹp nhưng cũng phải theo chú hai nhà mình về.

Trầm Tịch Dương tiễn hai người ra cửa, nói, "Nhiên thiếu trời tối đi đường cẩn thận.... Còn có Tiểu Vân, chăm sóc con bé cho tốt."

Tiểu Vân sụt sịt day day mũi, có chút mếu máo nói, "Tạm biệt cô xinh đẹp, Tiểu Vân sẽ rất nhớ người."

Trầm Tịch Dương quả thực cũng rất lưu luyến Tiểu Vân, công chúa nhỏ đáng yêu như vậy ai lại không quý cho được. Lại nhìn sang ngôi nhà bên cạnh tối om, đèn điện không bật, như vậy Mạc Tu Nghiêu không còn ở đây nữa....

Cũng đúng a, anh ta chỉ là nhất thời hứng thú trêu chọc cô nên mua một căn hộ gần nhà, khi nãy lại phát sinh việc như thế....

Trầm Tịch Dương à, mày bớt ảo tưởng, tự mình đa tình đi được không?

Mạc Tu Nhiên gãi đầu nói, "Cảm ơn chị dâu quan tâm. Giờ em cùng Tiểu Vân lên để đô, mấy hôm nữa cũng diễn ra đại hội gia tộc của Mạc gia, chị dâu...."

Năm chữ "Có muốn đi cùng không?" rót cuộc Mạc Tu Nhiên cũng không nói thành lời, chỉ thấy Trầm Tịch Dương phất tay, ngụ ý tiễn khách.

Mạc Tu Nhiên thở dài, trước khi đi không quên để lại một câu, "Chị dâu mới về nước, có gặp gì khó khăn cứ alo cho em một câu. Nhiên thiếu này dù nước sôi lửa bỏng cũng nhảy vào.... Việc chị là chị dâu của em hay không cũng không quan trọng nữa...."

Trầm Tịch Dương thấy Mạc Tu Nhiên trọng nghĩa như vậy cũng không tiện từ chối tấm lòng của người ta, "Ừm" một tiếng.

Tiếng động cơ ô tô vang lên, đến tận khi chiếc Lamborghini biến mất sau ngã tư Trầm Tịch Dương mới thu hồi tầm mắt vào nhà.

"Mami không nữa?"

Trầm Tịch Dương không phủ nhận, "Quả thực có chút không nỡ nha!"

Nói rồi cô véo véo bầu má phẩn nộ của bảo bối, buông một câu trêu ghẹo, "Chẳng phải lúc đầu con cũng không thích con bé Tiểu Vân hay sao? Bây

giờ chẳng phải lưu luyến con gái nhà người ta còn gì!"

Bảo bối nhún mạnh, "Đó là em gái con!"

"Ah, chẳng phải tiểu tử nhà mi hồi trước rất ghét đám con gái những nhẽo phiền hà hay sao?"

"Em ấy không phiền!"

Trầm Tịch Dương chợt nhớ ra mình quên làm gì đó.... Ngày hôm nay cũng thật lắm việc xảy ra, nhất thời não bộ cô bị tắc nghẽn.

Ah, đúng rồi! Cô còn chưa xử lý con hàng Kính Thiên Dương đâu a ~ Để cô ta nhón nơ gần 12 giờ đồng hồ rồi, tạo phúc vậy là đủ!

"Bảo bối, mami còn có thiết kế chưa hoàn thành, con ngủ sớm đi a! Không được nghịch trộm máy tính biết chưa? Trẻ con dùng nhiều đồ điện tử không tốt đâu, còn hại mắt...."

Trầm Huân Khanh thấy mami nhà mình còn có xu hướng ca cẩm, tốt bụng nhắc nhở, "Mami không phải có việc cần giải quyết sao?"

"Ừ, đúng rồi, bảo bối ngủ ngon ~"

Cô đặt một nụ hôn nhẹ lên vàng trán cao của bảo bối rồi đi lên lầu. Từ khi bảo bối bốn tuổi, bé đã đòi tách ra phòng riêng, Trầm Tịch Dương cũng không từ chối, có đôi khi cô làm việc rất khuya, sợ ảnh hưởng tới giấc ngủ của bé.

Vừa khởi động laptop, lên mạng xã hội thì đập ngay vào mắt Trầm Tịch Dương chính là topic với tiêu đề "Hot drama: Mạc tổng bị cầm súng, thực hư việc thiên kim Kính thị ăn chơi sa đoạ?"

== Trầm Tịch Dương hùng hổ xắn tay áo, là ai!!!! Là ai ra tay trước cô!!!! Cô còn chưa kịp báo thù rửa hận a!!!!

#UyenToTo

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Mạc tổng quả thực không lên được

Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân đã trở về!

Chương 48: Mạc tổng quả thực không lên được.

Trầm Tịch Dương ấn vào để xem thì hiện ra một đoạn clip ngắn chừng vài phút.

Vừa mới bắt đầu đã phát ra thanh âm của nữ nhân rên rỉ.....

Mẹ nó!!!!!!!

Trầm Tịch Dương luống cuống dừng video lại. Bảo bối ở dưới lầu a!!!!

Kính Thiên Dương khốn kiếp, cô không biết kiềm chế, không biết xấu hổ!!! Nếu làm đen tâm hồn trong sáng của bảo bối nhà tôi, tôi lột xác cô!

Sau đó Trầm Tịch Dương nhanh chóng chạy ra hành lang ngõ xuống căn phòng dưới tầng, thật may bảo bối đã đi ngủ, cô thở phào một hơi.

Lần này Trầm Tịch Dương đã đeo tai nghe kĩ càng, kịch hay này cô phải xem trọn a! Trong video một nam một nữ dây dưa thật mãnh liệt.

Dù ánh sáng có chút mờ nhưng vẫn có thể thấy rõ khuôn mặt xinh đẹp dịu dàng của cô gái trong video, hơn nữa trông có vẻ rất hương thụ.

Trầm Tịch Dương xem mà máu huyết sôi trào, mẹ nữa, nửa đêm được xem video 18+ miễn phí... Hơn nữa diễn viên giá trị nhan sắc rất cao, thực đã mắt!

Lại nhìn topic dù mới đăng một giờ trước nhưng đã nhận về hàng trăm nghìn lượt thích, lượt chia sẻ, hàng nghìn lượt bình luận. Thậm chí con số này còn có xu hướng tăng lên với tốc độ chóng mặt.

Giống như quả cầu tuyết lăn từ trên đỉnh núi, càng xuống dưới càng to a!

Trầm Tịch Dương vừa bật một lon Côca vừa hóng chuyện, mẹ, cái topic này đã lên top1 tìm kiếm rồi.

Cũng phải thôi!

Mạc Tu Nghiêu là kim cương lão ngừ của nước X này mà. Còn Kính Thiên Dương là con gái cưng duy nhất của Kính gia nha! Cả hai đều là tập đoàn kinh tế hàng đầu.

Nhà trai nhà gái đình đám như thế, không hot mới lạ.

Trầm Tịch Dương click chuột vào phần bình luận.

[Lão thiên a!!! Khuya rồi, chộc mù mắt ta đi!]

Trầm Tịch Dương thấy bình luận khá thú vị liền ấn nút like, dù sao tài khoản này của cô cũng không kết bạn với người quen.

[Từ đầu ta đã thấy Kính kĩ nữ không xứng với Nghiêu ca nhà ta rồi, haha *biểu cảm khinh bỉ* các người xem, cuối cùng cũng bị vạch mặt]

[Aaaaaa chủ thớt rất là trâu bò nha! Có được những bức ảnh thế này chắc chắn không dễ dàng chút nào]

[Ta đoán chủ thớt là một vị đại hiệp soái ca giữa đường thấy việc ác nên vạch trần]

[Hóng Mạc gia từ hôn]

[@chồng_yêu Lão công, hào môn phú quý thật phúc tạp a! Cứ như phu thê chúng ta cuộc sống bình bị]

[*nhếch mép* Kính kĩ nữ mau tha cho chồng ta aaaaa]

[Bỏn cung có một thắc mắc nho nhỏ, phải chăng Mạc tổng không lên được nên Kính tiểu thư mới phải đi tìm thú vui mới chăng?]

Trầm Tịch Dương vừa uống thêm một ngụm Côca, đọc tới đây thì suýt nữa chết sặc....

Haha, cười chết cô rồi! Oán hận buổi chiều Mạc Tu Nghiêu đem đến tích tụ lại, Trầm Tịch Dương vội bình luận góp thêm chút lửa.

[Tất nhiên a! Mạc tổng quả thực không lên được!]

Dương tỷ à, tỷ cứ cmt bậy đi *cười bí hiểm*

#UyenToTo

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Sự phụ hồ của bảo bối

Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân đã trở về!

Chương 49: Sự phụ hồ của bảo bối.

Trầm Tịch Dương lướt một hồi, cô càng thêm thắc mắc, cũng đã gần hai giờ đăng bài viết rồi, Mạc gia, Kính gia tại sao vẫn chưa có động thái gì?

Chỉ có duy nhất một khả năng xảy ra, đó là hai gia tộc kia không làm gì được! Người đứng sau topic này có hậu trường rất khủng bố.

Trầm Tịch Dương suy nghĩ, có thể là gia tộc nào đó cạnh tranh với Mạc gia hoặc Kính gia chăng?

Buổi trưa khi cô hack hệ thống bên phía Kính Thiên Dương cũng chỉ có vài tấm ảnh nóng, mà người này còn chơi trội hơn- tìm được cả video....

Hay là cái tên hacker biến thái kêu cô là tiểu mỹ nhân kia?

Trầm Tịch Dương quyết định truy tìm địa chỉ ip của người đăng bài này.

Cùng lúc đó ở dưới nhà.

Bảo bối nhìn màn hình máy tính không chớp mắt, bàn tay nhỏ nhắn lướt nhanh trên bàn phím tạo ra những âm thanh lách cách vui tai.

[Nhị thúc, mami đang truy tìm địa chỉ ip của thúc đó, bảo bối ở bên này sẽ làm nội gián cho người a ~]

Đường Bắc Diệp bên kia mau chóng trả lời.

[Phần mềm nhí thúc gửi cháu đã cài vào máy tiểu sư muội rồi?]

Bảo bối ấn kí hiệu like.

[Cẩn thận, mami nhà cháu xảo quyết lắm đó]

[Có xảo quyết bằng nhí thúc không?]

[Hừm? Thằng nhóc này mi nói sư phụ mình thế à? Có biết tôn sư trọng đạo là gì không?]

Bảo bối chẹp miệng, quyết định không đôi co với vị sư phụ hờ này nữa. Dù sao hai năm nay một thân bản lĩnh của bảo bối cũng là do một tay Đường Bắc Diệp dạy dỗ.

Trầm Tích Dương không muốn bảo bối nhà mình quá vất vả khi còn quá nhỏ, ngược lại Trầm Huân Khanh lại muốn trưởng thành càng nhanh càng tốt của bảo vệ mẹ mình nên đã tìm thấy lén lút học nghề sau lưng cô.

Sáng nay bảo bối vô tình nhìn thấy livestream phát trực tiếp "Hồ ly tinh bị đánh ghen" kia, nhận ngay ra mami nhà mình, bé đã rất tức giận, lập tức tìm Đường Bắc Diệp, một lớn một nhỏ bàn kế hoạch đánh trả.

Hai người hack hệ thống bên phía Kính Thiên Dương, giữa đường gặp một cao thủ khác. Bảo bối có nhiệm vụ đánh lạc hướng đối phương còn Đường Bắc Diệp tiếp tục xâm nhập lấy dữ liệu mật.

Mà người bên kia hình như còn đang phân tâm làm việc gì đó, bảo bối và Đường Bắc Diệp nhân cơ hội thừa nước đục thả câu, ngay tại giây phút cuối cùng chiến thắng.

Còn mami đến sau, đương nhiên sẽ không lấy được đoạn clip hấp dẫn kia rồi!

Lúc Trầm Tích Dương về nhà bảo bối đã thấy không ổn, bé suy đi tính lại mami nhà mình cường đại như thế, ai có khả năng khiến mẹ bé tổn thương chứ?

Trừ phi chính là người cha của bé! Thế nên bảo bối tiện công đôi việc, làm luôn cái tiêu đề bôi đen danh tiếng của lão cha.

Cha thân yêu, không biết ngài có thích món quà của bảo bối tặng không?

#UyenToTo

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Người anh yêu là Kính Thiên Dương

Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân đã trở về!

Chương 50: Người anh yêu là Kính Thiên Dương.

Đường Bắc Diệp hồi lâu không thấy bảo bối trả lời, lập tức hỏi:

[Trầm Huân Khanh, cháu lại đang làm chuyện xấu gì rồi?]

Bảo bối gửi một cái icon mắt chớp long lanh đáng thương:

[Nhị thúc, ngài sao có thể nghĩ xấu về bảo bối thế TT bảo bối đáng yêu, ngoan hiền thế này a ~]

[Tốt nhất cháu đừng có ngứa tay đi khiêu chiến tường lửa của Cục bảo an quốc gia, làm ông đây nửa đêm mất ngủ giải quyết hậu hoạ cho cháu]

Bảo bối chắc như đinh đóng cột trả lời:

[Nhị thúc yên tâm, cháu mới không thèm thử lại cái hệ thống nát ý, quá không có tính khiêu chiến....]

Đường Bắc Diệp: [.....]

Đã bao lần anh tự hỏi tam sư muội nhà mình rốt cuộc đã từng quan hệ với tên yêu nghiệt nào mới sinh ra được bảo bối nghịch thiên như vậy...

Bất quá nhận được một đồ đệ có thiên phú như vậy, sau này đứng trước mặt đại sư huynh có thể ngẩng cao đầu vênh mặt mà đi a!

Thời gian một tuần sau đó Trầm Tịch Dương đi làm thật thoải mái, không có người đến tìm cô gây phiền toái thật tốt!

Kính Thiên Dương sau vụ kia danh tiếng thiệt hại không nhỏ, đã quay về trụ sở chính của Kính thị tại nước Hoa.

Kính Thiên Minh chắc cũng chi một số tiền không nhỏ để dẹp yên vụ này, báo chí truyền thông không một ai dám đưa tin.

Trầm Tịch Dương vừa vào cửa WC thì nghe thấy tiếng hai nữ đồng nghiệp phòng bên bàn tán.

"Sau vụ của Kính Phó tổng cổ phiếu của công ty chúng ta giảm mạnh a!"

"Xi, cô lại lo con bò trắng răng. Bên trên còn có tập đoàn mẹ, còn có Kính tổng Kính Thiên Minh, không phá sản được đâu mà sợ....."

"Nhưng mà trong thời gian ngắn công ty khó mà phục hồi uy tín được, đều tại Kính Thiên Dương, tưởng mình có thân phận cao quý thì hay chắc, nhân cách thì thối nát...."

Người kia lập tức che miệng người nói lại, "Bà cô của tôi ơi, cô còn đang làm việc ở Kính thị đấy, nhỏ nhỏ cái miệng thôi!"

"Hừ, trên mạng không phải vẫn đang ầm ĩ đó sao?"

"Được rồi, chúng ta vào làm việc thôi!"

Người còn lại không cam tâm nói, "Tại sao Mạc gia còn không giải trừ hôn ước giữa hai người họ a!!! Mạc tổng không thể lấy một đôi giày nát như thế được!!!"

"Cô nghĩ cũng thật ngây thơ, liên hôn kéo theo lợi ích của hai tập đoàn, đâu phải muốn phá bỏ là phá bỏ đâu? Thôi, cô thu ngay bản mặt thiếu nữ cuồng si đi đi! Mạc tổng là áng mây trên cao, chúng ta với không được...."

Nghe đến đây, Trầm Tịch Dương cũng không còn tâm trạng đi vào. Cô quay lưng rời đi.

Một tuần nay cô đã cố gắng phong ấn hình bóng người đàn ông có tên Mạc Tu Nghiêu lại. Giờ lại vô tình nghe người ta nhắc đến anh, cảm xúc lạ lại trào dâng mãnh liệt.

Mạc Tu Nghiêu mà cô biết không chịu sự uy hiếp của bất kì ai.

Thì ra người con gái anh yêu là Kính Thiên Dương, vậy nên khi cô rời đi chưa đầy một tháng đã quan hệ với cô ta và sinh ra Tiểu Vân....

Còn Khanh bảo bối của cô là ngoài ý muốn....

Chúc mọi người cuối tuần vui vẻ bên gia đình nha ^__^

#UyenToTo

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Mỗi tình đầu của Mạc Tu Nghiêu

Trầm Tịch Dương trầm tư chìm vào hồi ức lúc nào không hay.

Trước đây Mạc Tu Nghiêu từng dẫn Trầm Tịch Dương đến căn biệt thự của anh trên núi.

Cô đứng trên đỉnh núi cao nhìn ra biển, cảm nhận từng cơn gió mát lạnh thổi qua.

"Aaaaaaa..."

Trầm Tịch Dương hướng ra phía biển hét thật to, đứng từ trên cao ngắm nhìn mọi cảnh như thế này, vạn vật thật nhỏ bé.

Cô đã từng nhìn trời tự hỏi: đôi cánh của tôi bao giờ mới có thể thực sự bay trên bầu trời rộng lớn?

Sau đó anh đứng dựa người vào gốc cây ngọc lan, kể cho cô nghe chuyện xưa của mình, kể về mối tình đầu của anh.

Thanh âm khàn khàn run rẩy của anh khi kể lại đến tận bây giờ cô vẫn còn nhớ.

"Có một thời gian tôi sống ở đây. Nói chính xác không phải sống mà là giam cầm. Có một cô gái nhỏ xuất hiện vào một ngày đẹp trời. Cô ấy bám theo tôi khắp nơi, kể cho tôi rất nhiều chuyện kì quái. Cây ngọc lan kia là tự tay cô ấy trồng."

Sau đó cô thất mắc, "Nhưng đây là vùng biển, còn nằm sát biển luôn, ngọc lan là giống cây nước ngọt sao có thể sống được?"

Anh ôn tồn giải đáp, "Khi đó tôi cũng nghĩ như thế, còn cho là cô ấy bị khủng..."

Anh lại kể tiếp về cô gái nhỏ kiên cường ấy, "Một lần bão biển đã cướp đi sinh mệnh người con gái anh yêu. Vì đây là vùng núi cao sát biển, có nguy cơ sạt lở rất cao. Cô ấy đã bất chấp tất cả chỉ để đi chuyển cây ngọc lan nhỏ vào chậu... Đến khi bão tan trước cửa biệt thự nhà tôi xuất hiện một chậu ngọc lan nhỏ... Còn cô bé đó không bao giờ xuất hiện nữa...."

Trầm Tịch Dương bùng tình ngộ, tại sao cô lại không sớm nghĩ ra chứ!

Phải rồi, Kính Thiên Dương đã thất lạc từ nhỏ, trùng khớp với mối tình đầu của Mạc Tu Nghiêu, chỉ là cô không ngờ hồi nhỏ cô ta lại có một mặt đáng yêu như thế!

Có lẽ con người ta trưởng thành cũng đều sẽ thay đổi đi.

Trầm Tịch Dương hít một hơi thật sâu, xem ra lần này cô có thể thực sự buông tay rồi....

Có thể âm thầm ở phía sau chúc cho cho anh một đời hạnh phúc bên người con gái anh yêu.

Từ giờ cô chỉ có một mục tiêu duy nhất, hoàn thành kế hoạch hợp tác cùng... người kia, sau đó cô và bảo bối sẽ lại ra nước ngoài, du lịch khắp năm châu bốn bể, sống một cuộc đời tiêu dao tự tại.

"Dương tử, Dương tử....." Hà Dĩnh Nhi thấy Trầm Tịch Dương thất thần hồi lâu, khẽ lay người cô gọi.

"Ah, Dĩnh Nhi, có chuyện gì sao?"

Hà Dĩnh Nhi lo lắng đáp, "Dạ, hiện tại bên phía người mẫu không có người chịu kí hợp đồng với chúng ta....."

"Em đã liên hệ với rất nhiều bên, còn gửi bản thảo mẫu thiết kế của chị nhưng họ đều từ chối..... Hình như.... có người phía trên phong sát chị...."

Trầm Tịch Dương cười cười, người phía trên kia cô đương nhiên biết là ai! Chỉ là cô không hiểu tính ra cô cũng chỉ là một nhân viên có chút ưu tú, tại sao Kính Thiên Dương có nhất thiết phải nhắm vào cô?

"Sắp tới cũng là tuần lễ thời trang, Dương tử, nếu cứ tiếp tục thế này, chúng ta...."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52: Tranh chấp

Trầm Tịch Dương cau mày phân tích, "Chị mới về nước nên chưa được giới thời trang trong nước đón nhận. Bây giờ muốn thoát ra khỏi gọng kìm của người kia, cần phải tạo điểm nhấn đột phá, thiết kế thì không lo, về vấn đề người mẫu để chị tìm cách...."

Hà Dĩnh Nhi đôi mắt bỗng chốc sáng ngời, nhìn Trầm Tịch Dương từ trên xuống dưới khiến cô cảm giác một lớp da của mình sắp bị lột tới nơi.

"Đáng người chị đẹp như thế tại sao không vào giới showbiz chứ? Lần này chị có thể tự làm người mẫu cho thiết kế của mình nha!!! Nhất định không có ai khi chất bằng Dương tỷ của em đâu ~"

Trầm Tịch Dương bật cười, "Em cũng quá coi trọng chị rồi đó!"

Hà Đình Nhi trợn mắt không phục, "Sao lại quá coi trọng chứ? Chị nhìn chị xem siêu cấp đại mỹ nhân người gặp người mê, hoa gặp hoa nở....."

"Được rồi Đình Nhi cô nương của tôi ơi, em đi lên danh sách những người thích hợp với thiết kế lần này của chị đi."

"Quá đáng, sao lại không tin em chứ!"

Hà Đình Nhi đi được một quãng chợt hết toáng lên rồi quay lại nhìn Trầm Tịch Dương nói, "Đúng rồi, chẳng phải chị với Đường tổng quan hệ không tệ hay sao? Công ty anh ấy nhất định không thiếu tài nguyên, như JA ở đó không phải hô mưa gọi gió sao?"

Trầm Tịch Dương nghe thấy tên JA thì đôi mắt lướt qua tia sáng nhẹ, sau đó cô lại lắc đầu, "Chị muốn tự đi lên bằng sức mình a! Mới có như này chúng ta đã không vượt qua sau này sao có thể trụ vững trong ngành thời trang?"

Như được tiếp thêm động lực, Hà Đình Nhi phần chần nói, "Đúng ạ! Em tin chị!"

Cuối ngày Hà Đình Nhi đem một tờ danh sách những người phù hợp cho Trầm Tịch Dương, cô nhìn lướt qua một lần, đến cái tên "Bạch Khánh Chi" thì dừng lại.

"Có gì không ổn sao ạ?"

"Không có gì, ngày mai chúng ta sắp xếp đến tìm Bạch Khánh Chi, em liên hệ với quản lý của cô ấy đi!"

Hà Đình Nhi đơ người hồi lâu, là truyền kì thi hậu bốn năm liên tiếp Bạch Khánh Chi đó nha! Mức độ nổi tiếng đương nhiên không cần nói.

Quả nhiên Dương tỷ trâu bò, ngay cả chọn người mẫu cũng trâu bò.

"Dương tỷ...."

"Đừng lo, em có thấy chị làm chuyện gì mà không chắc chắn bao giờ chưa?"

Hà Đình Nhi lắc đầu, xem ra Dương tỷ chắc hẳn có suy tính của mình, cô nàng không nói gì nữa mà về bàn làm việc liên hệ với người quản lý của Bạch Khánh Chi hẹn lịch.

Chỉ mười phút sau Hà Đình Nhi vui vẻ nói, "Dương tỷ, vận khí của chúng ta thật không tệ nha! Người quản lý của Bạch Khánh Chi nói vừa hay ngày mai cô ấy có lịch trống, chúng ta có thể đến luôn."

Trầm Tịch Dương nhâm nhi tách trà đã nguội, cười nhẹ, "Vậy sao? Thật tốt."

Ngày hôm sau tại đại sảnh công ty giải trí Đế Thần.

Hà Đình Nhi đứng trước bàn tiếp tân hỏi, "Xin lỗi, hôm nay tôi có đặt lịch trước với Bạch Khánh Chi. Tôi là Hà Đình Nhi."

Nhân viên tiếp tân xem sổ rồi trả lời, "Cô Bạch ở phòng C tầng 12."

Hà Đình Nhi cảm ơn một tiếng rồi đi về phía Trầm Tịch Dương.

"Ôi ai đây, nhà thiết kế "hỏi tiếng" của chúng ta cũng đến đây ư?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53: Bạch Khánh Chi

Người đứng phía đối diện là Ý Hoan và người quản lý Nghiên Kỳ của cô ta.

Hiện nay Trầm Tịch Dương bị cao tầng phong sát không ai không ai biết, tất nhiên sẽ có nhiều người nhân cơ hội bỏ đá xuống giếng.

Đối với loại người thiếu năng này, Trầm Tích Dương lười dây dưa, kéo tay Hà Đình Nhi đi thẳng.

Nghiên Kỳ tức giận nói, "Cô....."

"Thôi kệ cô ta đi, chỉ là con cá giấy chết."

"Nhưng mà Ý Hoan chị xem thái độ khinh người của cô ta kia...."

Trầm Tích Dương và Hà Đình Nhi bước vào thang máy, cô quay sang hỏi, "Tài liệu em đã chuẩn bị tốt rồi chứ?"

"Vâng ạ."

Hai người bước vào căn phòng đã hẹn trước. Ngoài Trầm Tích Dương ra còn có khoảng hơn mười nhà thiết kế khác.

Cũng đúng a! Bạch Khánh Chi nổi danh đình đám cả mảng âm nhạc, mảng phim ảnh lẫn mảng model. Nhà thiết kế nào lại không muốn tìm cho mình người mẫu tốt nhất chứ?

Đám người thấy hai người họ đến cũng không ai nói gì, bầu không khí nhất thời có chút đóng băng.

Người quản lý của Bạch Khánh Chi là một phụ nữ trung tuổi, nhìn qua rất thành thực, nhìn về phía mọi người chào hỏi, "Xin chào, tôi là Vu Từ, quản lý của Bạch Khánh Chi, hoan nghênh các vị đã tới đây. Khánh Chi hiện tại đang kẹt xe nên tới hơi muộn, chúng ta thương thảo trước nha!"

Tất nhiên không ai dám ý kiến.

Vu Từ nói tiếp, "Tuần lễ thời trang lần này chắc các vị đã biết, tôi cũng không nói nhiều, tôi đã xem sơ qua bản thảo các vị gửi, mỗi người đều có phong cách riêng, Khánh Chi nhà chúng tôi đều rất thích. Không biết các vị có mang đồ thử đến luôn không?"

"Có nha!"

"Chúng tôi đều đã chuẩn bị sẵn sàng.."

"Vu Từ, chị Nguyệt nhà chúng tôi mới thiết kế ra mẫu này độc lắm!"

Nháy mắt mọi người đều chen lời, ai cũng muốn gây sự chú ý đến Vu Từ, để cô ấy nói lời tốt đẹp trước mặt Bạch Khánh Chi.

Cửa phòng mở ra, mọi người những tưởng là Bạch Khánh Chi đã tới, đang định tiến lên chào hỏi thì Ý Hoan, Nghiên Kỳ bước vào.

"Thật xin lỗi, tôi đến muộn."

Vu Từ sắc mặt đã lạnh đi vài phần, cô ghét nhất là loại người đi trễ, không đúng hẹn.

"Mời vào."

Nghiên Kỳ vừa bước chân vào phòng, nhìn thấy Trầm Tích Dương và Hà Đình Nhi đã ngồi ở đây từ khi nào thì hét lên, "Cô, tại sao cô lại ở đây....?"

Trầm Tích Dương thân nhiên nói, "Tôi cũng là nhà thiết kế, tại sao tôi lại không thể ở đây?"

Nghiên Kỳ á khẩu không phản bác được.

Ý Hoan biết nhìn sắc mặt người ta, thấy Vu Từ không hài lòng với mình, vội nhéo tay Nghiên Kỳ nói, "Em nói bậy gì vậy, còn không mau xin lỗi chị Vu."

Nghiên Kỳ không cam tâm đầu, "Xin lỗi chị Vu."

Vu Từ loại người nào chưa thấy qua, nói mát một câu, "Thôi, xin lỗi thì không cần, tôi nhận không nổi. Ngồi đi."

Ý Hoan lúng túng vài phần, vội kéo Nghiên Kỳ ngồi xuống.

"Giờ mọi người vào phòng thử đồ treo sẵn mẫu thiết kế của mình lên đi. Khánh Chi rất nhanh tới rồi. À có ba phòng thử đồ đấy, mọi người chia nhau cho rộng nhé!"

Ai nấy đều than thào, quả nhiên là ngôi sao hạng A, đãi ngộ cũng thật lớn a!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Người đàn ông thần bí

Thiết kế của Trầm Tịch Dương rất nhanh được treo lên, là một chiếc váy màu xanh dương nhạt, cổ tròn, hoa văn mây sóng nhìn qua có vẻ đơn điệu.

Trầm Tịch Dương mỉm cười nhìn đứa con tinh thần của mình, thiết kế này nghiêng về sự thanh nhã, cao quý, rất hợp với phong cách của Bạch Khánh Chi.

Không biết vô tình hay cố ý, Ý Hoan lại cùng một phòng thay đồ với cô.

Nghiên Kỳ thấy chiếc váy của Trầm Tịch Dương thì xì một hơi khinh thường, "Tôi còn tưởng cô có tài thế nào cơ! Chẳng qua cũng chỉ là một tấm dè rách mà thôi!"

"Nghiên Kỳ cô đừng có mà quá đáng!"

"Ồi Đinh Nhi à, cô còn không chủ động xin đổi nhà thiết kế rồi, hay là chị em tình thâm muốn chết chìm cùng với cô ta hay sao?"

"Không liên quan tới cô!"

"Thật không biết tốt xấu! Người khác đã có ý tốt nhắc nhở..."

Trầm Tịch Dương dứt khoát quay lưng ra ban công kế bên đứng một lát, còn nghe cô ta lải nhải đầu cô chắc sẽ nổ tung mất.

Công ty giải trí Đế Thần nằm ngay khu trung tâm, vì thế quảng trường này thường xuyên xảy ra tắc nghẽn giao thông.

Trầm Tịch Dương đưa mắt băng quơ nhìn dòng người tấp nập phía dưới.

Một chiếc siêu xe Ferrari màu đỏ nổi bật giữa hàng dài cây số xe. Cửa kính bỗng nhiên mở ra, khuôn mặt người đàn ông hư hư thực thực hiện ra.

Khuôn mặt như ngọc, mày tự kiếm, mũi cao thẳng, một đôi mắt xéch hẹp dài đầy tà khí.

Trầm Tịch Dương cảm giác trống ngực mình như lỡ một nhịp, hơi thở cô gấp gấp, đôi mắt cố mở ra thật to để nhìn rõ người đàn ông kia hơn.

"Đinh Nhi, em ở lại trông đồ, chị có việc gấp."

Hà Đinh Nhi còn chưa kịp trả lời thì thân ảnh Trầm Tịch Dương đã thoáng qua như một con gió, bộ dáng thất thố này của Dương tỷ, quả thực cô nàng chưa từng thấy qua....

Trong lòng lại ngập tràn lo lắng, rốt cuộc là có việc gì a?

Lại nói Trầm Tịch Dương lúc này đang đứng trước cửa thang máy.

Cô thật muốn chửi thề, thang máy vẫn chưa đến!

Cô không thể đứng chờ được....

Người kia sẽ đi mất....

Trầm Tịch Dương đành phải chạy cầu thang dành cho người đi bộ.

Dù sao với thể lực của cô chạy từ trên tầng 12 xuống cũng không vấn đề gì, có khi còn nhanh hơn đứng đó đợi thang máy đến.

Vài phút sau rốt cuộc Trầm Tịch Dương cũng chạy xuống tầng 1. Cô lao thật nhanh ra đường, chiếc Ferrari chỉ còn cách vài chục mét.

Mồ hôi trên trán Trầm Tịch Dương đầm đìa, không phải vì mệt mà vì cô nóng lòng muốn xác định danh tính của người kia- có phải là người cô cần tìm hay không...

"Cốc....Cốc...."

Trầm Tịch Dương không để ý hình tượng gõ vào cửa kính, nói, "Xin lỗi, tôi có việc gấp cần nhờ. Giúp tôi được không?"

Người bên trong xe lập tức mở cửa, khuôn mặt anh tuấn của người đàn ông hiện ra dưới ánh mắt trời....

Trầm Tịch Dương cả người như bị rút hết sức lực, đó không phải là anh ấy....

Đôi môi của cô đã trắng bệch vài phần, run rẩy nói, "Xin lỗi, là tôi nhầm người..."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Trầm Tịch Dương nổi giận

Người đàn ông kia lịch sự hỏi lại, "Cô sắc mặt không được tốt lắm, có cần tôi đưa đến bệnh viện không?"

Trầm Tịch Dương lắc đầu, "Cảm ơn anh, tôi còn có việc quan trọng phải làm, thất lễ rồi!"

Nói đoạn cô quay lưng đi thẳng.

Cô đã sống quá lâu nên sinh ra ảo tưởng rồi chăng?

Anh ấy sao có thể còn sống chứ....?

Hì vọng mong manh xa vời a....

Người đàn ông trong xe thần sắc phức tạp nhìn Trầm Tịch Dương đi xa rồi khuất dần, y quay sang nhìn phụ lái, "Đi thôi!"

Trầm Tịch Dương còn chưa kịp bước vào phòng thay đồ thì đã bắt gặp Hà Đình Nhi hoảng hốt chạy ra, "Dương tỷ, em...xin lỗi, là em không tốt, em, xin lỗi chị đều tại em..."

"Bình tĩnh, có gì từ từ nói cho chị nghe."

Hà Đình Nhi vừa kéo tay cô vào phòng thay đồ, giọng nói tức tưởi, "Khi này có người nhờ em mang đồ ra phòng ngoài, em chỉ đi đúng hai phút, khi trở lại thì... nó đã như thế này..."

Trầm Tịch Dương nhìn đuôi váy của mình đã bị vấy mực, một luồng sát khí dần bao phủ lấy đôi mắt hoa đào.

Hà Đình Nhi trông thấy vậy thì khiếp sợ, cô nàng không tưởng tượng được một người luôn ôn hoà như Dương tỷ lại có vẻ mặt âm trầm đến vậy, "Dương tỷ, em... em xin lỗi, là do em không tốt..."

Trầm Tịch Dương lúc này tâm loạn như ma, nào có nghe lọt tai Hà Đình Nhi nói gì. Kẻ nào động vào cô đều phải chết!

"Là ai? Có giỏi thì đứng ra đây cho tôi!"

Nghiên Kỳ hung hăng đáp, "Chỉ là cái váy rách có quần làm quá lên như vậy không? Làm như ai thêm động vào không bằng!"

Trầm Tịch Dương cười lạnh, bước nhanh về phía Nghiên Kỳ, cô gằn giọng hỏi, "Là mày phải không?"

Nghiên Kỳ thấy vậy thì trong lòng chột dạ nhưng lại nhớ ra phòng thay đồ không có camera, sợ quái gì chứ?

Cô á tĩn chắc Trầm Tịch Dương chẳng làm gì được mình, vênh mặt đáp, "Con điên này mày rống lên gì chứ? Đã bắt tài rồi còn vô dụng, mau mau cuốn xéo khỏi đây đi!"

Trầm Tịch Dương chậm rãi nhả ra từng chữ, "Tao? Cuốn xéo?"

"Vậy để xem mạng mày cứng tới đâu!"

Dứt lời bàn tay của cô nhanh như cắt bóp nghẹt lấy cổ họng Nghiên Kỳ không chút lưu tình.

Nghiên Kỳ hoảng sợ lùi về phía sau một bước, vô tình ngẩng đầu nhìn thẳng vào mặt Trầm Tịch Dương.

Đôi mắt đỏ ngầu tràn ngập tơ máu, giống như quỷ dữ đòi mạng. Người này- là ma quỷ! Nghiên Kỳ muốn mở miệng cầu cứu nhưng cổ họng như bị gọng kim kẹp chặt, không tài nào phát ra được âm thanh.

Cảm giác nóng rát phủ lên ngực, khó thở quá, nếu cứ tiếp tục thế này cô ta sẽ chết mất....

"Ư, ư, ư...."

Nghiên Kỳ tựa như con kiến bị Trầm Tịch Dương dẫm nát, không có lấy một tia phản kháng.

"Ừ, ừ.....Cứu.... mạng....." Khó khăn lắm Nghiên Kỳ mới thều thào ra được hai chữ, mặt cô ta lúc này đã đỏ bừng như gấc.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Bị vấy bẩn

Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân đã trở về!

Chương 56: Bị vấy bẩn.

Nghiên Kỳ thở hắt ra từng hơi, "Xin..... cô.... Tha.... Tôi, tôi... không dám.... nữa...."

Trầm Tích Dương cười rộ lên, lúc này trong đáy mắt chỉ còn ý lạnh thấu xương, "Ah, biết sợ rồi?"

Hàn khí ác liệt bủa vây khắp cơ thể Nghiên Kỳ, như muốn nghiền cô ta thành tro bụi.

Lúc này Nghiên Kỳ đã thực sự hối hận rồi, cô không nên trêu chọc Trầm Tích Dương, cô ta không phải là người mà là quỷ atula khát máu.

Một Trầm Tích Dương đã xé rách vẻ mặt hồ hững vô hại để lộ bản chất ngang tàn, máu lạnh từ tận cốt tủy.

Nếu cứ tiếp tục thế này, Nghiên Kỳ chết là điều không cần nghi ngờ.

Một giây cuối cùng thanh âm non nớt, ngọt ngào của bảo bối vang lên trong đầu cô: "Mami chuyện gì cũng đừng chịu đựng một mình, có bảo bối ở đây, bảo bối luôn ủng hộ, ở bên và bảo vệ người..."

Phải rồi, cô còn bảo bối, cô phải bảo vệ bảo bối, cô phải ở lại nước X này tìm ra chân tướng, cô không thể giết người.

Trầm Tích Dương, tỉnh táo lại! Mày phải bình tĩnh.....

Bàn tay rớt cuộc cũng buông ra, Nghiên Kỳ thân thể xụi lơ ngã trên sàn nhà, khuôn mặt đã trắng bệch không một tia máu.

Cô ta ho sù sụ, ra sức hít thở không khí vào cổ, ngay tại thời khắc kia cô ta ngỡ mình sẽ chết thật, cô ta mới biết cái chết đáng sợ như thế nào....

Lạnh lẽo,

Khô khốc,

Tối tăm....

Mọi người trong phòng bấy giờ mới sực tỉnh, không dám nhìn thẳng vào Trầm Tích Dương hay hé một lời nào.

"Cút cho tôi!"

Mấy người chỉ hận không thể lập tức thoát khỏi bầu không khí âm u chết chóc này, nghe Trầm Tích Dương nói thế thì vội vã mang thiết kế của mình ra ngoài.

"Chờ đã...."

"Đem theo cô ta cút đi! Bắn mắt."

Đám người, "....."

"Dĩnh Nhi, em ở lại đi."

Hà Dĩnh Nhi dù trong lòng vẫn còn chút bóng ma nhưng cô nàng biết Dương tử sẽ không làm hại đến cô.

"Dạ!"

Chờ khi căn phòng chỉ còn lại hai người Hà Dĩnh Nhi mới hỏi, "Dương tử, chị không sao chứ? Có cần đi bệnh viện không ạ?"

"Cảm ơn em, chị ổn. Khi nãy chỉ mất bình tĩnh một chút."

"....." Vâng, mất bình tĩnh một chút của chị suýt chút nữa giết chết một người đấy! Nhưng mà bộ dáng hung hăng coi trời bằng vung ấy của Dương tỷ cũng thật ngẫu nha!

Haha, xem Nghiên Kỳ điều ngoa sợ hãi tới mức nào rồi!!!

Trầm Tịch Dương nhìn chiếc váy của mình, đôi mắt cô ần ần đau đớn, vết mực đen thẫm đã nhúng chàm phần đuôi váy. Chiếc váy màu xanh thanh khiết đã bị nhiễm bẩn.

"Dương tỷ, bây giờ em về công ty lấy mẫu khác có kịp không?"

Trầm Tịch Dương lắc đầu, "Không kịp đâu...."

"Dĩnh Nhi, em mang lọ mực còn thừa lại ra đây cho chị đi, thêm một cái bút lông nữa....."

Hà Dĩnh Nhi trên đầu đeo dấu chấm hỏi to đùng, Dương tỷ chẳng lẽ sâu đời muốn vẽ vờ sao?

"Vâng, chị đợi em một chút."

Bên ngoài kia đã truyền đến thanh âm huyền ảo, "Ah, Bạch Khánh Chi đến rồi!"

"Khánh Chi tỷ tỷ....."

Cùng chờ Dương tỷ lật kèo nha mn~

#UyenToTo

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57: Vui dập

Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân đã trở về!

Chương 57: Vui dập.

Bạch Khánh Chi bước vào, cô mặc một chiếc váy maxi màu trắng,

chân đi một đôi bốt cao gót, cặp kính đen to bản che khuất một nửa khuôn mặt, chỉ lộ ra cái cằm tinh xảo.

Theo sau cô là hai người trợ lý, mỗi người tay cầm một túi đồ lớn.

Bạch Khánh Chi trong giới giải trí mắt cao hơn người, ngoại trừ trong phim, ngoài đời rất ít khi người ta thấy cô nàng cười. Vì thế được mệnh danh với cái tên "Băng sơn mỹ nhân".

Đám người thấy Bạch Khánh Chi không buồn phản ứng với mình, ngay cả cái gật đầu cũng lười thì trong lòng bất bình, thầm nghĩ chỉ là một con hát thôi cũng kên kiệu như vậy.

Nhưng nghĩ đến mục đích của họ tới đây ngày hôm nay, ai nấy đều treo trên mặt nụ cười hoà nhã.

"Khánh Chi, mẫu thiết kế đều được trưng bày bên kia. Em sang xem đi."

Bạch Khánh Chi chỉ hơi gật đầu, cô nhanh chóng bước đến chỗ trưng bày.

Cô đảo mắt một vòng, không có cái nào đem đến cho cô cảm giác mới lạ, chỉ là những mẫu thiết kế theo kiểu rập khuôn cứng nhắc.

Phải thôi, cuộc sống này vốn vô vị vậy mà, đành chọn đại một cái vậy.

"Cái này đi!"

"Chủ nhân của mẫu thiết kế này là ai vậy?" Vu Từ hỏi.

Ý Hoan không ngờ mình được chọn, vội vàng đứng ra, không giấu được niềm kiêu ngạo nói, "Là của tôi a!"

Vu Từ gật đầu, không nóng không lạnh đáp, "Vậy được, chúng ta ký hợp đồng..."

"Chúng tôi đã chọn được thiết kế ưng ý, cảm ơn quý vị đã tới đây ngày hôm nay."

"Xin chờ một chút, còn thiếu mẫu thiết kế của chúng tôi..." Hà Đình Nhi từ trong phòng thay đồ chạy ra, gấp gáp nói.

Lập tức vang lên tiếng xì xào.

"Không phải đã chọn xong rồi sao? Còn thay đổi được ư?"

"Tôi lại hóng người này lật kèo, nhìn bản mặt vênh vác của Ý Hoan kia, cô ta nghĩ mình là trung tâm của vũ trụ chắc...."

"Thiết kế thì cũng chẳng ra sao, vậy mà được chọn. Tôi thật không phục..."

"Nghe đầu người kia là nhà thiết kế trẻ nổi tiếng bên nước ngoài mà Kính thị mới mời về đó, không biết tại sao đắc tội cao tăng bên đó nên mới chạt vật vậy thôi. Biết đâu lần này cá chép hoá rồng thì sao?"

Chỉ có mấy người cùng phòng với Trầm Tịch Dương là im như thóc, vị đại phật trong kia đáng sợ thế nào họ đã được chứng kiến.

Ý Hoan nghe thấy vậy thì trong lòng dâng lên một trận bất an, không được, khó khăn lắm cô ta mới dành được cơ hội lần này, không thể để Trầm Tịch Dương kia cướp mất được.

Lòng hừ vinh vượt lên trên cả nỗi sợ, Ý Hoan vội cắt ngang Hà Đình Nhi, "Không phải các người sợ ý vấy mực vào rồi sao? Sao có thể để Bạch tiểu thư thấy chứ? Không phải là bôi xấu bộ mặt của công ty chúng ta sao?"

Hà Đình Nhi không tin trên người lại có loại người không biết xấu hổ đến vậy, cô vạch trần, "Là các người không biết xấu hổ hãm hại Dương tỷ!"

Ý Hoan, "Cô không thể thấy tôi được chọn mà ghen tị nên ngậm máu phun người nha!"

Hà Đình Nhi còn định nói thêm gì nữa thì Vu Từ chặn họng, "Mẫu thiết kế do chủ nhân tự bảo quản, việc đã đến nước này cũng không thể trách ai, Khánh Chi cũng đã chọn thiết kế của Ý Hoan."

#UyenToTo

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Chấn động

Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân đã trở về!

Chương 58: Chấn động.

Thời gian của Bạch Khánh Chi rất quý báu, không thể rảnh rỗi đứng đây nghe hai người này đôi co, và lại xem ra thiết kế của cô gái kia đã bị hủy, có điều tra ra ai làm có tác dụng gì đâu?

Giới showbiz nghiệt ngã là thế, thứ người ta cần chỉ là kết quả cuối cùng, không ai quan tâm quá trình bạn làm nó. Vốn là cá lớn nuốt cá bé, Vu Từ cũng không quá để tâm.

"Khoan đã, thiết kế này Dương tỷ đã sửa lại, Bạch tiểu thư, cô có thể xem thử được không?" Hà Đình Nhi chờ mong nói.

Nếu không phải hiện tại chiếc váy đó không thể di chuyển được, Hà Đình Nhi đã mang nó ra ngoài cho mọi người chiêm ngưỡng.

Vu Từ khẽ thở dài, Khánh Chi nhà cô vốn không thích lo chuyện bao đồng, chắc chắn là từ chối rồi.

Thật không ngờ Bạch Khánh Chi lại nói, "Được."

Vừa dứt lời cô lập tức xoay người bước vào phòng thử đồ mà Hà Đình Nhi mới đi ra.

Mọi người cũng theo đó mà kéo vào, Ý Hoan đứng đó khuôn mặt hiện lên vẻ dửng dưng.

"Ý Hoan tỷ, chúng ta....."

Nghiên Kỳ so với ban nãy đã tốt hơn nhiều, sắc mặt đã có chút hồng hào, chỉ là ở phía cổ vẫn hiện lên một vết xanh tím, nhìn qua trông rất dọa người.

"Tất nhiên phải vào xem rồi, để tôi xem cô ta còn có chiêu trò gì!"

"Em, em có thể không vào được không? Em sợ...."

Ý Hoan hừ lạnh, trước khi đi còn bỏ lại một câu, "Đồ vô dụng."

Vừa bước vào căn phòng, Ý Hoan đã nghe thấy tiếng "Ồ...." ngạc nhiên của mọi người, cô ta nghĩ bụng chắc cái "giẻ" càng nát hơn rồi.

Tiếp sau đó là lời tán thưởng không dứt của mọi người.

"Mẹ ơi, tôi chưa từng thấy thiết kế nào độc như vậy... Phải diễn tả như thế nào nhỉ, mà mị, mạn đại, phóng khoáng...."

"Nhà thiết kế này cũng thật liều mạng đi, hai màu đen, xanh vốn không cùng một tông để phối hợp vậy mà cô ta cũng dám thử."

"Này, vậy là cô không biết rồi, lúc trước tôi ở phòng thay đồ này mà, vốn dĩ thiết kế này màu xanh thanh thuần cơ, nhưng mà ai đó lo sợ mình thua nên giờ trò ý...."

Ý Hoan không tin vào hai tai mình, sao có thể à? Rốt cuộc Trầm Tịch Dương đã làm gì? Cô ta vội chen chân vào trong để xem thử, kết quả....

Chấn động!

Chỉ trong một thời gian ngắn....

Trầm Tịch Dương vậy mà làm được!

Chiếc váy màu xanh ngọc hoa văn mây sóng đơn giản, phần đuôi váy là những bông hoa bi ngạn đen tuyền đang nở rộ, sinh động tới nỗi người ta muốn đưa tay ra ngắt thử.

"Không thể nào.... Sao có thể...."

Hà Đình Nhi nhếch mép khinh bỉ, "Nhà thiết kế gì đó ơi, cô đừng nghĩ mình ngu nên ai cũng ngu như mình. Cô không thể không có nghĩa là Dương tỷ nhà tôi không thể!"

Vu Từ nhìn về mặt rung động thương thức hiếm có của Bạch Khánh Chi thì nghĩ thầm xem ra hợp đồng phải đổi người ký tên rồi.

Chính bản thân Vu Từ cũng không ngờ cô gái kia đem đến cho bọn họ một kinh hỉ lớn đến thế.

#UyenToTo

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Quang Hi

Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân đã trở về!

Chương 59: Quang Hi.

Trong lúc mọi người còn đang chấn động thì Hà Đình Nhi đã nhanh chóng đóng rèm cửa lại, kịch hay còn ở phía sau à!

Căn phòng đang tràn ngập ánh sáng thoáng chóch tối sầm lại. Mọi người chưa kịp phản ứng thì đã phát hiện ra điều lạ.

Chiếc váy kia ấy vậy mà lại phát ra ánh sáng!

Bóng tối không những không vùi dập được vẻ đẹp của nó, trái lại còn làm nền để nó toả sáng.

Hoa vẫn mây sóng kia vốn vô hồn lúc này trở lên sinh động như một sinh thể sống thực sự, mềm mại, uyển chuyển uốn lượn ôm sát lấy thân váy.

"Tôi đang mơ phải không? Ai đó làm ơn tắt cho tôi một phát cho tỉnh đi!"

"Người anh em, cậu không mơ đâu, là thật!"

"Tôi vốn tưởng như kia là giới hạn rồi, thật không ngờ còn có huyền cơ...."

"Nhà thiết kế này tên là gì ý nhỉ? Thật trâu cmn bò, tôi muốn bái sư!!!!"

"Hình như cô ấy tên là Trầm Tịch Dương thì phải, đáng nhẽ ra phải rất nổi tiếng chứ nhỉ? Tại sao tôi chưa nghe thấy bao giờ?"

Ngay lúc mọi người còn đang trầm trồ thì một thanh âm du dương vang lên, "Phiền các vị có thể im lặng trong chốc lát được không?"

Mọi người đều đã im lặng, Bạch Khánh Chi đứng một góc, khi nghe thấy thanh âm quen thuộc kia thì cơ thể cô run mạnh, cô ấy, liệu có phải cô ấy đã quay về không?

"Ban đầu chiếc váy không có những đoá bi ngạn kia, chỉ có một màu xanh lam thanh khiết, trong trẻo, khiến tôi liên tưởng đến bầu trời mùa thu cao xanh vời vọi, làn nước trong veo, mây trắng bông bênh. Tôi lại nghĩ cần thêm một chút ánh sáng hi vọng thế nên đã tìm cách để chiếc váy phát quang. Nguyên bản ban đầu nó có tên là Quang Hi, quang trong quang minh, hi trong hi vọng."

Mọi người đều "Ồ" lên, nguyên lai là như vậy. Dù chỉ qua lời giải thích ngắn gọn của cô ấy, họ cũng có thể tưởng tượng ra vẻ tinh khôi, thanh khiết nguyên bản của chiếc váy.

"Có thể cho tôi hỏi một câu được không?"

"Được."

"Cô làm thế nào để chiếc váy có thể phát quang a? Tôi nhìn không giống rải bột huỳnh quang. Chắc hẳn không riêng gì tôi, ở đây mọi người đều tò mò."

"Phải đó, tôi cũng có tò mò."

"Đại thần, câu giải thích ~"

"Cái này là tôi dùng chỉ bạc kim tuyến thuê thành, khi thuê mọi người nên áp dụng cách thuê hai mặt truyền thống, như vậy có thể tận dụng tối đa độ sáng của chỉ, hơn nữa khi có ánh sáng mặt trời, nó cũng sẽ không phát sáng."

Lại một tràng "ồ" quen thuộc vang lên, hôm nay họ đều được mở rộng tầm mắt a!

Hà Đình Nhi đắc ý đứng đó làm mặt quỷ với Ý Hoan, haha xem đi, để xem cô còn dám lên mặt nữa không?

Cái tát này của Dương tỷ thật kêu, thật vang, Hà Đình Nhi có thể tưởng tượng ra mặt Ý Hoan sắp sưng thành cái đầu heo rồi!

"Trầm tiểu thư, cô có thể lí giải tiếp về sự xuất hiện có những đoá bi ngạn đen được không?"

#UyenToTo

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 60: Nhiếp hồn

Tiếng cười khê của Trầm Tịch Dương vang lên, "Kì thực những đoá hoa bi ngạn này là ngoài ý muốn. Nhưng cũng phải cảm ơn người nào đó sau lưng giờ trò quỷ tôi mới có thêm được một thiết kế mới."

Ý Hoan nghe đến ba chữ "người nào đó" thì tim đập thình thịch, dù sao Nghiên Kỳ cũng là do cô ta xui khiến.

Lúc trước khi nhìn thấy thiết kế của Trầm Tịch Dương, cô ta đã choáng ngợp một hồi, thật không ngờ con nhỏ kia thực sự có tài.

Lại nhìn sang thiết kế của mình so sánh, như đom đóm với mặt trăng vậy! Cô ta thực sự rất ghen tị...

Nếu Bạch Khánh Chi nhìn thấy chiếc váy này nhất định sẽ chọn nó. Cô ta không cam lòng, cô ta đã dành rất nhiều công sức chuẩn bị như thế, không lẽ cứ vậy thua trong tay Trầm Tích Dương?

Trên thế giới này luôn có một loại người như thế, việc gì cũng đổ lỗi cho hoàn cảnh, cho người khác mà không xem xét lại chính bản thân mình! Ý Hoan chính là đại diện!

Thật may sau đó Trầm Tích Dương rời đi cô ta mới có cơ hội ra tay. Hà Đình Nhi kia mới vào nghề, thực ngu ngốc dễ bị lừa, Nghiên Kỳ ra tay lại càng thuận lợi, dùng mực đen bôi bẩn chiếc váy.

Thời khắc Nghiên Kỳ bị Trầm Tích Dương bóp cổ sau đó cô ta cũng rất sợ hãi nhưng trong lòng vẫn thoả mãn vô cùng, vậy thì sao chứ? Chẳng phải cuối cùng thiết kế của mày vẫn bị huỷ sao?

Thật không ngờ vậy mà cuối cùng Trầm Tích Dương vẫn có thể trùng sinh một lần nữa, thậm chí tạo ra một mẫu thiết kế chấn động hơn cái ban đầu.

Giọng điệu mỉa mai của Trầm Tích Dương kéo Ý Hoan về với thực tại, "Sao nào Ý Hoan, cuối buổi nhớ đợi tôi nhé! Tôi mời cô đi uống nước chè cảm ơn!"

Ý Hoan cảm nhận được mọi con mắt đang đổ dồn về phía mình, cổ họng cô ta khô cứng, nhất thời không nghĩ ra được lý do gì để biện minh.

"Thật là đồ đàn bà lòng dạ rắn rết, Trầm Tích Dương cùng công ty cô ta mà còn bị hại như thế, thật đáng sợ!"

"Loại người rác rưởi sao không cút khỏi giới thời trang đi chứ!"

"Phải đấy!"

"Mọi người nghị luận sau đi, Trầm tiểu thư, cô có thể lý giải tiếp không?"

"Tôi có việc cần rời đi một lúc, khi trở lại thì phần đuôi váy đã bị vấy mực. Lúc đấy tôi cũng đã rất tức giận, lại nhớ ra một điều, cuộc sống này không phải lúc nào cũng tươi đẹp, hi vọng như trên, nó cũng có một mặt tối tăm, bản thù khác- giống như vết mực kia vậy!"

Tôi lại nhớ ra đóa hoa bị ngan dưới hoàng tuyền, quanh năm bóng tối bủa vây, không thấy ánh mặt trời. Vì thế tôi đã lợi dụng những vết mực kia, vẽ lên những đóa hoa bị ngan. Bên trên là ánh sáng quang minh, bên dưới là bóng tối địa phủ.

Các vị ở đây chắc hẳn ai cũng biết nghệ thuật được tạo ra bởi sự đối lập của hai luồng ánh sáng và bóng tối. Càng đối lập, càng tương phản lại càng nổi bật lẫn nhau!

Mà thiết kế này nghiêng về ma mị, yêu dã, táo bạo nhiều hơn, vì thế tôi đặt tên mới, gọi là "Nhiếp Hồn!"

Một người kích động vỗ tay thật to, kéo theo đó tất cả mọi người cùng vỗ tay tạo thành âm thanh vang dội vọng khắp căn phòng nhỏ.

"Trời ạ, trời đất, con người, cây cỏ đều được gói gọn trong một chiếc váy, đạo hạnh của Trầm Tích Dương thật quá cao thâm rồi!!!"

"Thật không ngờ chi là một thiết kế, tôi còn nghĩ đây là một đời người.... Có đen, có trắng..."

Ngay lúc mọi người còn đang tán thưởng, khâm phục, ngưỡng mộ thì Bạch Khánh Chi hùng hồn tuyên bố, "Trầm Tích Dương sao? Tôi sẽ không mặc thiết kế này của cô tại tuần lễ thời trang lần này..."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Không biết liêm sỉ

Nói tới đây Bạch Khánh Chi dừng lại, cô sai bước tiến về phía Trầm Tích Dương.

Tiếng giày cao gót "cộc....cộc....." tiết tấu vang lên như một bản nhạc. Chẳng mấy chốc Bạch Khánh Chi đã đứng trước mặt Trầm Tích Dương.

Nương theo ánh sáng mờ nhạt phát ra, mọi người lơ mơ trông thấy bóng dáng khuynh thành của hai cô người, họ ngao nghể ngẩng cao đầu mà nhìn nhau.

Chỉ có người trong cuộc mới biết khi hai ánh mắt giao nhau, bao tích tụ dồn nén giữa họ bao năm cứ vậy tuôn ra...

"Bất quá tôi sẽ dùng nó tại lễ trao giải Hoa Đình lần này!"

Một câu nói tưởng chừng như đơn giản của Bạch Khánh Chi lại chẳng khác gì ném hòn đá nhỏ xuống mặt hồ phẳng lặng, tâm tình lúc này của mọi người phải nói là kích động!

Lễ trao giải Hoa Đình đó!!!

Hoa Đình là một trong những giải thưởng cao quý nhất trong cho giới nghệ thuật. Sự quan tâm của truyền thông đương nhiên không phải nói.

Mà điều quan trọng là Bạch Khánh Chi lần này được đề cử ba giải thưởng lớn, một giải bài hát của năm, một giải nữ diễn viên chính xuất sắc nhất, giải còn lại là nữ diễn viên được yêu được yêu thích nhất!!!

Hoa Đình năm nay hứa hẹn sẽ là một năm bùng nổ của Bạch Khánh Chi với khả năng nhận ba giải thưởng trên rất cao!

Thường thì trong các sự kiện thế này các ngôi sao sẽ mặc đồ của các thương hiệu nổi tiếng của nước ngoài như: Louis Vuitton, DIOR, CHANEL, HERMES.....

Rất hiếm khi mặc đồ trong nước chứ đừng nói tới một nhà thiết kế mới trong tên tuổi như Trầm Tịch Dương.

Ai cũng thầm nghĩ Trầm Tịch Dương câu được một con cá lớn rồi!!! Cái tuần lễ thời trang kia là cái lông gì so với lễ trao giải Hoa Đình chứ?

"Vu Từ, chị tiễn khách đi."

Vu Từ gật đầu, đi thu xếp ổn thoả mọi việc, tất nhiên còn phải kéo rèm lên nữa- Khánh Chi luôn không thích bóng tối.

"Trầm tiểu thư, cô có thể cho tôi xin số điện thoại liên lạc được không? Tôi rất khâm phục tài hoa của cô.... hôm nào đó muốn học hỏi đôi chút."

Trầm Tịch Dương từ trong túi lấy ra danh thiếp của mình đưa cho người kia, cười nói, "Rất vinh hạnh."

Một người còn giờ kí hiệu like hướng về phía Trầm Tịch Dương nói, "Cô thật đỉnh, một nghìn like cũng không đủ, haha xem sắc mặt đen như chó thui của Ý Hoan thật đã mắt. Lão tử đã sớm chứng mất cô ta."

Trầm Tịch Dương cũng khiêm tốn đáp, "Cảm ơn anh."

Ý Hoan lạc lõng đứng một chỗ, mọi người đều sớm coi cô ta như vô hình. Cô ta bặm môi, cố gắng lấy dũng khí tiến về phía Bạch Khánh Chi nói:

"Bạch tiểu thư, vậy hợp đồng của chúng ta cũng sớm ký được không.....?"

Mọi người đã ra tới cửa nghe thấy vậy thì ngoái đầu lại nhìn Ý Hoan, như muốn tìm xem trên mặt cô ta có mấy lớp da mặt vậy!

Chẳng lẽ cô ta không biết viết hai chữ "liêm sĩ" là như thế nào sao?

Bạch Khánh Chi, "Ah? Cô vừa nói gì, tôi nghe không rõ."

Việc đến nước này đã không còn đường lui, Ý Hoan cố cắn chặt răng nói, "Bạch tiểu thư, ý tôi là hợp đồng về trang phục của tôi mà cô sẽ mặc trong tuần lễ thời trang sắp tới kí được rồi chứ? Chẳng phải khi này chị Vu cũng nói cô rất hài lòng sao? Tôi đều nghe đồn trong giới Bạch tiểu thư là người phóng khoáng, trượng nghĩa, giữ chữ tín....."

Bạch Khánh Chi lập tức sắc mặt càng thêm lạnh, "Cô đang uy hiếp tôi?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Năm tháng đã qua của chúng ta

Cái gì mà phóng khoáng, trượng nghĩa, giữ chữ tín, không phải đào cho cô một cái hố rồi đợi cô nhảy vào sao?

Nếu là người khác nhất định sẽ vì câu nói của Ý Hoan mà giữ thể diện.

Rất tiếc đây lại là Bạch Khánh Chi, cô không cần cái hư danh ấy.

"Sai rồi, tôi không phải là người phóng khoáng, trượng nghĩa, càng không giữ chữ tín đâu! Tôi chỉ cần biết tôi ngứa mắt ai thì kẻ đó đừng hòng yên ổn, giờ tôi ngứa mắt cô! Lập tức cút!"

Ý Hoan thật không ngờ Bạch Khánh Chi lại có khí thế dọa người đến vậy! Theo lẽ thường không phải người ta đều thích nghe lời khen ngợi mình sao?

"Vu Từ, chị xử lý em với. À quên mất, từ giờ bất cứ sự kiện nào trong giới, có Ý Hoan, không có Bạch Khánh Chi tôi! Có Bạch Khánh Chi tôi tuyệt không có Ý Hoan!"

Vu Từ có chút ngạc nhiên nhìn Khánh Chi nhà mình, con bé này bình thường ghét ai đều bảo người đuổi đi, cũng không dõng dãi hay chặn đường lui của người ta thế này!

Ý Hoan thân thể ngã quy xuống sàn nhà, Bạch Khánh Chi đây là muốn phong sát cô ta!

"Bạch tiểu thư, là tôi nữ lời... do tôi quá kích động, đều là lỗi của tôi, cầu xin cô, cầu xin cô tha thứ cho tôi.. Nếu không tôi sẽ không có đất dung thân trong giới thời trang này mất...."

Bạch Khánh Chi không nhìn Ý Hoan lấy một lần, mặt mày day trán nói với người trợ lý của mình, "Em đưa cô ta ra khỏi đây đi! Nếu còn không được thì trực tiếp gọi bảo vệ."

"Vâng ạ, Ý Hoan tiểu thư, cô là tự rời đi hay cần phải dùng biện pháp mạnh?"

Ý Hoan khuôn mặt đã có chút vằn vẹo, chỉ có thể đứng dậy rời đi, trước đi còn không quên để lại một câu, "Trầm Tịch Dương, mày đợi đấy, chuyện này chưa xong đâu!"

Trầm Tịch Dương bĩu môi, con điên này, cô còn chưa thêm tính sổ cô ta, vậy mà dám uy hiếp ngược lại cô!

Mọi người thấy không còn kịch hay để xem đều tự ý lui đi, nháy mắt căn phòng trống chỉ còn lại bốn người Trầm Tịch Dương, Bạch Khánh Chi, Hà Đình Nhi và Vu Từ.

"Vu Từ, chị đi lấy bản hợp đồng mang tới đây được không?"

Vu Từ biết Bạch Khánh Chi đuổi khéo mình, gật đầu, "Ừm, hai người nói chuyện đi. Chị đi chuẩn bị hợp đồng. Cô gái này, em cũng đi cùng chị đi!"

Hà Đình Nhi mơ hồ nhận ra Dương tỷ nhà mình có quan hệ gì đó với Bạch Khánh Chi, dù rất tò mò nhưng cũng không tiện ở lại.

"Đến giờ vẫn không định giải thích gì sao?"

Trầm Tịch Dương giơ tay lên véo má Bạch Khánh Chi một cái rõ đau, cười nói, "Chi Chi nhà chúng ta gây đi nhiều rồi!"

Bạch Khánh Chi nổi đóa, hất tay Trầm Tịch Dương ra, "Đừng hòng đánh trống lảng! Nói đi, năm năm trước vì sao cậu bỏ đi? Bỏ cả đam mê, bỏ cả nhóm nhạc tâm huyết mà chúng ta cùng nhau xây dựng lên?"

Đối với câu hỏi chất vấn từ Bạch Khánh Chi, Trầm Tịch Dương chỉ cười, cúi đầu khẽ nói, "Tớ xin lỗi...."

"Cậu đừng hòng dùng nụ cười giả tạo ấy lừa tớ! Đừng tưởng cười lên như vậy người ta sẽ nghĩ cậu hạnh phúc!!"

"Cậu cũng khác rồi Khánh Chi ạ, năm năm trước cậu rất hay cười, tựa như ánh nắng ban mai buổi sớm vậy....."

Nhất thời hai người lại rơi vào thế trầm mặc, phải rồi, họ đã khác! Họ đã không còn là những cô gái hai mươi, hai một mang trong mình ước mơ hoài bão cháy bỏng...

Nghĩ tới đây cổ họng hai người lại đắng chát, muốn nói gì đó lại không thể thốt ra thành lời....

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Nay làm nhà thiết kế, mai làm sát thủ tổ chức xã hội đen

Thấy Bạch Khánh Chi dường như vẫn còn đang giận, Trầm Tịch Dương đành phải tỏ vẻ đáng thương, hai tay xoa xoa cầu khẩn:

"Bạch Khánh Chi này, cậu cũng đỉnh quá ha, năm năm sau đỉnh trên đỉnh cao của giới giải trí. Bạch nữ thần băng sơn mỹ nhân ơi, người đừng giận tiểu nữ nữa. Người có biết rằng bây giờ chỉ cần người hé răng một câu, mỗi fan một ngụm nước bọt cũng đủ chìm chết tiểu nữ rồi không?"

Bạch Khánh Chi dù cố làm vẻ mặt lạnh nhưng cũng không nhịn được mà bật cười, "Haha...."

Xong nhận ra mình nở cười thì lập tức im bật, trên vành tai còn có một khoảng ửng đỏ.

Trầm Tịch Dương thấy chiêu trò vuốt mộng ngửa của mình có tác dụng thì lại nói, "Bạch nữ thần hết giận rồi chứ? Tiểu nữ biết sai rồi, cam nguyện chịu mọi hình phạt."

"Thật?"

"Ừm, quân tử nhất ngôn, tứ mã nan truy."

"Cậu không được tự ý bỏ đi mà không nói lời nào nữa!"

"Được!"

"Có việc gì khó khăn nhất định phải tìm tó?"

"Hihi cậu còn không được!"

Bạch Khánh Chi lườm, "Nghiêm túc chút!"

Trầm Tịch Dương nháy mắt, "Được rồi, cậu cũng đừng làm cái mặt lạnh đó nữa, lạnh chết tó rồi! Trở về làm Chi Chi tiểu mỹ nhân đáng yêu trước đây đi ~"

"Cậu còn dám nói!!! Về nước lâu như vậy mà không tìm tó!"

Trầm Tịch Dương nhún vai, vẻ mặt vô tội, "Đâu có nha, tó mới về được gần hai tuần thôi! Với lại muốn diện kiến Bạch nữ thần tất nhiên phải chuẩn bị lễ vật thật độc đáo rồi!"

"Cậu đấy, chỉ giỏi biện hộ. Thôi lý do tại sao năm năm trước cậu bỏ đi tó mới không thèm quan tâm. Hừ, từ giờ cậu phải dùng quãng đời còn lại bù đắp!"

Người bạn này, không hỏi đến quá khứ, chỉ quan tâm tới hiện tại, tương lai của cô.....

Một cổ ấm áp dâng tràn trong trái tim Trầm Tịch Dương.

Nhoáng cái hai người như trở lại năm năm trước lần đầu tương ngộ, cô đứng ở hàng liễu bên hồ ngâm khúc "Khuê oán" của Vương Xương Linh, Bạch Khánh Chi từ đâu xuất hiện đáp lại.

"Trưa nay mời com bản tiểu thư!"

"Một bữa com có là gì, Bạch nữ thần đem đến cho tiểu nữ một cái hộp đồng thật béo bỏ nha!"

Bạch Khánh Chi dường như nhớ ra điều gì đó, kích động hét lên, "Con nhỏ này, khai mau, cậu còn giấu tó điều gì nữa? Ra nước ngoài năm năm về nước cái là thành nhà thiết kế thời trang, có phải cậu định ngày mai đổi thành sát thủ tổ chức xã hội đen không?"

Lập tức Trầm Tịch Dương ho khan khù khụ, cố gắng lấy lại bình tĩnh rồi xua tay nói, "Bạch nữ thần à, một thiếu nữ xinh đẹp như hoa, chân yếu tay mềm như tiểu nữ, sao người có thể nghĩ xấu về người ta thế chứ?"

"Xi, già khom hai mươi sáu tuổi đầu rồi còn bày đặt thiếu nữ gì nữa!"

"Cậu sai rồi! Chi cần trong lòng có xuân thì mãi xuân nhé!"

Đúng lúc này thì Vu Tử cùng Hà Đình Nhi bước vào, nhìn thấy bộ dáng thân thiết của hai người họ cùng với nụ cười trên khuôn mặt bình thường vốn lạnh lùng của Bạch Khánh Chi thì cảm thấy nửa rớt xuống đất!

Mẹ ơi, hôm nay cũng xảy ra nhiều chuyện thật kích thích! Hà Đình Nhi ôm trái tim bé nhỏ của mình khẽ thì thầm, tim ơi, mày đập chậm lại chút nào!!!

Hai nữ thần trong lòng cô lại quen nhau a!!! Mà bộ dáng thế kia chắc chắn không tầm thường.

Nghĩ lại những năm gần đây Bạch Khánh Chi không có lấy một tin đồn scandal nào liên quan tới đàn ông mà Dương tỷ nhà cô chắc chắn không có tình cảm với đàn ông rồi, vì thế mới phải đi bệnh viện trung ương dùng mấy USD mua tình trùng sinh ra bảo bối.....

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64: Gen của ai kia quá cường hãn

Nhìn thấy nụ cười quái dị, có chút thô bỉ trên mặt Hà Đình Nhi, Trầm Tịch Dương cứ cảm giác có gì đó sai sai, nhưng nhất thời không lí giải được sai ở chỗ nào.

Vu Từ vỗ lể, "Bảo sao thái độ em khác lạ như thế. Thì ra là người quen."

Bạch Khánh Chi giới thiệu, "Chị Vu, đây là người bạn thân của em mới từ nước ngoài trở về, Trầm Tịch Dương."

"Còn đây là Vu Từ, chị ấy là quản lý của tớ mấy năm gần đây."

Trầm Tịch Dương cùng Vu Từ gật đầu, coi như chính thức chào hỏi.

"Hà Đình Nhi, quản lý của tớ. Còn đây là Bạch Khánh Chi, bạn tốt của chị, chắc chị Vu khi này em đã làm quen rồi?"

"Dạ vâng..."

"Họp đồng đã soạn xong rồi chỉ chờ hai người ký tên nữa là ok."

Họp đồng rất nhanh được hoàn tất, Trầm Tịch Dương nhìn đồng hồ thì đã hơn 10h. Phải nhanh lên chút, nếu không sẽ không kịp mua đồ.

Cũng may gần công ty của Bạch Khánh Chi có một siêu thị khá lớn. Thế là hai cô gái cùng đi, Trầm Tịch Dương đi trước chọn đồ, Bạch Khánh Chi ở phía sau đẩy xe.

Nhìn Bạch Khánh Chi từ đầu tới chân đều trùm kín mít thì Trầm Tịch Dương phá lệ cười to, "Haha, nhìn cậu chẳng khác gì ninja cả.... Đi với cậu thật nguy hiểm. Bất cứ lúc nào có thể bị fân cuồng của cậu xâu xé."

Quả thật Trầm Tịch Dương nói không sai, khí chất thần tượng ở Bạch Khánh Chi rất thu hút người khác, dù cô ấy đã đội mũ đen, bịt khẩu trang, lại đeo kính đen.

Bạch Khánh Chi cũng không vừa đáp trả, "Mọi khi đi với hai bé trợ lý tớ cũng không có cảm giác nguy hiểm vậy đâu! Còn không phải do cái bản mặt hoa đào thối của cậu! Đáng lẽ ra cũng phải buộc cậu thành cái bánh chưng mới đúng!"

Khỏe miệng Trầm Tịch Dương giật giật, "Bạch nữ thần này, cậu đừng có mà hất văng nước bắn lên người tớ! Quyết định đi, tối nay thích ăn gì?"

"Tớ muốn ăn đồ nướng."

"Tớ tưởng cậu phải ăn kiêng dừ lắm chứ mà thôi cậu cũng gầy sắp thành que củi rồi, chúng ta bây giờ đi mua dụng cụ nướng này, các loại thịt này, rau sống, củ quả này... À phải, bảo bồi thích hải sản, mua thêm tôm hoàng để đi..."

"Bảo bồi?"

Trầm Tịch Dương lúc này mới nhớ ra chưa kể cho cô ấy nghe về Khanh bảo bồi, không biết con nhỏ này có suy nghĩ gì khi biết tin cô làm mẹ đơn thân đây...

"Bí mật, chút nữa về nhà tớ cậu sẽ biết!"

"Xi, còn ra về thần bí như vậy làm gì chứ!"

11h30p, Trạch Cẩm Viên.

"Cháu, cháu là con của Trầm Tịch Dương?" Bạch Khánh Chi há hốc mồm kinh ngạc hỏi.

Khanh bảo bồi thân sĩ ưu nhã cúi đầu, "Dạ phải, cháu là Trầm Huân Khanh, mami đã từng kể cho cháu nghe về cô, rất hân hạnh được biết cô, Bạch tiểu thư xinh đẹp."

Bạch Khánh Chi nhìn đứa bé chừng năm tuổi bộ dáng nhỏ nhắn như bánh bao, khuôn mặt phấn nộm, đôi mắt hoa đào cười như không cười, thực sự rất "xinh đẹp".

"Chào cháu, cháu đáng yêu quá đi!!!!!! Thật bất công, Trầm Tịch Dương tại sao xú nữ nhân như cậu lại có bảo bồi dễ thương như vậy chứ?"

Trầm Tịch Dương đang trong phòng bếp pha nước cam nghiền răng, tại sao ai nhìn thấy bảo bồi cũng có phản ứng như thế? Hay là gen của ai kia quá cường hãn, át cả gen trội của cô?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 65: Mạnh mỗi

Bạch Khánh Chi đôi mắt phát sáng, "Bảo bối này, hay cháu đến nhà cô ở vài hôm đi?"

Đối với đề nghị của Bạch Khánh Chi, bảo bối trực tiếp lắc đầu cự tuyệt, "Không được a! Mami đã dạy cháu con trai phải giữ thân trong sạch, trừ mami ra thì không được tiếp xúc với người khác."

Bạch Khánh Chi không chịu thua, ra sức dụ dỗ bảo bối, "Nhà cô có rất nhiều thứ tốt nha, ví dụ như máy bay điều khiển từ xa, mô hình xe F1 hay giả dụ như súng giả. Cháu nhất định sẽ thích đó!"

Bảo bối thờ dài ngao ngán, cô xinh đẹp này thật ngốc, quả nhiên chỉ có mẹ bé thông minh uy vũ nhất!

Trầm Tịch Dương mang hai ly nước cam bước ra thấy vậy thì cười trộm, nhìn Khanh bảo bối với ánh mắt cảnh cáo: con không được độc miệng, không được đá kích cô ấy biết chưa?

Bảo bối nhu thuận: đương nhiên a! Bảo bối là đứa trẻ ngoan, là mầm non của tổ quốc, nhất định sẽ không làm việc xấu.

Sau đó ba người cùng nhau vào bếp. Đồ nướng kì thực làm rất đơn giản, chỉ cần ướp gia vị, xiên vào que rồi cho lên bếp chuyên dụng nướng là xong.

Khẩu vị của ba người đều là vị cay, vì thế bảo bối cho khá nhiều hạt tiêu.

Nhìn bảo bối thành thực chế biến món ăn, Bạch Khánh Chi chỉ hận bé không phải con trai cô!!! Bảo bối vừa ngoan ngoãn, đáng yêu lại vừa biết nấu ăn kiểm đầu cho được chứ!!! Thật tiện nghi nữ nhân Trầm Tịch Dương này!

Mãi đến khi thịt đã lên bếp, Bạch Khánh Chi mới thắc mắc, "Chờ đã..... Chồng đại nhân nhà cậu- trưa nay không về sao?"

"Ai bảo cậu tớ có chồng?"

"Vậy tại sao cậu lại có bảo bối? Đừng nói với tớ rằng cậu nhận nuôi bé đó nha!"

Trầm Tịch Dương chỉ vào khuôn mặt của bảo bối, xong lại chỉ vào mặt mình, hừ lạnh nói, "Cậu không thấy chỉ có đại nỷ nhân như bà đây mới sinh được bảo bối yêu nghiệt như thế này sao?"

Khanh bảo bối chẹp miệng thương thay lão cha nhà mình bị gạt bỏ công sức lao động.

"Vậy tại sao cậu lại sinh được bảo bối chứ?"

Trầm Tịch Dương tỉnh bơ đáp, "Bệnh viện trung ương quốc gia, vài USD, phòng chứa tinh trùng, chọn đại."

Gân xanh trên trán Bạch Khánh Chi giật giật.

Bảo bối chu môi, mami mới là người độc miệng.

Cả buổi chiều hôm đó Trầm Tịch Dương cũng không đến công ty mà cùng Bạch Khánh Chi đi mua sắm. Bảo bối cũng được đặc xá cho đi theo- dù bé không tình nguyện cho lắm.

Đi một vòng quanh khu mua sắm đã hết 4h đồng hồ, trời cũng đã sắp tối. Trầm Tịch Dương vốn định mời Bạch Khánh Chi đi ăn thì cô nàng đã từ chối, tối nay còn có buổi tiệc chia tay ở đoàn phim nào đó.

Trầm Tịch Dương cũng không miễn cưỡng, dù sao ngôi sao rất bận, lịch trình hầu như kín mít.

Tối hôm này Trầm Tịch Dương nhắc bảo bối nhớ chuẩn bị cơm sớm. Vừa nãy cô mới nhận được tin nhắn từ Huyền tỷ, sáng hôm qua Kính Thiên Dương vừa đến nước X thì trưa hôm qua cô ta gặp gỡ một người lạ mặt tại ngay căn hộ ở Trạch Cầm Viên này, hai người bọn họ trao đổi thứ gì đó. Mà sáng nay cô ta đã lên đường đi Đế Đô, muốn tìm ra manh mối, tối nay chính là thời cơ tốt nhất để hành động.

Chương 66: Xâm nhập

"Mami, tối nay người có việc?"

Trầm Tịch Dương biết bảo bối nhà mình rất nhạy bén, cũng không giấu diếm bé, "Ừm, mami có việc quan trọng cần làm. Đêm nay sẽ về rất trễ hoặc có thể sáng mai mới về. Con nhỏ trước đi nha, không cần chờ mami."

Trầm Huân Khanh gật đầu, "Mami đi cẩn thận, sáng mai bảo bối sẽ nấu mì xào cải cho người."

Trầm Tịch Dương xoa xoa mái tóc ngắn của bé, âu yếm nói, "Bảo bối ngoan, nhớ đi ngủ sớm nha. Có việc gì gấp mà mami chưa kịp nghe máy thì nhớ gọi cho nhị thúc của con, dù sao huynh ấy cũng ở cùng một thành phố. Hoặc gọi cho cô Chi Chi cũng được nhé!"

"Bảo bối biết." Rồi đặt một nụ hôn nhẹ lên trán Trầm Tịch Dương.

Chừng 10h tối, sau khi đã chuẩn bị kỹ, Trầm Tịch Dương mới ra khỏi nhà bằng ban công.

Dù sao thân phận của cô rất đặc thù, tuyệt đối không thể để ai biết, nếu không nhẹ thì bị trục xuất vĩnh viễn khỏi nước X, nặng có khi bị án tử hình.

Đêm nay cô mặc một bộ y phục dạ hành, trong đêm tối chuyển động nhanh nhẹn như một con báo đen.

Khoảng cách từ căn hộ của Trầm Tịch Dương đến căn hộ của Kính Thiên Dương cũng không xa lắm, chừng hai cây số. Trầm Tịch Dương đi bộ coi như thư giãn, vận động gân cốt trước.

Khi đi qua căn hộ của Mạc Tu Nghiêu cô không nhận được mà ngoái đầu nhìn lại, hơn một tuần nay nó vẫn trong trạng thái như thế.

Anh ấy cứ như thế biến mất khỏi cuộc sống của cô- lặng yên, ồn ào, không chút dấu vết...

Thôi, như vậy cũng tốt. Cũng là giải thoát cho chính bản thân cô....

Đến gần căn hộ của Kính Thiên Dương thì cô bộ đàm kết nối, nói nhỏ, "Nhị sư huynh, huynh đã xử lý xong chưa?"

"Đã xong, nhưng muội chỉ có ba mươi giây để xâm nhập vào bên trong, nếu lâu hơn sẽ rất dễ bị phát hiện."

"Không thành vấn đề, ba mươi giây là đủ."

"Được, sau khi hoàn thành xong nhiệm vụ muội cũng có gần ấy thời gian để ra ngoài, phía đông bắc 500 mét, huynh đã đợi sẵn đề phòng bất trắc."

"Được."

"Đếm tới ba, hệ thống camera sẽ bị vô hiệu hoá,

Một....

Hai....

Ba....."

Lời vừa dứt thì Trầm Tịch Dương đã tung một cú bật thật cao lên tường vây xung quanh sau đó nhẹ nhàng đáp xuống.

Đêm hơi lạnh chỉ có tiếng gió xào xạc cùng ánh trăng non treo trên đỉnh đầu.

Thân thể nhỏ nhắn của cô như không có trọng lượng, hoà lẫn cùng màn đêm tiến gần về phía căn nhà.

Dù căn hộ của Kính Thiên Dương có hiện đại hơn những căn hộ khác nằm trong tiểu khu nhưng nhìn chung đều có cùng kết cấu. Trầm Tịch Dương thuận theo lối ban công mà đi lên nhờ hệ thống ống nước.

Kim giây đồng hồ trong đầu cô vừa chỉ số ba mươi thì Trầm Tịch Dương thuận lợi bước vào căn nhà.

Theo lý mà nói thuận lợi như thế cô phải vui mừng mới đúng, chỉ là trong lồng ngực ả vẫn bất an, tựa như có người giăng sẵn bẫy chờ cô sa lưới....

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 67: Căn phòng dưới lòng đất

"Sư muội?" Đầu dây bên kia truyền đến thanh âm của nhị sư huynh.

Trầm Tịch Dương gõ nhẹ vào tai hai phát, tỏ ý mình vẫn ổn.

Huyền tỷ đã gửi sẵn cho cô xem thiết kế, bài trí cụ thể bên trong của căn hộ này, vì thế dù không có ánh đèn nhưng Trầm Tịch Dương có thể dựa vào mô hình trong đầu tự phán đoán hướng đi cho mình.

Liệu Kính Thiên Dương giấu "thứ kia" ở đâu? Đồ vật quan trọng như vậy chắc chắn cô ta sẽ không đem theo bên người đề phòng bất trắc.

Trầm Tịch Dương bắt đầu đi tìm những nơi có khả năng giấu đồ cao như giá sách, sau tấm lịch, hoặc một ngăn kéo nào đó.

Trong nhà Kính Thiên Dương có treo một chiếc đồng hồ côn cơ học, vì không gian quá tĩnh lặng nên có thể nghe thấy tiếng tích tắc, tích tắc của quả lắc cùng tiếng tim đập thình thịch.

Gần hai giờ đồng trôi qua, đồng hồ côn đã ngân một bài ca dài cùng mười hai tiếng đánh liên hồi báo hiệu bây giờ đã là mười hai giờ.

Trầm Tịch Dương cắn răng cẩn thận suy nghĩ, rốt cuộc thì Kính Thiên Dương cô ta giấu thứ đồ quan trọng như vậy ở đâu được chứ? Căn hộ này cô hầu như đã lục tung cả lên.

Chết tiệt, trong nhà lại đóng cửa kín mít, không khí không được lưu thông, nóng bức vô cùng, mồ hôi trên trán Trầm Tịch Dương đã đầm đìa.

"Choang..." Thanh âm tiếng thủy tinh vỡ kêu giòn tan phát ra từ phòng bếp khiến trống ngực Trầm Tịch Dương đập lệch một nhịp.

Không lẽ.... trong nhà còn có người?

Là người trong bóng tối bí mật liên lạc cùng Kính Thiên Dương kia? Mà đến Huyền tỷ là Cục trưởng Cục tình báo cũng không có chút thông tin nào....

Nếu hắn ở đây hôm nay cô nhất định phải tóm được!

Trầm Tịch Dương dán sát thân mình vào bức tường, di chuyển lặng yên không một tiếng động. Khẩu súng lục nhỏ có gắn ống giảm thanh đã được cô lấy ra và lên cò sẵn.

Một cái bóng xẹt qua nhanh như chớp, Trầm Tịch Dương theo quán tính đang định nổ súng thì thanh âm vang lên, "Meo....."

Thì ra là con mèo nghịch ngợm làm vỡ đồ trong phòng bếp, hù chết cô rồi!

Trầm Tịch Dương không tin vào ma quỷ, cô đã đối mặt với sinh tử vô số lần, nếu có ma quỷ vậy thì đó chính là cô, bàn tay này của cô đã dính rất nhiều máu tươi....

Đi được vài bước Trầm Tịch Dương nhớ ra điều gì đó, hồi tưởng lại âm thanh tiếng vỡ khi nãy, nó kêu rất vang....

Theo lý thuyết với sức rơi từ trên mặt bàn kia xuống cộng với lực hút của trái đất, sự cân âm thanh của bốn phía tường cũng không thể nào có thanh âm trong như vậy được!

Trừ phi dưới nền nhà này còn có căn hầm ngầm!

Trước đây Trầm Tịch Dương và Tần Gia Huyền rất hay trêu nhau về nguyên lý thùng rỗng kêu to.

Căn hộ này cũng vậy, bên dưới diện tích càng rộng độ cộng hưởng càng lớn dẫn đến âm thanh càng vang vọng....

Kính Thiên Dương, rốt cuộc cô định làm gì? Xây cả một căn phòng dưới mặt đất lại qua được con mắt của Kính Thiên Minh cùng Tần Gia Huyền, người này thật không đơn giản như những gì cô ta thể hiện bên ngoài....

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Người kia là ai ?

Hiện giờ chỉ cần tìm được lối xuống căn phòng kia là sẽ tìm được "thứ đồ" quan trọng mà Kính Thiên Dương cất giấu.

Hệ thống tình báo của Huyền tỷ chắc chắn không thể sai được. Chỉ có điều vì ở nước X nên bị hạn chế rất nhiều, nếu không đã không cần cô đích thân ra tay.

Lại một giờ đồng hồ nữa trôi qua, Trầm Tịch Dương vẫn chưa tìm thấy lối xuống.

Bên kia nhị sư huynh đã thấy nóng ruột, "Sư muội hay là em rút lui đi! Hôm khác chúng ta lại tiếp tục, trời cũng đã quá đêm rồi.. Tiếp tục như vậy rất nguy hiểm."

Trầm Tịch Dương đã gần tìm ra vấn đề, sao cô có thể bỏ cuộc giữa chừng? Huống hồ cơ hội tốt như vậy phải đợi đến bao giờ chứ?

Người khác chờ được nhưng cô không chờ được!

Trầm Tịch Dương nghĩ lại kết cấu căn hộ, phải rồi lúc trước khi cô đi lên cầu thang cô có cảm giác rất lạ, cảm giác hình như nó có chút- lung lay.

Vì thế lần này Trầm Tịch Dương cẩn thận bước từng bậc thang một, nhờ có kính hồng ngoại nên cô có thể quan sát mọi thứ dễ dàng trong bóng tối.

Đến bậc thang thứ sáu thì cảm giác lung lay càng rõ ràng, tựa như sắp sập tới nơi vậy.

Trầm Tịch Dương cố tình lùi lại và bước một bước mạnh hơn nữa.

Quả nhiên cô đoán không sai, bậc thang này có vấn đề.

Trầm Tịch Dương dùng tay chạm vào nền gỗ trên đó để tìm ra cơ quan. Cô cũng đeo găng tay nên không sợ để lại dấu vân tay cho kẻ khác truy tìm.

Thật không ngờ mặt bên của bậc thang đó lại có một cái nút nhỏ, Trầm Tịch Dương vừa mới chạm nhẹ vào thì cơ quan đã khởi động, vài giây sau bậc thang tự động rút vào tạo thành một lối đi xuống.

Trầm Tịch Dương không do dự bước xuống, càng đi sâu xuống dưới, lối đi càng hẹp.

Đi chừng hai phút cuối cùng cũng tới.

Trầm Tịch Dương khẽ rung mình, cô kiểm chế cảm giác muốn hắt xì, mẹ, lạnh cóng thế này con hàng Kính Thiên Dương giờ trở gì thế không biết, tính ướp xác người à?

Càng đi sâu hơn Trầm Tịch Dương cảm giác càng lạnh, sớm biết có nơi quỷ quái này cô đã mang theo một chiếc áo khoác thật dày.

Trầm Tịch Dương đã mơ hồ nhìn thấy phía trước có một chiếc giường, cô thầm nghĩ nơi này cũng dành cho người ngủ sao?

Càng tiến lại gần cô càng cảm thấy đáng sợ, trên giường là một người đang nằm, không biết còn sống hay đã chết.

Máu huyết trong người Trầm Tịch Dương bỗng nhiên sôi trào, cô cảm giác có thứ gì đó quen thuộc không nói thành lời, trong đầu cô liên tục phát ra âm thanh: tới đó, tới đó đi, nếu không sau này mày sẽ hối hận.

Đáng tiếc cô chưa kịp lại gần kiểm tra thì tiếng đại sư huynh đã gấp rút vang lên,

"Có người đến! Lập tức rút!"

Trầm Tịch Dương vẫn tiếp tục tiến lên, muốn xem người kia là ai....

"Sư muội! Rút nhanh!"

"Trầm Tịch Dương trả lời!"

Sau cùng cơ thể cô khựng lại, cổ áp chế cảm giác bức bách, khó thở kia, không tình nguyện xoay người rồi đi....

"Muội có một phút để rời khỏi căn hộ, bên ngoài huynh sẽ vô hiệu hoá hệ thống ba mươi giây!"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 69: Thủ lĩnh mặt nạ xám

Trầm Tịch Dương vừa ra tới phòng khách, còn chưa ra ngoài thì cửa chính mở ra. Năm gã bị mặt bước vào, riêng người đi ở giữa đeo mặt nạ màu xám, chắc hẳn đây là thủ lĩnh của bọn chúng.

"Chủ nhân, con nhỏ PI xem ra vẫn chưa về!"

"Nó tưởng mình thành thiên kim tiểu thư Kính thị là có thể thoát khỏi bàn tay của chủ nhân sao? Thật mơ tưởng."

Lúc này Trầm Tịch Dương đã có thể phán đoán được một chút thông tin, trước khi về Kính thị, Kính Thiên Dương đã tham gia một tổ chức nào, biệt hiệu của cô ta ở đó là PI.

Người đàn ông ở giữa thanh âm từ tính vang lên, "Gọi nó về cho tao! Dám tự ý rời đi khi chưa báo cáo, bảo nó hậu quả tự gánh lấy."

"Còn chúng mày, đi tìm xem có con chuột nào nhân cơ hội lên vào đây không!"

"Chủ nhân đừng lo, nơi nguy hiểm nhất là nơi an toàn nhất. Không ai nghĩ là căn hộ của Kính Thiên Dương đâu ạ."

"Tìm đi! Cảm giác của tao!"

Trầm Tịch Dương đang nép mình ở khúc ngoặt giữa hai bức tường cũng phải mắng thầm, tên này cảm tính con chó sao mà tính dữ vậy!

Trong đầu cô nhanh chóng suy nghĩ đối sách, nếu trực diện đấu với lũ này cô có bao nhiêu phần thắng.

Về khả năng bắn súng Trầm Tịch Dương nhận mình số hai, tuyệt không có kẻ nào dám tranh số một. Cô có thể ra tay được hai tên phía bên trái nhưng sẽ đánh động bọn chúng.

Chỉ sợ căn hộ này còn có cơ quan ngầm...

"Chủ nhân, trong phòng bếp của lộ hoa bị vỡ, bên cạnh có một nhúm lông mèo, chắc là súng vật của SI gây ra."

"Mày, cùng tao lên lầu hai xem thử."

Trầm Tịch Dương đang nấp ở khúc ngoặt giữa hai nhịp cầu thang nghe vậy thì tim đập mạnh.

Khẩu súng trong tay cô đã nắm thật chặt, chỉ đợi cơ hội nổ súng.

"Đếm ngược,

Ba,

Hai,

Một....."

Trầm Tịch Dương còn chưa kịp ra tay thì tên đàn em dưới lầu nói vọng lên, "Chủ nhân, dưới đây có dấu vết khả nghi, ngài xem...."

Vì khuôn mặt y ẩn dưới mặt nạ xám nên Trầm Tịch Dương không biết y có biểu cảm gì, chỉ thấy y quay người đi xuống.

Nguyên tắc trong chiến đấu: không đưa lưng về phía kẻ địch.

Ha, xem ra là ông trời giúp cô rồi!

"Đoàng...."

"Đoàng...."

"Đoàng....."

Ba phát súng được bắn ra liên tiếp, cô đều nhắm thẳng vào tim họ, chết là không cần nghi ngờ.

Nhưng chỉ có hai người tử vong, tên thủ lĩnh đã cuộn tròn người rồi lăn xuống, thao tác quá nhanh, dường như đã tính toán từ trước.

Trầm Tịch Dương quyết không để y có cơ hội sống sót, lại ba phát súng nữa được bắn ra.

"Đoàng...."

"Đoàng....."

"Đoàng....."

Cuối cùng tên thủ lĩnh đã bị bắn trúng, chỉ tiếc y quá xảo quyết, hình như đã tránh được vị trí hiểm trên cơ thể.

Nhân cơ hội bọn chúng còn chưa phản ứng kịp, Trầm Tịch Dương xoay người, chạy lên lầu hai, tính đi ra bằng lối cửa sổ.

"Chúng mày ngu à? Đuổi theo nó cho tao, bảo bọn ngoài kia chuẩn bị sẵn xe, đề phòng con chuột này đào tẩu!"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Đào thoát

Trầm Tịch cười, đám người này muốn so tốc độ với cô, còn chưa có cửa?

Lúc hai người áo đen tới nơi chỉ thấy một thân ảnh ngao nghể đứng trên ban công ngoài lan can.

Trước khi hoà vào màn đêm còn không quên bắn một nụ hôn gió trên tóc bọn họ. Hai người thất thần vài giây, lúc sức tỉnh chạy ra ngoài thì người kia đã biến mất.

"Đoàng....."

"Đoàng..."

"Đoàng..."

Ngay lúc Trầm Tịch Dương đã đi đến tường rào thì ba viên đạn bạc xé gió bay về phía cô.

Trầm Tịch Dương dù có phản ứng nhanh đến đâu nhưng người kia ra tay bất ngờ, cô chỉ có thể cúi người tránh đi hai viên, còn một viên ghim thẳng vào bả vai trái của cô.

Cảm giác đau đớn, tê buốt truyền đến khiến cô khẽ nhíu mày, cùng lúc đó là tiếng nhị sư huynh vang lên, "Tiểu sư muội, địch càng lúc càng đông, rút nhanh!"

Trầm Tịch Dương hít một hơi thật sâu nhìn người kia. Hay lắm, ăn miếng trả miếng, người này quyết không để cô chiếm tiện nghi.

Hôm nay không có thời gian, ngày khác cô sẽ cho hắn biết hai chữ "thiện xạ" là viết như thế nào!

Áp chế cảm giác đau đớn, Trầm Tịch Dương vờn người nhảy qua bức tường. Sau đó cô phi thân hướng về phía Tây, ở đó có nhị sư huynh tiếp tể.

Đằng sau truyền đến khởi động xe, trong lòng cô khẽ thở phào, may mắn đôi chân này còn không bị thương, không thì cô bị tóm rồi!

Tiểu khu này có rất nhiều con đường nhỏ cùng các ngõ ngách, vừa hay tạo cơ hội để Trầm Tịch Dương lẩn trốn.

"Nhị sư huynh, muội sắp tới nơi, khởi động xe đi."

"OK."

Vài phút sau....

Trầm Tịch Dương nhìn thấy chiếc siêu xe Bugatti màu tím nằm bên lề đường thì có chút không nói thành lời! Người này đích thực cuồng tím a!

"Còn không mau lên xe!"

Trầm Tịch Dương lập tức mở cửa ngồi xuống ghế phụ, còn Đường Bắc Diệp đã khởi động xe từ trước, lập tức chiếc siêu xe lao vun vút trong bóng tối.

Trên bả vai Trầm Tịch Dương lúc này đã thấm đẫm một mảng máu lớn, cô mặc y phục đen nên nhị sư huynh không phát hiện ra.

"Chuyện gì dọa tam sư muội hung hăng thành bộ dáng này vậy?"

Nghe thấy giọng nói cười nhạo của nhị sư huynh, Trầm Tịch Dương nhìn bản thân trong gương, quả thật có chút dọa người....

Do mất máu nhiều nên sắc mặt cô trắng bệch, cộng thêm làn da vốn nõn nà của cô, trắng lại càng thêm trắng.

"Thứ kia mà bọn họ giấu là một người, không biết còn sống hay đã chết." Trần Tịch Dương trần thuật ngắn gọn lại cho Đường Bắc Diệp nghe.

Đường Bắc Diệp khoé môi co quắp, "Kính Thiên Dương đó đổi nghề sang ướp xác sống à? Sở thích cũng thật biến thái đi!!!"

"Sư muội, ngồi chắc vào, đằng sau có người đuổi theo."

Đường Bắc Diệp lập tức tăng tốc độ, người nhìn nhìn vào chỉ thấy một vệt ánh sáng tím vụt qua.

"Hệ thống công lớn huynh đã hack chưa?"

"Muội đang khinh thường chỉ số IQ của lão tử!"

Chẳng mấy chốc chiếc Bugatti đã lao ra đường lớn, đằng sau là bốn siêu xe màu đen điên cuồng đuổi theo.

Đường Bắc Diệp muốn chửi bậy, "Mẹ kiếp, tam sự muội, rốt cuộc muội chọc vào cái thế lực nào rồi?"

Trần Tịch Dương tỏ ra vô tội, "Muội chịu nha! Con gà bệnh nhà huynh chạy nhanh, bọn chúng sắp đuổi tới nơi rồi kìa!!!!"

Trần Tịch Dương quả thực nói không sai, càng lúc bọn họ càng bị rút ngắn khoảng cách.

Lĩnh vực của nhị sư huynh là y học và công nghệ, thần thủ cũng kém nhất trong bốn huynh muội bọn họ.

"Huynh đổi ghê! Muội cảm lái, nếu không sẽ chết rất thảm!"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cường Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Chém lũ gà công nghiệp

Lúc này một chiếc xe đã vượt lên chạy song song với bọn họ, có xu hướng dần dần vượt qua, còn ba chiếc khác đang từng bước áp sát.

Trần Tịch Dương vốn biết kỹ thuật của nhị sư huynh nhà mình rất gà, chỉ không ngờ nát đến mức này. Trong mắt cô tốc độ của mấy người này không khác gì đang đua xe đạp....

Đường Bắc Diệp nhận thấy vẻ mặt khinh bỉ của Trần Tịch Dương, không tình nguyện bật chế độ tự động chạy, sau đó nhanh chóng đổi ghế lái cho cô.

Trần Tịch Dương cầm tay lái, cảm giác hưng phấn ập trở lại, đã rất lâu rồi cô không đua xe a!

Cô bẻ tay lái áp sát chiếc xe đang đi trước, tiếng kim loại ma sát không ngừng vang lên, ánh lửa toé ra bốn phía.

Mà chiếc xe kia cũng không vừa, ra sức chặn đường tiến của Trần Tịch Dương, ép cô phải thoái lui.

Trần Tịch Dương nheo mắt quan sát thật kỹ, một giây sau đột nhiên chuyển hướng, bẻ tay lái sang phía bên phải, làm bên đó trở tay không kịp, kết cục xe bị văng vào lề đường.

"Brum..."

Nhanh chóng bắt lấy khe hở, Trần Tịch Dương tăng tốc tới cực hạn, chiếc Bugatti tựa như vũ bão, bỏ xa đám người phía sau.

Bắc Đường Diệp ngồi ghế phụ sắc mặt có chút khó coi, cố gắng kiềm chế cảm giác nôn nao trong lòng, cmm, con nhóc này lúc nào cũng dọa người như vậy!

Trần Tịch Dương "Nhị sư huynh bám chắc đó nhé! Muội cắt đuôi bọn chúng!"

Nói đoạn cô lại quẹo thêm một khúc cua nữa. Tiếng ma sát nhừ ọc của bánh xe với mặt đường khiến Trần Tịch Dương hoài niệm.

Lúc này nghe được, giống như đã trải qua một đời người vậy....

Chừng mười năm phút sau Trần Tịch Dương đã an toàn cắt đuôi được đám người kia!

Chết tiệt nếu không phải bả vai trái bị thương, cô sợ cánh tay của mình phể mắt, đêm nay đã cho lũ người đó nổ xe cả đám!

Trầm Tịch Dương nhấn nút, chớp mắt chiếc Bugatti đã trở thành xe mui trần, gió đêm lạnh lập tức ủa vào, mái tóc dài vừa được thả ra bay tán loạn.

Cô huyết sáo một hơi, "Lũ gà công nghiệp này, bằng cái xe phé vật này bốn công nương vẫn thừa sức chém chúng...."

Bạn gà công nghiệp ngồi bên cạnh, "....."

Vâng, sư muội nhà anh giỏi rồi, siêu xe Bugatti phiên bản giới hạn chỉ có mười cái trên thế giới bị cô nàng gọi là "phé vật".

"Nhị sư huynh, huynh sao thế!"

Đường Bắc Diệp hung hăng lườm tam sư muội nhà mình rồi ngoảnh đầu đi, cứ nhìn con nhóc này chắc anh phát điên quá!!!

Quá sĩ nhục bản lĩnh đàn ông của anh!

Trầm Tịch Dương đen mặt, con hàng này lại xù lông!

"Địa chỉ."

Đường Bắc Diệp đương nhiên biết cô hỏi địa chỉ nhà mình, đêm nay động tĩnh lớn như vậy tất nhiên con bé không thể về Trạch Cầm viên rồi.

"Giang Hoa Xuân Nguyệt, số nhà 21."

"Hừ, vừa mới về nước huynh cũng thật biết hưởng thụ."

"Ông đây còn chưa trách muội bỏ mặc công ty nhà mình đi làm công cho người khác đâu đấy! Còn không biết điều!"

Trầm Tịch Dương sờ sờ chớp mũi xấu hổ, quả thực cô hơi tệ một xíu.

Thương hiệu DD ban đầu vốn do Trầm Tịch Dương một tay thành lập, sau đó gây dựng lên tập đoàn DD kinh doanh mảng thời trang, chẳng qua mấy năm phát triển nhảy vọt nổi tiếng cả nước Mỹ, dần xâm nhập thị trường thế giới.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Hai người này có gian tình

"Sư huynh đồ oan cho người vô tội nha! Muội muốn học tập thêm phong cách Trung Hoa cổ đại với lại thử sức từ đầu đó chứ!!!"

Đến lượt Đường Bắc Diệp phi nhõ, "Cái thử sức từ đầu mà muội nói là để cho người khác chèn ép đến nỗi không ngóc đầu dậy được đấy hả? Bữa tiệc tại Kính thị hai tuần trước nếu không phải ông đây đến kịp lúc, muội chắc chắn bị ghim thành con nhím rồi, ngồi đây mà ba hoa!"

Tên này lại mang thù dai! Hôm đó dù huynh ấy không tới thì cô cũng đã có đối sách riêng, nhấn tin cho thư ký của cô tại DD là Phụng tử lên mạng xã hội đăng mẫu thiết kế mới là được rồi!

"Kít....."

Trong đêm khuya yên tĩnh tiếng phanh gấp đột nhiên vang lên.

Đường Bắc Diệp bị choáng tới hoa mắt ù tai, anh còn tưởng cơ thể mình sẽ bị văng xa hàng cây số rồi chứ!

"Tam sư muội! Muội chán sống rồi đúng không?"

Trầm Tịch Dương giơ tay lên bịt tai, "Huynh nói khê thôi! Rõng to như vậy không sợ tam sư muội như hoa của huynh bị điếc sao?"

"Muội!!!"

"Muội gì chứ.... Nhị sư huynh, muội bị thương rồi...."

Trầm Tịch Dương nhẹ giọng hắt, môi hồng khẽ chu lên, thoát nhìn rất giống nữ chính tiểu bạch thỏ trong các bộ phim thanh xuân vườn trường.

Đường Bắc Diệp có thể tưởng tượng trên đầu mình đang có một đàn quạ đen bay qua! Con nhóc này học cái tính xấu lật mặt nhanh hơn lật sách ở ai không biết!

"Chờ đã, muội.... bị... thương?" Anh có chút khó tin nói, sư muội bình thường hành động cẩn trọng, trên người có khi còn không dính lấy một hạt bụi.

Trầm Tịch Dương rầu rĩ, "Cánh tay trái này của muội cũng sắp phế luôn rồi...."

"Hừ, phế luôn đi!"

Đường Bắc Diệp tuy độc miệng là thế không vẫn vрон người ra ghế phía sau lấy hộp đựng dụng cụ y học của mình.

"Còn không đưa tay cho lão tử."

Trầm Tịch Dương không mạnh miệng nữa mà ngoan ngoãn cời tấm áo da màu đen bên ngoài, vết thương bị động vì thế máu lại được dịp tràn ra.

Đường Bắc Diệp mau chóng lấy bông băng, thuốc sát trùng ra xử lý vết thương.

Từ đầu tới cuối Trầm Tịch Dương không kêu lên một tiếng, hàng lông mày chỉ hơi nhíu lại, cánh môi mím chặt vào nhau.

"Cứ cứng đầu như muội cả đời đừng hòng lấy được chồng!"

"Cứ lảm nhảm như lão già đang đến tuổi mãn kinh như huynh còn lâu mới lấy được vợ!"

"Ít ra lão tử còn có Nam Cung mỹ nhân...."

Trầm Tịch Dương "ồ" lên một tiếng, bày ra vẻ mặt thì ra là thế.

"Muội nhất định sẽ đem chuyện này kể với nhị sư tẩu!!!! Chị ấy nhất định sẽ rất vui!"

Đường Bắc Diệp lúc này mới phát hiện ra bản thân mình lỡ lời, "Ta còn lâu mới thèm cô ta!"

Chỉ là vành tai của anh đã có chút phồng hồng, Trầm Tịch Dương tay phải vuốt cằm cười khà khà.

"Muội còn lo chuyện bái quất nữa đừng trách ông đây vô tình! Ta thấy Mạc Tu Nghiêu có hứng thú với muội như thế, chi bằng ta bán cho hắn một cái nhân tình, trối muội vớt cho hắn, muội thấy thế nào?"

Trầm Tịch Dương "....."

Trông thấy tam sư muội càn rỡ nhà mình lại chịu lép vế, Đường Bắc Diệp càng lúc càng nghi ngờ hai người này có gian tình.

Lại nhớ lần trước bảo bồi gọi điện thoại nhờ anh cứu nguy cho con nhỏ này. Chỉ là anh vừa mới tới cổng thì thấy Mạc Tu Nghiêu đã lên xe ra về, thật kì quái....

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Mạc Gia động thủ

"Nhị sư huynh.... Vết thương của muội nhanh nhất bao giờ thì lành?"

"Muội còn đang chê mạng mình quá cứng đứng không? Còn muốn lập tức quay lại?"

Trầm Tịch Dương suy tư nói, "Chỉ là muội không ngờ Kính Thiên Dương lại giấu người dưới căn hộ của mình. Muội thực tò mò người này là ai, có quan hệ gì với cô ta, còn sống hay đã chết?"

"Và lại tổ chức đứng sau lưng cô ta nữa!"

Đường Bắc Diệp cố tình nhấn mạnh vào vết thương của cô một cái thật mạnh, nhắc nhở, "Dù sức khỏe của muội có tốt nhưng cũng ít nhất một tháng mới lành! Trong thời gian này ngoan ngoãn dưỡng thương, nếu không đừng trách sư huynh đem chuyện này báo lên sư phụ với đại sư huynh."

Để xem lúc ý muội có bị xách cổ lôi về nước M không!"

"Khụ... khụ.... Huynh yên tâm, muội sẽ dưỡng thương thật tốt! À quên, muội phải gọi điện cho Huyền tỷ báo kết quả đã. Huynh lái xe giúp muội với..."

"Gà công nghiệp không dám lái xe...."

Trầm Tịch Dương "....."

Ai nói chỉ có phụ nữ thù dai!!! Đàn ông thù cũng rất dai a.....

Đường Bắc Diệp tuy mạnh miệng nhưng cuối cùng xử lý vết thương xong cho cô vẫn yên phận lái xe.

Trầm Tịch Dương lấy di động bấm vào một dãy số.

"Tiểu Dương, em làm chị lo chết rồi!! Phía Kính Thiên Dương từ Đê Đô đột nhiên quay về thành phố X. Mà điện thoại em thuê bao suốt."

"Em không sao, chị lo lắng rồi! Lần này đi thu hoạch em kiếm được không tệ!"

Sau đó Trầm Tịch Dương kể lại toàn bộ mọi chuyện cho Tần Gia Huyền nghe.

"Trầm Tịch Dương, em cũng thật liều mạng! Em không...."

"Không vào hang cộp sao bắt được cộp con đây? Nếu chị là em chị sẽ rút lui chứ?"

Bên kia truyền đến tiếng thở dài của Tần Gia Huyền, Trầm Tịch Dương biết chị ấy chịu thua rồi, dù sao tính cách của cô và Huyền tỷ rất giống nhau, đã quyết làm việc gì thì sẽ làm tới cùng!

"Em cúp máy nha, em còn có việc. Bái bai Huyền tỷ."

"Nhớ giữ gìn sức khỏe. Lần trước đến nước X vẫn chưa có dịp gặp em, ai biết tới được một hôm thì bên Tần gia nhà chị xảy ra chuyện chứ. Em ngủ sớm đi nha."

"Ngủ ngon Huyền tỷ."

"Muội quen nhân duyên cũng thật tốt! Ngay cả con gái duy nhất của Tần gia nắm trong tay quân đội nước Hoa cũng quen được!"

Trầm Tịch Dương hất cằm, cái đuôi vênh lên tận trời nói, "Còn không phải muội dễ thương, ai gặp cũng quý, ai gặp cũng yêu chứ không phải đáng ghét như huynh!"

Điện thoại lại đổ chuông, là Tần Gia Huyền gọi đến.

"Tiểu Dương, đêm nay muội có thể về nhà. Như vậy cũng tốt, sẽ không bị người khác nghi ngờ."

"Ah, có chuyện gì sao Huyền tỷ?"

"Tỷ vừa nhận được tin tức, căn hộ của Kính Thiên Dương hiện tại đang bị một đám người bí ẩn bao vây rồi! Không biết ai hành động nhanh như thế, lão Minh nhà chị cũng chưa kịp ra tay...."

Tần Gia Huyền lại tiếp tục nói, "Ở nước X này trừ Thiên Gia thì thế lực hắc đạo lớn nhất là Mạc Gia...."

Nghe tới đây trái tim nhỏ của Trầm Tịch Dương đập mạnh một cái...

Cô muốn quay lại căn hộ đó.....

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 74: Bởi vì con là Trầm Huân Khanh

"Nhị sư huynh, muội muốn quay lại căn hộ của Kính Thiên Dương!"

"Trầm Tịch Dương muội lại phát điên gì nữa? Nếu như đúng lời Tần Gia Huyền nói thì ở đó đang có sự giao tranh giữa hai thế lực, liên quan gì tới chúng ta?"

Đường Bắc Diệp hình như đã thực sự tức giận, rống thật to, như kiểu chỉ sợ Trầm Tịch Dương nghe không rõ từng chữ anh nói:

"Và lại Mạc Gia cũng là đối thủ của Hắc Hy chúng ta, bọn chúng lưỡng bại câu thương càng tốt! Muội đừng quên muội là người của Hắc Hy đấy!"

Trầm Tịch Dương khó khăn nhả chậm từng chữ, "Nhị sư huynh, muội biết. Nhưng muội có chuyện rất quan trọng cần xác nhận."

"Chuyện quan trọng? Quan trọng bằng cái mạng nhỏ này của muội hả?!!"

Trầm Tịch Dương bàn tay nắm chặt đã nổi lên gân xanh, kiên quyết nói, "Nếu không sư huynh hãy dừng xe để muội tự đi!"

Đường Bắc Diệp giận quá hoá cười, "Được lắm! Ta đưa muội lại đó, sống chết gì kệ xác muội!"

Nửa tiếng sau, lúc này đã là 3h sáng, rốt cuộc cũng tới Trạch Cẩm viên.

Trầm Tịch Dương vốn định mở cửa thì bước ra thì một con buồn ngủ bất ngờ ập đến, cô nhìn về phía Đường Bắc Diệp trừng mắt, "Huỳnh....."

Lời chưa kịp nói xong, Trầm Tịch Dương đã rơi vào giấc ngủ sâu.

"Con bé này cũng khoẻ thật, thuốc mê mình hạ từ ba mươi phút trước, giờ mới có tác dụng...."

Nói đoạn Đường Bắc Diệp đánh xe tiến về căn hộ của Trầm Tịch Dương. Bảo bối dường như đã đợi sẵn, anh vừa bấm chuông thì bé đã mở cửa.

"Như lời hứa, ta mang mami của cháu bình an về rồi đây!"

Trầm Huân Khanh nhìn hai người từ đầu tới chân, đến bà vai bị thương của ai kia thì mắt đen lạnh hắt đi, "Người mẹ này làm người khác thật không yên tâm"

Đường Bắc Diệp dường như sợ lửa cháy còn bé, lập tức đổ thêm dầu, "Mami nhà cháu còn định đi xem Mạc Gia cùng tổ chức kia tham chiến cơ.... Bất đắc dĩ ta đành hạ thuốc mê sư muội."

Trầm Huân Khanh nói một câu không rõ ý tứ, "Vậy sao?"

"Thằng nhỏ này, cháu đừng có lúc nào cũng tỏ ra mình hiểu hết mọi chuyện, thần cơ diệu toán như Gia Cát Lượng chứ!"

Bảo bối không phản ứng gì, bé còn đang chìm trong suy nghĩ riêng mình, Mạc Gia ư....?

Sau khi bé Trầm Tịch Dương đặt lên giường, Đường Bắc Diệp mở cửa ra về, lại nhớ ra điều gì đó hỏi bảo bối, "Trầm Huân Khanh, cháu không định giữ sư phụ mình ở lại một hôm sao?"

"Cháu không có ý định giữ sói ở lại nhà! Vả lại cái siêu xe màu tím kia, quá gây chú ý!"

"....."

Thế là Đường Bắc Diệp đành phải ôm một bụng thương tâm rồi đi.

Ngôi nhà chỉ còn lại hai mẹ con bảo bối.

Trầm Huân Khanh lau người, thay đồ xong cho Trầm Tịch Dương thì đã là mười năm phút sau.

Bé ngồi bên giường vén sợi tóc rối vương trên vầng trán cao của mẹ, giọng nói ần ần tia trách móc.

"Thật ngốc, tại sao bảo bối lại có bà mẹ ngốc nghếch như thế chứ!"

Vài giây sau bảo bối lấy laptop ra, khởi động máy, cười nói, "Mami có phải muốn đi giúp lão cha đúng không? Vậy bảo bối sẽ thay người làm! Những gì mami yêu thương, trân trọng, bảo bối cũng sẽ yêu thương trân trọng! Những gì mami muốn huỷ diệt, bảo bối sẽ thay người làm!"

"Bởi vì con là Trầm Huân Khanh!"

Đêm nay lại là một đêm không yên bình.....

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 75: Bảo bối là papa

Thời điểm Trầm Tịch Dương tỉnh giấc đã là 12h, vừa hay trùng bữa trưa.

Cánh tay cô có thứ gì đó mềm mềm, ẩm ẩm dụi vào, quay đầu nhìn sang thì ra là bảo bối, chắc là thằng bé chăm cô vất vả rồi ngủ thiếp đi.

Trầm Tịch Dương cẩn thận ngồi dậy tránh động tới bảo bối. So với hôm qua thì bả vai của cô đã tốt hơn nhiều lắm, máu đã đông lại, chỉ còn chút cảm giác đau nhức và hành động có hơi bất tiện.

Chỉ là cô vừa cựa quậy một xíu thì bảo bối đã tỉnh, bé ngẩng đầu nhìn mami nhà mình, cười ngọt ngào hỏi, "Mami đã đói bụng chưa? Bảo bối đã nấu cháo sẵn chờ người dậy rồi! Để con đi hâm nóng nhé!"

Trầm Tịch Dương gạt đầu.

Một lúc sau bảo bối nhanh chóng mau lên một chén cháo, cười hì hì hỏi, "Mami ngoan há mồm ra nào!"

"....." Trầm Tịch Dương có cảm giác bảo bối mới là papa mình mới đúng!

Dù vậy cô vẫn mở miệng, mùi vị cháo hành nóng hổi chớp mắt tràn ngập trong khoang miệng- nhưng cũng không ấm bằng lòng cô lúc này.

Có bảo bối thật tốt!

"Mami sao thế? Không hợp khẩu vị người sao? Nhị thức bảo người bị thương nên ăn đồ dễ tiêu, tránh ăn đồ mặn như thịt."

"Không, ngon lắm, mami rất thích..."

Trầm Huân Khanh vừa được khen đã hiện ngay nguyên hình, vỗ ngực tự hào, "Đó là điều tất nhiên a! Bảo bối mà lại!"

Trầm Tịch Dương nghe nhiều thành quen, chỉ khẽ "hừ" một tiếng. Nhớ lại chuyện đêm hôm qua cô bị nhị sư huynh đánh thuốc mê mang về, trong lòng vẫn còn chút bức bối.

"Mami giận nhị thức vì hôm qua thức áy tự chủ trương mang mami về sao?"

Trầm Tịch Dương không nói gì, coi như ngầm đồng ý.

"Vậy mami hãy thử đặt bản thân mình trong tình thế như thức áy xem, người sẽ làm thế nào?"

Trầm Tịch Dương nghĩ bụng, nếu là cô, cô cũng sẽ làm như thế. Thoáng cái chỉ vì một câu nói của bảo bối, lửa giận trong lòng cô đã vơi đi phần nào.

"Nhưng ta thiếu độ tin cậy vậy sao?"

Đến lượt bảo bối phì nhỏ, "Nếu nhị thức không ra tay, mami chắc chắn què thêm một cái chân nữa!"

Trầm Tịch Dương, "....."

2h chiều.

Trầm Tịch Dương ngồi ở bàn làm việc mà hận Kính Thiên Dương nghiêng răng nghiêng lợi. Không biết cô ta dùng thủ đoạn gì đã quay lại công ty giữ chức vụ cũ, tất nhiên ngày tháng ăn hành của cô cũng theo đó mà trở lại.

1h30 vị quản sự gọi điện cho cô lập tức có mặt ở công ty, dù Trầm Tịch Dương dùng lý do liên quan tới vụ hợp tác với Bạch Khánh Chi cũng vô dụng.

Thế là bắt buộc dĩ cô phải cấp tốc tới công ty.

Trầm Tịch Dương ngồi mà ngao ngán, cô là nhà thiết kế a!! Người ta cần có thiên thời, địa lợi, nhân hoà thì mới có cảm hứng nghĩ ra ý tưởng chứ!

Cô lại tiếp tục lên mạng tra xem đêm qua ở Trạch Cầm viên nhà mình có vụ gì bất thường hay không.

Đáng tiếc tất cả đều sóng yên bể lặng. Thậm chí cô xâm nhập vào hệ thống camera an ninh của tiểu khu cũng không moi được tin tức gì, tựa như có bàn tay của ai đó can thiệp vào, rốt cuộc mà Mạc Gia hay tổ chức kia hay một nhân vật bí ẩn nào khác?

"Trầm Tịch Dương, Phó tổng cho gọi cô."

Trầm Tịch Dương đang tập trung suy nghĩ, căn bản lời kia không lọt vào lỗ tai cô, Hà Đình Nhi chạy lại lay lay người cô:

"Dương tỷ, Phó tổng gọi chị."

"Ừm, chị lên ngay đây!"

Trước khi cô đi Hà Đình Nhi còn không yên tâm, "Chị cẩn thận..... Phó tổng gọi chị hẳn không phải việc gì tốt lành."

Chương 76: Phụng bồi tới cùng!

Phòng làm việc của Kính Thiên Dương nằm ở tầng thứ 42 của toà nhà.

Trước phòng làm việc còn có một dãy bàn khoảng mười người, chắc hẳn là thư ký, trợ lý riêng. Trầm Tích Dương tắc lưỡi, xem ra chức vụ Phó tổng của Kính Thiên Dương cũng thật dễ làm.

"Cô là....." Một người nhìn về phía Trầm Tích Dương hỏi.

"Tôi là Trầm Tích Dương, làm việc ở phòng thiết kế, Phó tổng gọi tôi."

"Cô đợi một chút, để tôi kiểm tra danh sách.... Ah, vị tiểu thư này thật xin lỗi, Phó tổng của chúng tôi đang bận tiếp khách, phiền cô đợi một lát."

Trầm Tích Dương mỉm cười ưu nhã, vốn muốn tìm chỗ ngồi, thật không may ghế đều đã có người ngồi.

Kính Thiên Dương chắc hẳn là muốn chinh cô, Trầm Tích Dương hít một hơi thật sâu, kiềm chế, kiềm chế, việc lớn còn chưa thành....

Chờ thêm ba mươi phút nữa, bên kia vẫn không có động tĩnh gì. Trầm Tích Dương cũng phải thương cho đôi chân của mình, chân vàng chân bạc của cô, chẳng lẽ phải đứng đây ngây ngốc chờ con hàng vôi tới là tới, đuổi đi là đi sao?

Vị trợ lý khi nãy thấy Trầm Tích Dương muốn tiến vào bên trong, vội vã chạy ra ngăn cản, "Vị tiểu thư này, cuộc họp của Phó tổng chưa xong, cô...."

"Chờ thêm chút nữa sao? Vậy tôi về trước, thời gian của tôi rất quý báu, phiền cô nhắn lại với Phó tổng, bao giờ cô ấy rảnh thì gọi cho tôi!"

Vị trợ lý này thật không ngờ cô gái này chỉ là một nhà thiết kế nhỏ nhoi lại kiêu ngạo như vậy. Cô ta còn chưa biết phản ứng sao thì một người trợ lý khác lên tiếng:

"Trầm Tích Dương cô đừng không biết tốt xấu! Chỉ là một nhà thiết kế nhỏ nhoi, Phó tổng cho mời cô là phúc ba mươi đời nhà cô mới tích góp được. Ngoan ngoan đứng đó mà chờ đi!"

Người trợ lý lúc trước còn có lễ nghi, Trầm Tích Dương còn để cho cho chút mặt mũi. Người sau này điều ngoa như thế cô cũng không cần nương tay.

"Vậy sao? Tôi cũng không biết Phó tổng lại có sở thích làm khổ nhân viên như vậy đây! Tôi ấy mà, cũng chỉ là một nhà thiết kế nhỏ nhoi do tổng bộ Kính thiên mời về thôi. Cùng lắm là tôi làm đơn khiếu nại lên tổng bộ là được! Không biết Kính tổng sẽ phản xử thế nào đây?"

"Cô....!"

Vị trợ lý này cứng họng, ngay lúc này thì tiếng điện thoại bàn vang lên, cô ả chỉ tay về phía Trầm Tích Dương đe dọa, "Cô chờ đấy! Xem Phó tổng xử lý cô thế nào!"

"Alo, Phó tổng ạ, vâng...."

"Sao ạ? Để cô ta vào.... Dạ, em biết rồi!"

Người này vốn còn càn quấy, lúc này thấy thái độ xem trọng của Kính Thiên Dương đối với cô liền lập tức thay đổi thái độ, cười thật tươi nói, "Trầm tiểu thư, thật xin lỗi, khi nãy chỉ là hiểu nhầm, việc của Phó tổng đã xong, cô có thể vào được rồi!"

Nếu Trầm Tích Dương có thuật đọc tâm, hiểu được suy nghĩ của cô gái này, cô sẽ cảm thán: Kính Thiên Dương xem trọng cô ư? Ha, cô ta chỉ là không làm gì được cô thôi! Sự việc tối qua sao có thể lọt khỏi mắt của Kính Thiên Minh chứ? Cô ta còn đang mệt tìm lý do giải thích, giờ chắc chắn không muốn rắc thêm phiền toái rồi!

Kính Thiên Dương à, hoan nghênh cô trở lại, tôi phụng bồi tới cùng!

Chỉ là Trầm Tích Dương vừa mới bước vào cửa, một cái bình hoa đã nhanh như cắt bay về phía cô, thậm chí ngấm thẳng bả vai trái mới bị thương của cô.

Người này- quả thật không tầm thường!

Chương 77: Thông cảm, tôi trượt tay

Trầm Tịch Dương nghiêng người, dễ dàng né đòn hiểm của Kính Thiên Dương.

"Choang....."

Tiếng binh sừ đập vào tường vang lên, lập tức mảnh vỡ bắn ra tứ phía.

Trầm Tịch Dương cúi người, hai ngón tay kẹp lấy miếng mảnh sành đang bay về phía mình, thay đổi quỹ đạo của nó, phi thẳng về phía Kính Thiên Dương.

Kính Thiên Dương chỉ có thể trơ mắt đứng đó, tốc độ này quá nhanh! Hơn nữa dường như đang có tầng tầng lớp lớp sát khí đang bao phủ lấy toàn thân cô ta, khiến cho cô ta không tài nào cử động- thậm chí là run rẩy.

Trống ngực Kính Thiên Dương đập liên hồi, trái tim như muốn thoát li khỏi lồng ngực, cảm giác cái chết đang ngày một rõ ràng...

Hai giây cuối cùng khi vật nhọn cách mi tâm Kính Thiên Dương chừng 3 centimet thì Trầm Tịch Dương phi thêm một mảnh vỡ khác với tốc độ nhanh gấp bội về phía cô ta.

"Ah....." Kính Thiên Dương không để ý hình tượng hét ầm lên.

Giây tiếp theo hai mảnh vỡ kia va vào nhau rồi văng ra, sau đó căn phòng lấy lại sự yên tĩnh vốn có.

Kính Thiên Dương run rẩy đưa tay sờ trán mình, đến bây giờ cô ta vẫn cảm giác được hơi lạnh còn đó, cái thứ kia thiếu chút nữa xuyên qua não cô ta!

"Mây, mây dám!!!"

Trái ngược với căn phòng ngập ánh sáng, đôi mắt của Trầm Tịch Dương loé lên tia quỷ lệ ngập màu bóng tối, cô gần từng chữ:

"Mày muốn thử lại không? Xem tao có dám hay không?!"

Linh hồn của Kính Thiên Dương như rời khỏi xác, cô ta ngồi phịch xuống ghế, hồi lâu không thốt thành lời.....

Đôi mắt đó.....

Nó bị quỷ ám!

Mười tám tầng địa ngục cũng chỉ đáng sợ đến thế là cùng!

Ngay lúc này, cửa phòng đột nhiên mở ra, bóng dáng cao lớn của người đàn ông bước vào, trên dung nhan tuấn mĩ ẩn hiện tia ngạc nhiên, hắn còn chưa kịp nói gì thì Kính Thiên Dương đã vội vàng chạy về phía hắn, bắt chập những mảnh sành sắc nhọn dưới nền nhà.

"Nghieu, cứu em!"

"..... Trầm Tịch Dương nó phát điên!"

"Nó định giết em, con khốn đó định giết em!!!"

Mạc Tu Nghiêu nhìn Kính Thiên Dương lao về phía mình, chán ghét đứng sang một bên tránh khỏi móng vuốt của cô ta.

Kính Thiên Dương dường như đã phát điên, khóc rống lên, "Không lẽ anh định bao che cho nó, nó định giết em đấy!!!"

"Thiên Dương, em bình tĩnh lại cho anh!"

Kính Thiên Minh gần từng chữ nói. Chết tiệt, anh chỉ đi sau Mạc Tu Nghiêu vài phút lại phát sinh chuyện lớn thế này!

Kính Thiên Dương lúc này mới tỉnh táo hơn một chút, nhìn bộ dáng của cô ta lúc này muốn bao nhiêu chật vật có bấy nhiêu chật vật, còn Trầm Tịch Dương vẫn an ổn, sạch sẽ đứng một bên, cô ta càng không cam lòng.

"Minh, lần này nhất định anh phải đòi lại công đạo cho em! Con khốn Trầm Tịch Dương kia muốn giết em, giết cô em gái yêu quý duy nhất của anh đấy! Minh..."

Kính Thiên Minh còn chưa kịp phản ứng, Trầm Tịch Dương đã thản nhiên cười nói, "Cô nói vừa nãy à?! Kính phó tổng thông cảm, tôi trượt tay. Và lại....."

Trầm Tịch Dương tỏ vẻ đáng thương nói, "Và lại một cô gái chân yếu tay mềm như tôi sao có thể giết người được chứ? Phó tổng ghét tôi thì cứ trực tiếp nói một tiếng, tôi rời công ty là được, ngài... cần gì phải hăm hại tôi thế....."

Ở góc độ không ai thấy, Trầm Tịch Dương cười lạnh, không lấy được cái mạng chó của mày, tao chọc cho mày tức chết! Thích giả bộ bạch liên hoa à!!!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78: Gậy ông đập lưng ông

Càng về sau, thanh âm của Trầm Tịch Dương càng run rẩy mãnh liệt, khiến cho người ta không tự chủ mà đau lòng, "Thậm chí không tiếc dùng bình hoa ném thẳng vào người tôi....."

Mạc Tu Nghiêu hai hàng lông mày đã dính chặt vào nhau, chỉ người quen mới biết lúc này anh đang rất tức giận! Tuy biết cô đang diễn kịch nhưng chắc chắn Kính Thiên Dương đã động tới cô!

Kính Thiên Minh cầm nín, "....."

Người phụ nữ từng hung hăng cướp vợ yêu của anh vào hôn lễ sáu năm trước đâu rồi?? Tiểu bạch thỏ bị khi dễ trước mắt anh là ai? Xem ra chút nữa phải gọi điện cho vợ yêu xác nhận xem có nhầm người không!

Kính Thiên Dương nghiêng chặt răng, cố gắng áp chế vị tanh của máu đang ập lên cổ họng.

Từ khi sinh ra tới nay, cô ta chưa từng thấy người nào vô liêm sỉ như con khốn kia!

Một giây trước còn sát khí đằng đằng muốn giết cô ta....

Một giây sau đã lật mặt tỏ vẻ vô tội! Còn cần ngược cho cô ta một ngum!

Trầm Tịch Dương dường như sợ chưa đủ loạn, uất ức nhìn về phía Kính Thiên Minh nói, "Nếu Kính tổng không tin, anh hãy cho người kiểm tra camera, ở công ty chúng ta trừ nhà vệ sinh đều lắp camera, mong ngài hãy trả lại trong sạch cho tôi.... Tôi dù chỉ là một nhân viên nhỏ nhưng cũng cần danh dự, cần trong sạch...."

Nghe tới đây, Kính Thiên Dương sput đồ! Sáng nay cô ta đã lệnh cho thư ký tắt toàn bộ hệ thống camera trong phòng, vốn định dạy cho Trầm Tịch Dương một bài học, tốt nhất chết luôn cũng được!

Thật không ngờ cái bầy cô ta giăng ra lại quay lại vây lấy cô ta.....

Kính Thiên Dương cố gắng dẩy dụa, "Minh, anh tin em được không? Chẳng lẽ lời em nói anh cũng không tin hay sao? Em là em gái anh mà....."

Trầm Tịch Dương lại trực tiếp ngắt lời, "Tại sao lại không thể đối chiếu bằng camera chứ? Trừ phi trong lòng Phó tổng có quỷ! Kính tổng bao che em gái cũng làm nhân viên như chúng tôi thật lạnh tâm....."

Thanh âm của cô đủ lớn, để mọi người bên ngoài đều nghe rõ ràng. Ai nấy đều tin lời Trầm Tịch Dương tới chín phần, đức hạnh của Phó tổng họ đều biết, cả vụ scandal lần trước nữa, hình tượng Phó tổng Kính Thiên Dương xinh đẹp tài giỏi trong mắt bọn họ đã sụp đổ chạm đáy con số không.

Một người trẻ tuổi thẳng thắn nói, "Tôi đã báo mà. Phó tổng chỉ cho Trầm Tịch Dương vào, còn dặn chúng ta dù bên trong có động tĩnh gì cũng không được bước vào. Tôi đã nghĩ ngờ rồi....."

Những người khác chỉ cúi đầu không dám nói gì, thậm chí em gái ngu ngốc này, cô không thấy Kính tổng còn đứng đó hay sao? Kính tổng được mệnh danh là kẻ cuồng em gái đó!

Kính Thiên Minh không tự chủ nhìn Trầm Tịch Dương thêm một lần, đôi mắt hoa đào như phủ thêm một tầng băng, phát tay ra lệnh, "Cậu, lập tức đi kiểm tra camera cho tôi!"

"Minh....."

"Em yên tâm, anh trai nhất định sẽ đòi lại công bằng cho em.."

Trần Tịch Dương đứng một bên xem màn kịch hay trước mắt, muốn đòi lại công bằng cũng phải có bằng chứng đã!

Mà bằng chứng chính tay Kính Thiên Dương huỷ đi rồi còn gì!

Kính Thiên Dương à, không biết tư vị gây ông đập lưng ông, cảm giác như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cuồng Thê, Phu Nhân Đã Trở Về!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.